

Shpresa e Rremë

© 2026 Eri Malsori. Sva prava zadržana.

Knjiga „Shpresa e Rremë“ deo je projekta pasionBlog (pasion.al). Zadržana su sva moralna i zakonska prava na ovu knjigu i na sve što je objavljeno pod istim imenom. Nijedan njen deo ne sme se reprodukovati, distribuirati niti prenositi u bilo kom obliku bez prethodne pisane saglasnosti autora, osim kratkih citata uz navođenje izvora.

Podaci o izdanju

Autor i vlasništvo

Eri Malsori · eridrekaj.com

Objavljeno na

pasion.al

Pravni identitet

NIPT: M67624701N

Kontakt

Za opšta pitanja, zahteve za saradnju ili pitanja autorskih prava:
support@pasion.al

Za pravna pitanja i privatnost:
legal@pasion.al

Odricanje od odgovornosti

Sav materijal u ovoj knjizi je zabavnog karaktera i odraz je mojih ličnih doživljaja u izmišljenim okolnostima. Nemam nameru da dajem stručne savete niti da nudim uputstva za posebne situacije, i nijedan tekst ne treba uzimati kao osnovu za donošenje odluka. Svaka sličnost sa imenima ili okolnostima je potpuno slučajna.

U granicama zakona ne snosim odgovornost za postupke koje neko preduzme ili ne preduzme nakon čitanja ovog materijala. Ako vas neka tema ili slična situacija pogodi, podstičem vas da potražite odgovarajuću stručnu pomoć ili savet.

Sadržaj je namenjen punoletnim osobama (18+). © 2016 – 2026 pasionBlog.

Sadržaj

Kur u pame te paren here	5
Ti kurre nuk e di vleren e asaj cka ke ne dore derisa e humb ose te thyhet. A eshte ajo aq e brishte sa te thyhet lehte?	
Prishje Plani	8
Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?	
Prishje Plani: Ditelindja	13
Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?	
Prishje Plani: Do fle ne hotelin tim	17
Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?	
Turni i Nates	21
Nuk ka asgje me te bukur se nje zemer e brishte. Dhe Silvia tashme e ka mesuar kete...	
Prishje Plani; Perfundim	25
Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?	
Festa e Kompanise	28
Te konfuzohesh e te zevendosh nje feste me nje tjeter?!	
Fundjave me Pune	32
Duhet nje dite pushimi mes te shtunes dhe te dieles.	
Disko	35
Kush e ka pergjegjesine kur te dy jane jashte kontrolli?	
Dildo Sprize	41
Asgje nuk e ben nje grua me te bukur, se kur mendon qe eshte e bukur.	
Takimi Rastesor	46
Cdo dite fsheh nje surprize!	
Linja 139	49
Udhetimet jane terapia ime.	
Dhurata	53
Cdo dhurate, sado e vogel, kur jeper me dashuri, ka vlere te madhe.	
Kinema	57
Kinemaja eshte nje reflektim i shoqerise, jo si pasqyre, por si zgjidhje problemesh.	
Nje shoqe e re	60
Nje shoqe e mire eshte ajo qe ja beson sekretet e tua.	
Nje shoqe e re: Kur djemte dalin	64
Nje shoqe e mire eshte ajo qe ja beson sekretet e tua.	
Tek zyra e saj	67
Falenderimet kane vetem nje problem; kur nuk e di kush duhet falenderuar.	

Ceshtja: WhatsApp	70
Dashuria pa seks eshte forma me eficiente e ferrit qe njeh njeriu.	
Ceshtja: Interviste Pune	73
Dashuria pa seks eshte forma me eficiente e ferrit qe njeh njeriu.	
Nje vizite e papritur ne zyre	76
Rikthimet, nuk ndodhin gjithmone prej dobesise, por edhe prej dashurise.	
Para se te shkoj...	80
Ti e njeh veten ne fund te sproves, jo ne fillim.	
Rreth asaj...	82
Ka dicka rreth asaj qe ngjall shpresen dhe deshiren. A do ja dali Nela te jete personazh kryesor i librit?	
Tre dite - nje jete!	84
Sa zgjasin fillimet e reja? Aq sa fundet e vjetra? Me shume? Me pak?	
Sonoma County	90
Ka nje grumbull mendimesh, shume pyetje, shume pergjigje qe se di ne jane valide; une kush jam dhe ca dua?	

Kur u pame te paren here

20.09.2015

Ti kurre nuk e di vleren e asaj cka ke ne dore derisa e humb ose te thyhet. A eshte ajo aq e brishte sa te thyhet lehte?

Ka qene nje periudhe kaq e veshtire dhe stresuese, me dhimbje fizike qe shkon deri ne shpirt, fale deshires se cmendur per adrenaline dhe aksion. Aksidenti me ka kushtuar shume, veshtiresi ne ecje, veshtire ne frymemarrje, veshtiresi ne komunikim per shkak te aksidentit te tmerrshem te 2 viteve me pare me motorr.

Eshte e hene 12 gusht, vetem pak dite pas rikthimit ne ate cka zhvilloj me kaq pasion e siguri, profesioni im. E vetem 5 dite para 2 vjetorit te asaj qeme ktheu kaq hapa larg ne gjithcka po ndiqja ne ate koha. Dy vite jane shume dite, shume biseda te pakonsumuara, shume plane te perealizuara, fjale te pathena, hapa te pahelle, nete te pajetuara...

Do shkoj te takoj Angjin, mikun tim qekur u bera klienti tij. Ai punon dyzet hapa larg zyres time; diku rreth 10 minuta ne kembe, por une ec avash, nuk vrapoj. Eshte e sikletshme; po sikur te kete njerez aty, te me njohi dikush e une te mos e kujtoj, a te fillojne pyetjet ne detaje te gjithckaje me kishte ndodhe; apo zeri qe e kam kaq te paplote e kaq ndryshe nga perpara, te flas e te mos me kuptojne ata qe do u flas e madje as Angji? Por gjithte frika e sikleti qe kisha jane vec nje parandjenje; shkoj e dyqanin e gjej plot, Angji pas tavolines se tij, disa burra e gra e disa te rinje qe hyjne e dalin per te perfutur ofertat e fundit te sherbimeve, dhe nje grup i vogel prej tre vetash, dy djem me trup mesatar me smoking qe sduken aspak per pune por si agjente, e aty me ta nje grua, a vajze, a kukull, nje zonje e bukur qe ngjan me nje ikone te gjalle.

Ajo ka ardhe nga kryeqyteti. Ka ardhe me shume pertese, me vonese. 12 gushti i sotem, nje dite plot diell dhe plot bukuri por qe ajo e urren prej 10 vitesh se i ka dhene dhimbjen me te madhe qe mund te egzistoje. Eshte nje dite ku ajo e ka te veshtire te buzeqeshi. Gjithsesi, cohet nga krevati, ben dush dhe behet gati; pavaresisht cdo dhimbjeje qe ndien e cdo mungese deshire qe ka per te takuar njerez, i duhet te dali ne pune se sot ka ardhe per nje fushate promoconale ne Shkoder, ne disa nga pikat kryesore ne qytet. Del nga shtepia e i telefonon kolegeve, shokeve qe e shoqerojne. Takohen tek bari prane kompanise per kafen e mengjesit e per tu liruar nga gjumi, e nisen heret per te kape shkodren. Ata flasin e bisedojne, por ajo nuk e ka mendjen e ndjesine aty - mendimet e cojne 10 vite larg duke i lejuar vec te ktheje pak koken nga ata si per konfirmuar se po i degjon.

Sa kane mberrite e parkuar makinen, kane hyre brenda ne dyqan. I kishte prite Angji, kolegu shkodran qe punon ne kete dyqan, shoku per te cilin une erdha te takoj. Ata kishin zene vend ne nje pjese te dyqanit per te mos penguar Angjin te beje punet e tija ndersa here pas here perpiqen te flasin me ndonje klient per ndonje dhurate simbolike si shperblim i zgjedhjes se produkteve te tyre.

Une, pasi e pashe, e kthej prape koken nga Angji por jo me mendjen. Mendja me mbet tek ajo qe se di kush eshte apo si quhet; eshte kliente, inspektore, apo eshte e tatmeve, apo ka humbe rrugen e ka mbete ne dyqan? Jo, ajo ska humbe! Por une po, une humba... Humba ne tjetër bote kur i pashe buzet e vizuara me lapes e syte e zinj te medhenj si kokrra udhiri te zeza qe i shkelqene nga lumturia.

Edhe ajo, pasi kishte kaluar disa ore te kendshme nen sherbimin dhe klientelen e Angjit, me sheh mua; i ri, shtatlarte, me floke te zeza e syte qe smi sheh dot nga gjyslyket qe si heq kurre por per nje moment kur e bej, e afrohem ti flas Angjit, oh c'gjen ajo ne mua! Humbet! Gjen ngjyrat e humbura te 12-gushtit dhe mbushet me fryme. Per te mos rene ne sy perpiqet te vazhdoje biseden qe ka nise me koleget por me bisht te syrit ndjek mua, nuk sheh askend tjeter, prania ime ka marre krej vemendjen e saj.

Dhe per mua shumecka ndryshoi... Sikur si kam as kembet me ne toke, zeri i Angjit me vjen kaq i vogel, kaq i larget, kaq lart u ngjita duke pare misherimin e buzeqeshjes saj prej engjelli qe po rri aty ne punen e saj e syte e saj ne punet e mia. Se kam me mendjen! Kurse ajo mendon te me afrohet, e ka rrembyer kaq shume prezenca ime, mendohet se si dhe oh, aq shume eshte hutuar sa harron edhe pakot prmocionale qe ka ne dore e vrapon te marri nje speciale per mua. Por une kam dale perjashta tashme. Qendroj pak ne kembe aty ne trotuar, me llogari e deshira, si do fillonte, si do propozonim, cfare do propozonim, po takimi i pare ne cift, po puthja e pare, nata e pare... Mendoj shume, dhe perfundoj serish ne zyre, aty nga ku para nje pata dale.

Ajo me kerkon me sy, nuk me sheh se tashme jam ne zyre por ne mendje i ndezet nje drite; Angji.

- Me duhet ndihma jote!

- Me thua, i pergjigjet ai pa kuptuar gje.

- djali qe ishte pak me pare ne dyqan, u salutuar, priti ne ralle por qenka larguar. Kisha nje dhurate per te. Si quhet?

Angji e kupton, dhe, "lerja pakon mbi tavoline", i thote. "Ja jap kur te vije...".

- Jo, Angji, dua tia jap vete kete pako, nga prezenca dukej djale inteligjent e ndoshta do ishte mire ti bej edhe nje pyetsor mbi produktet tona apo permiresimin e sherbimit. Dua ermin e tij te lutem, e di qe ti e ke aty...

Ndersa une, nga zyra, tashme vetem, kam ankth, sme rrihet ne vend. Mendja me ka mbete tak ajo, por si? Kush eshte ajo? Kalojne disa ore duke menduar rreth saj por, "oh, Angji duhet ta dije". Nisem vrap e serish kthehem tek Angji, Angji qe keto ore me duket se ia paskerkam harruar edhe fytyren. E pyes per vajzen dhe, sigurisht, ai i kishte treguar emrin tim.

Kurse ajo kthehet prape ne kryeqytet, me emrin tim te sakte te shkruajtur ne leter, i duhet vec 5 minuta te gjeje numrin e okupimet e mia dhe me telefonon brenda nates, per te filluar bisedat e thjeshta qe do behen plane, deshira jete; nje dashuri e forte e veshtire te besohet se egziston.

Prishje Plani

13.10.2015

Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?

Asaj i pelqejne shume udhetimet, ajo eshte nje vajze e udhetimeve dhe sapo zgjohej ne mengjes e pasi sheh se eshte nje dite e bukur e plot diell, vendos te marri nje rruge. Nje mendje e ka per jashte shteti, pse jo per ne Mal te Zi? Marsi shenon njezet e pranvera thuajse ka filluar.

Nuk e ben mendimin dysh, ben nje dush te shpejte, me nje kemishe sport e fund te shkurter fiks per veshje casual, kepucet e sheshta e canten ne krahe - vrapon per ne makine. Me gjoksin e vogel e thithka te ngritura, bythen e malle qe ngjan sikur po i shkeputet nga vendi e floket e argjend'te, kjo eshte Anda, bjondina flokshkurter qe pashe para ca ditesh ne dyqan.

Niset nga kryeqyteti, me muziken ne sfond ne maksimum duke shijuar cdo peisazh qe pershkron. Kalon pak mbi nje ore e e gjen veten ne shkoder. I duhet nje kafe tashme, ka nxituar teper qe te dilte nga shtepia e as kafen e mengjesit se ka pire akoma. Keshtu qe vjen e ndalon tek Kinema Millenium, e ulet ne nje nga tavolinat ne lulishte me fytyre nga ndertesa, jep porosine e fillon te shohe perreth derisa syte i ndalojne tek une. Ulur ne nje tavoline perballe, edhe une jam me sy ne syte e saj... Nuk e di nese po me njeh akoma apo i dukem i bukur, i veshur me te zeza e me nje buzeqeshje ngrohtese qe ajo ma sheh ne fytyre. Por nuk i largojme shikimet nga njeri-tjetri akoma, kjo shtrige si ka ardhe pa me lajmeruar? Shko, Stivi, coja nje Disarono.

Stivi eshte kamarieri i barit, Millenium, eshte djale i sjellshem dhe shume miqesor, njihemi te pakten prej pese vitesh qekur kam filluar te pi dy kafe ne dite ketu poshte - qekurse kam marre zyren ketu afer. Afrohet prane vajzes, dhe me gishtin prej meje, i ul pijen ne tavoline.

Ajo e falenderon dhe, pasi kthen shikimin prej meje, me ben me shenje ti shkoj ne tavoline dhe une nuk eshte se hezitohet. Ajo eshte Anda, vajza flokverdhe qe kam njohur para ca ditesh ne dyqan dhe kemi filluar njohjet nepermjet telefonatave naten vone. Kushedi sa here mi ka rene telefonit sot qe ka ardhe ne shkoder, por qejfet e mia, sistemet e reja Android - e celulari im eshte bricked (offline) ne shtepi.

- Po ti ne shkoder? Per fundjave?

- Ne fakt jo, me thote, jam nise per Mal te Zi por u ndala per kafe e me duket se po mbes ketu. Ti kam rene edhe telefonit...

Mua me pelqen ideja e qendrimit te saj ne shkoder dhe ja konfirmoj me nje buzeqeshje.

- A do behesh shoqeruesi im per sot?, me pyet. Nuk e njoh shkoderen...

- Patjeter qe po, i pergjigjem shpejt me buzeqeshjen qe sme ka ike akoma nga fytyra, dhe i shkel pak syrin.

- Mire, a ikim pra?, dhe kthen koken nga makina saj si shenje qe eshte gati gjithcka.

Pijen e kthen me nje gllenjke dhe cohem e hypim ne makine. Duke u sjelle neper shkoder duke bere shetitje si guide turistike, here me makine e here me kembe, ora ka shkuar gati tre e ne na jane duke si minuta ato ore. Ajo nderkohe me pyet per nje vend te mire

ku mund te hajme dicka, dhe une i propozoj te shkojme ne Zogaj, keshtu bejme nje shetitje andej nga mali perbuze lumit e shijojme edhe natyren, e qendrojme ne qetesi ne perfundim.

Shkojme e ndalemi tek nje restorant gati ne fund te rruges, afer ujit, per te konsumuar dreken e vonuar. Zgjedhim nje tavoline ne kend te hapesires, jo larg prej ujit, dhe qendrojme serish perballe, e pamundur ti heqim syte prej njeri-tjetrit. Nderkohe qe presim te vije porosia qe beme pak me pare, ne na pershkon nje heshtje, disi nuk gjejme fjalet per te fole, disi nuk ka nevojte per fjale sepse na flasin me shume syte qe na jane ndezur nga deshira. Kalojne disa minuta e vjen porosia, por nderkohe na ka ike oreksi per ushqim tjeter vec dashurise... Ia shtri duart poshte tavolines vogel e i prek kofshet, oh Zot, e kemi te pamundur te qendrojme, nuk na mban vendi.

Ajo ndihen pak ne siklet, e pak ne dashuri, mendjen e ka tek une e duart e mia por edhe tek ambjenti rrotull dhe kamarieri qe na sheh me kureshtje.

- Cohu, me thote, ikim bejme nje tjeter shetitje. Skam edhe shume oreks.

Nuk ia prish dot se ajo e ka ne dore planin e sotem; une jam vec eskorta e saj e mjafton te me paguaje dicka ne fund. Hypim serish ne makine qe e ka te kthyer andej nga edhe erdhem, e nisemi si me ankth. Rruges, kishte pare diku nje copez toke buze malit, disi me te vecuar nga qendra e banesat e menjehere do na coje aty, e parkon makinen.

Dalim nga makina e aty buzet, qendrojme per pak ne kembe duke u sodite me sy e ulemi ne bar, kembekryq, e ajo ndez nje cigare duke me pare me endje duke bere pak tym anash. Fjalet i kemi te pakta dhe veshtrimet tona jane kaq te lexueshme e shprehin cdo deshira, por nje moment qetesia thyhet kur fillon te bjere nje shi i plote, i qete sa askush se priste dhe ndodh qe cigarja i fiket e nisim te qeshim te dy. Por as qe mendojme te kthehemi ne makine, jo, cohemi ne kembe afer njeri tjetrit gati te perqafuar me syte lart ne shijim te momentit. Jemi pak hezitant ne takimin tone te pare te kesaj forme, ngadale ulim syte prape tek njeri-tjetri e deshira per tu ndier me te afert na eshte rrite kaq shume te dyve e ndihemi kaq te nxehte sa duket sikur trupat na leshojne avull nga cdo pike shiu qe na prek.

Gati jemi beqe qull, rrobat na ngjiten pas trupit e e kam te pamundur te mos ve re si kemisha i eshte ngjitur shume rreth lekures e i duken edhe thithkat. I afrohem, me trupin ngjitur, e i mbeshtet gishtin tregues tek buzet qe i hapen vete, duket se kane nevojte te shuajne etjen por une nuk kam kete qellim, te pakten per tani, dhe ja zbres gishtin ngadale deri ne gushe duke i preke lekuren deri tek kopsat e mbyllura te kemishes ku ndaloj, nuk i hap, por vazhdoj prape ta vijejoj deri tek thithkat e nis te luaj me to ngadale, shume ngadale, duke e pare si nis te shkrihet per mua.

- Mos ndalo!, me urdheron, nderkohe qe zbret doren tek rripi im i pantallonave dhe me terheq prej vetes duke ecur pas deri tek kafano e makines e mbeshtetet aty. Ngre fundit lart dhe mbeshtetet me bythen e zbulur aty, pa frike se behet pis.

- Zbrit poshte, jepi! Po cmendem per ty, me thote, nderkohe qe i leviz mbathjet anash qe te shoh sa eshte lagur per mua.

Une arrij aty ne te mijeten e sekondit dhe gjuha ime nuk pushon se levizuri e se perkedheluri duke i hapur buzet ne kerkim te klitorit. Ajo duket se kenaqet kaq shume sa nis te ndieje dhimbje, nuk mundet te prese me, eshte e etur te me kete brenda, eger... Ndoshta gjuha ishte vecse "nje gabim".

Me kap nga floket, me ngre lart e nis te me hapi rripin e pantallonave e me pas zinxhirin me vrap, me nxjerr perjashta e syte i shkelqejne kur me sheh sa gati jam bere per te. Duke me pare me endje bie ne gjunje para meje, sikur po me lutet, me sheh sa i forte i mall jam e duket de u dashurua me mua - serish. Kerkon te me kete brenda sa me pare dhe ashtu ben, nuk pyet, me merr ne goje nje here sa per te me pershendete dhe ngrihet shpejt ne kembe.

Teksa une qendroj ashtu para saj, ajo kthehet me fytyre prej kafanos makines dhe duke ule poshte mbathjet e cuar lart fundin, mbeshetet me berrylla e me jep nje pamje te plote te bythes saj te malle, qe me pelqen tia gjuaj me shuplake ndonjehere. E shoh me deshire, pastaj ia ve duart ne shpatulla, e ledhatoj komplet shpinen deri ne bel, i gjuaj nje shuplake tjeter bythes dhe cdo levizje e imja duket se vec ia shton deshiren me shume.

- Fute, me thote, - rrase brenda!, teksa me prek e me ndien si jam forcuar e drejtuar prej saj. Dhe ashtu bej menjehere, me pak trysni, ne fillim ngadale dhe pastaj eger e pentroj aty nga prapa teksa ajo shtrihet siper makines me krahet e hapur anash.

Renkimet e saja te kenaqesise nuk pushojne dot me. Duart e mija jane vendose njera ne gjoks e tjetra me gishtin e madh duke i perkedhele bythen e ajo shtrengohet pak duke kerkuar klitin e saj te ndezur dhe oh Zot, eshte vec nje mrekulli. Ashtu ne shiun qe kercet pakez mbi lekuren e makines dhe duart e mia qe i shetisin mbi lekuren e saj te zbulur nga kemisha, e penetroj si te jete e dashura ime duke i ledhatuar floket nganjehere qe ashtu, te lagura, duket se i shkelqejne akoma.

Tashme renkimet nisin ti behen me te thella, une ia kap te dyja duart ia mberthej pas shpines, e me doren tjeter ne floke duke e kape sikur do te me iki, e penetroj me force e shpejtesi derisa prishet aty poshte meje, siper kafanos makines saj, njekohesisht me mua, qe ja derdh brenda gjithe lengun qe kushedi sa shume ishte - por ajo nuk ankohet aspak, e dashuron gjithcka.

Pushojme vec dy minuta ne ate pozicion, pa fole asnje fjale se gjithcka lexohet ne syte tane qe here i qeshim njeri-tjetrit e here shohim qiellin si na lag, dhe ndersa ka filluar te rresoher, kalojme e futemi ne makine.

- Wow, i them une pasi jemi sistemuar brenda e qetesuar frymemarrja. - Ishte kaq e vecante!

Ajo me sheh, qesh pak, "faleminderit" me thote, dhe nis makinen duke buzeqeshe e duke

me pare ndonjehere, por pa fole. Rrugës me tregon se plani i saj është të qendrojë në shkoder sontë, tashmë, unë e ftoj të vijë tek shtëpia ime por ajo refuzon dhe pasi me ka çuar deri në oborr, largohet dhe më le aty duke perseritur në mendje gjithçka që kam përjetuar këto ditë, me siguri, në sinkron me mendimet e saja.

Prishje Plani: Ditelindja

29.10.2015

Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?

Rastesia, eshte mbreti i botes. Jo me kot kane thene, se une sot kam ditelindjen, si gjithmone festimet e mia jane minimale dhe ajo nuk eshte larguar akoma nga shkodra. Anda, duket se e ka ndier atmosferen festive. Une zgjohem heret per te filluar javen, eshte e hene dhe zakonisht te henave jane bashkuar tasqet e tre diteve te fundit.

Nga kafeja mengjesit, lidhem serish me Andan ne celular, flasim rreth te djeshmes e te sotmes dhe me tregon se eshte akoma ne shkodër e ka mundesi dhe dëshire per nje tjeter kafe. Sigurisht, i tregoj per ditelindjen dhe i them se mund me telefonoje kur te doje ne mbremje sepse une kam feste - zakonisht nuk bej organizime dhe ne darke mund me vijne maksimumi dy shoke, Emi dhe ndonje tjeter, per nje birre e ndonje qebap. Dhe shoket edhe mund ti le nese Anda behet e gjalle - me siguri mund me argetoje me shume se ata.

Mbremja vjen, vijne edhe shoket e sigurisht vjen edhe Anda, pa me lajmeruar fare sepse tashme shtepine time e di se me percolli mbreme. Une zbres poshte ta marr se nuk ngjitet dot dhe kur e shoh aty, ne oborr ne kembe pasi ka zbrite nga makina, nuk me habit vec fakti qe eshte ne shkodër por me habit bukuria e saj, energjia dhe rrezatimi qe ka sjelle. Floket i shkelqejne njesoj si dje dhe syte po aq shume.

I tregoj per situaten dhe i them te ngjitet lart nese deshiron, jemi tre djem aty por asgje e keqe sdo ndodh nese askush nuk deshiron. Ajo ngjitet me mua, duke me ngacmuar se nuk i ben pershtypje numrit dhe sa dalim bashke aty ne kat lart, ajo merr birren qe duket se po e priste dhe na bashkohet. Ajo nuk ndihet aspak vetem, eshte e dashur dhe e qeshur, na ben per vete te gjithëve. Ne fillim sillet si me turp, por eshte e ftuara ime speciale dhe kjo e ben te ndihet mire, e privilegjuar, dhe ne qejf.

Mbremja kalon, ne qeshim e tregojme batuta dhe ajo i ka kthyer disa shishe aty me cunat por nuk deshiron te duket e dehur, aq me teper ne naten e prezantimit, dhe per nje moment del nga dhoma sikur po kerkon te fshihet diku. Del si tinez, sikur askush nuk e pa. Del ne korridor dhe sheh dhomen time te gjumit ne te djathte e tualeti ne fund te korridorit. Dhoma e gjumit ka driten e ndezur e deren pak te hapur, me kuriozitet futet brenda, me nje birre ne dore e edhe pse e di se po thyen privatesine time, as qe e can koken.

Muret e dhomes i duken kaq te buta, te rrethuara me perde ngjyre roze dhe nje qilim i vogel ne mes te dhomes ne dysheme. Rafti i sendeve ne njeran ane, rafti me pasqyre ne njeran ane, rrobat e mia ne garderobe aty dhe te brendshmet ne sirtarin e fundem, te cilin ajo edhe e hap.

Pastaj qendron ne kembe, duke shikuar veten ne pasqyren time. Ka veshe nje pallto te gjelber qe e kishte pase me vete ne makine duket, qe nganjehere i duket disi jashte mode. Por i rri kaq mire, duke bashkuar e shtrenguar cicat per tju dhene nje forme te plote te fryre. Ajo llastohet disi para pasqyres, i ben foto vetes, me floket anash, pastaj te larguar, pastaj me buzet e fryra duckface, pastaj puth veten ne pasqyre e ulen ne dysheme me te qeshura te plota, me njeran dore qe mban birren e tjetren qe e rrobat tek te brendshmet

e mia, se di nese ka pire apo eshte e cmendur.

Por nuk e ka vene re qe ka harruar deren hapur, e une nuk prisja dike te me shkonte ne dhome kaq heret, me nje pije ne dore, qe qendron duke qeshe ne dysHEME. Qendroj per pak jashte dhome, ne korridor, duke vezhguar me kaq kujdes e admirim nje vajze te cmendur qe ben budallalliqe. Ajo ndihet mire ne budallalliqet e saja, para pasqyres, e dashuron veten, trupin e saj dhe duke u ferkuar nga qafa e gjoksi, e zberthen ngadale pallton. E terheq edhe bluzen poshte per te nxjerre cicat e saja, e me fantazite e llastuara neper koke, ashtu e ulur ne dysHEME, fillon ti strengoje nga pak ato, ti ferkoje me gishtat qe i lageshton duke i ngjeshur tek buzet.

Ngrihet nga dysHEMEja. Tashme eshte akoma me shume ne qejf, por me bindjen se askush spo e sheh, terheq karrigen, ulet para pasqyres dhe zberthimi i palltos vazhdon me poshte, tek pantallonat, per te nxjerre bukurine e saj para pasqyres. E shijon pamjen e vet, e shijon veten dhe delikatesen e saj para pasqyres xhamit, duke e ferkuar shume lehte me dy gishtat e mesem te dores. Dhe ulen ne karrige aty afer pasqyres, perballe...

Une po e ndjek me kaq vemendje, po kujtoj cka perjetuam bashke nje dite me pare dhe deshirat me jane ngjalle nderkohe, duke e pare si llastohet vetem para xhamit. E dua prape, e dua serish naten e ditelindjes time, e dua nga fillimi. Ne korridor, ne kembe, duke e shikuar nga erresira, jam bere dru per te, njesoj si dje, dhe me zor po me mbajne xhinset. Fus doren e shtrengohem pak, sistemohem, e nxehem tek e shoh Andan vetem para pasqyres, me trupin qe po i digjet nga ferkimet tashme me te shpeshtuara e gishtat qe e shpon veten perbrenda e leviz si per te thene "hajde ketu".

Futem ne dhome dhe shkoj drejt saj, me te shpejte... Eshte kaq afer deres, e une jam pas saj me nje hap, ashtu, ne kembe, me doren siper atij qe po plas per te... Ajo me sheh ne pasqyre dhe rrahjet e zemres bashke me levizjet e gishtave brenda - i pershpejtohen... Ofshamat i behen me te medha sa une e mbyll deren me kembe per te mos na degjuar dikush nga dhoma tjeter.

E kap nga floket qe te mos levizi aspak, kthehem e dal para saj i fryre e i forte si shishja e birres qe nuk e leshon nga dora, dhe i rrasem fort ne goje. Sa e mire qe eshte, sa e njome! Qendroj ne kembe para saj, dhe ajo e ulur ne karrige me njerren dore po cmend kenaqesine e saj e me doren tjeter po masturbon mua... Po e shijon kaq shume, leviz shpejt siper karriges sikur po shperthen.

Ne nje moment ia nxjerr nga goja, e marr me force per flokesh me onde qe i kapen lehte, dhe e shtrij ne krevat aty ne mes te dhomes e i dal nga ana tjeter...

- Te dua Eri, me thote, te dua shume!

Por e ka nga pija, e une se le te mbaroje fjalën; ia heq duart, e shtri poshte e ja drejtoj mes kembeve te saja, i kap koken dhe po ashtu ne ate pozicion, e penetroj fort ne goje, si per te mos e lene te me thote "te dua" tjeter here. Tashme po kenaqemi me shume te dy, po bertasim pakez por dera eshte e mbyllur, askush sna degjon dhe asgje sna intereson

pervec asaj qe po perjetojme bashke, edhe pervec asaj qe po vjen. Duke e mbajte nga floket e duke e ledhatuar ne fytyre ndonjehere, vazhdoj ta qij ne goje ndersa ajo qendron kembekryq siper krevatit te ulete une ne kembe para saj si ushtar. Me thith e me shtrengon for me dore, sikur sdo te lere gje per vajzat tjera neses, dhe une ashtu ne kerkese te saj, ja sjell pa vonuar, nje sasi te madhe sperme qe une e kisha grumbulluar per te, kete here te gjithen ne goje...

Ajo surprizohet vertete, qetesohet pak dhe teksa nuk leviz, e pyes:

- E di ku eshte tualeti?

- Po zemer! - me pergjigjet ajo plot krenari per ate qe nxorri nga mua, pasi e ka kthyer ne shishen boshe te birres e e ka mbushe thuajse deri ne gjyse.

- Gezuar ditelindjen! - vazhdon me thote me nje buzeqeshje ne buze e ne sy, ndersa cohet si e marre mendesh per tu pastruarne tualet.

Prishje Plani: Do fle ne hotelin tim

07.01.2016

Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?

Anda shkon ne tualet, lahet, pastrohet, e kthehet serish ne dhoma me mua. Ndalon prape para pasqyres, sistemon tualetin e saj edhe nje here, floket e shkurta, dhe oh, sa i ka hyre ne qejf vetja. Kenaqesia qe sapo perjetuam i lexohet ne sy teksa rregullohet aty para pasqyres si me e bukura vajze e botes.

Nderkohe... Djemte e kane kuptuar ca po ndodh dhe dalin nga dhoma e nisen, pa kerkuar te flasin me ne; sigurisht, cka per ti thene kush kujt? I degjojme ne korridor kur dalin, "U befsh 100 vjec Eri" bertasin me te malle, qeshin, dhe largohen.

- Hajde, me thote ajo. - Ikim edhe ne?

- Ne, ku?, e pyes pak i habitur nga c'mund ti kete ardhe ne mendje tani?

- Te hoteli im, duhet te fle pak se neser do zgjohem heret te vazhdoj rrugen. A spo me percjell deri jashte?

Une nuk reagoj me asnje fjali vec me nje theksim te buzeqeshjes time djallezore dhe ndersa ajo behet gati, une marr xhaketen e menjehere zbresim me nje hap deri ne oborr. Makinen e ka te parkuar poshte, naten nuk ka trafik, dhe hap e mbyll syte jemi tek hoteli i saj.

Ecim perkrah bashke e hyjme ne hollin e hotelit - hotel i vogel e i thjeshte per njerez qe udhetojne vetem, i mbytur nga qetesia. Ora thuajse ka shkuar 2 e nuk bie ne sy asgje tjeter pervec recepsionistit, nje djale kacurrels ne te 20-at qe syte gati i jane mbylle para ekranit te kompjuterit - kushedi ca sheh ne keto ore.

Hoteli nuk ka ashensor por vrapojme per te kape shkallet, dhomen e ka marre ne kat te dyte e sa nisim te ngjitemi, ajo dy hapa para meje, rrotullohet per te me pare dhe me gjen pas kurrizit te saj, prane pasqyres ballore, duke i pare bythen si i tundet duke u ngjite. Me turret ne krahe serish, me kafshon buzet aq sa mberrin dhe te dy nisim te perplasemi sa ne njerin krah ne tejtrin duke u puthe e duke levize duart neper trupat tane... Kemi vec pak qe kemi bere seks por jemi te karikuar serish, nga fillimi, te etur per njeri-tjetrin.

Ashtu duke u mbeshetete mureve e duke u shpupurite rrobave, mberrijme tek dhoma e Andas dhe futemi brenda. Hell nje sy perreth dhe po, dhoma ka nje arredim minimal, modern ne dukje dhe shume i rehatshem, por edhe hapesire mjaftueshem per dy veta. Ajo nderkohe shkon te pergatise ndonje gote per ne - thua se nuk ka pire mjaftueshem, e une ulem rehatohem ne divan. Disi i sajoi dy gota Whiskey qe e ka marre me vete, dhe me to ne dore, pasi zbathet e i heq edhe corapet, vjen e ulet prane meje per ti shijuar qetesisht por do jete nje tentative e deshtuar - nuk e mban vendi dhe mezi pret te me hidhet prape ne qafe.

Ashtu ben, me puth disa here, e pastaj cohet prape me vrap pasi me ka mbushe me aromen e saj, e shpejton per tek canta. "Po ti tani e gjete?", dua ti bertas, tek e shoh si rrobon neper cante e nje dreq e di c'kerkon. Ajo ngrihet me nje shall te holle ne dore, kalon pas meje, dhe me lidh syte sa per te mos pare asgje. Une si be ze vec ia mbaj lojen, teksa ajo me kap nga duart e me ngre ne kembe, gatitur si nje i denuar para egzekutimit.

Pasi kam qendruar disa minuta ashtu... Me zgjidh syte serish dhe; ajo thajse sapo erdhi, paska veshe rroba te reja, nje kemishe te bardhe te gjate qe i mbulon vec mbathjet dhe gjithcka mua me mbetet te shoh jane kepuet me take te larte te holle dhe getat e zeza deri ne mes te kofsheve - me rripa qe ngjiten lart per tek mbathjet dhe kjo pamje duhet te plotesohet nga fantazia ime derisa ajo nis te zhvishet, me ngadale duke zberthyer kopsat e kemishes e une tashme filloj te montoj puzzle-in me pamjen qe mungon.

Ngadale, kopse pas kopse, ajo zbulon zhartierin e zi, qe i ploteson kaq shume gjoksin dhe i thekson belin e holle e ne fund te tij duken krejt pak tangat e zeza. E hell kemishen ne toke, dhe fillon te levizi ne vend duke bere lozonjaren sikur te jete duke kerçyer e duke u rrotulluar qe une te mund tia sodit edhe kurrizin gjysem te zbuluar dhe bythet e rrumbullaketa qe duken poshte tytit ne fund te zhartierit. Pastaj me hap te ngadalte, afrohet drejt meje...

- Perpara, duhet te bejme nje pakt, me thote.
- Ca te duash ti, i them, nderkohe qe nga zeri ajo e kupton se dua ta zhvesh me sy.
- Mos bej asnje levizje pa ta kerkuar une, me thote. Perndryshe e prishim lojen, ok?
- Hmm, dakort, i pergjigjem me vendosmeri, dhe vertete qe sdo ta prish lojen.

Ajo afrohet serish me afer dhe trupat na ngjiten, jemi te ngrohte e te bute te dy, rrotullohet me kurriz prej meje dhe mbeshtet koken tek shpatulla ime, ne gjoks, e koken e kthen lart prej gushes time shpejt. Sa bukur duket dhe sa bukur luan kur une perpiqem ta puth e ajo shmanget, pastaj ajo perpiqet e une shmangem. Por prape buzet i mban afer te miave sa ja degjoj aromen e mire dhe frymemarrjen gjithashtu, krejt ngjit'.

Shttrin duart dhe me kap me terheq ngadale nga pas saj, afrohet tek krevati. Kthehet me zberthen e me heq pantallonat bashke me mbathjet me nje rruge dhe ngrihet e hyp siper krevatit se trup vogel eshte dhe kthehet prej meje. Duke me pare se une kam filluar te marr format e mia e edhe ajo eshte gati per mua por ka qejf te me beje te vuaj edhe pak. Fillon me puth nga syte, buzet qe veshtire te mos i pergjigjem edhe une, pastaj ne gushe, ne qafe, dhe zbret tek gjoksi e fillon te me puthi te me thithi lehte thithkat e zbret me poshte, zbret edhe nga krevati serish, e me puthje mberrin deri tek raketa ime ku ndalon - deshire ka por nuk ka ne plan te me preki edhe pak, deshiron qe une te vuaj nga deshira.

Pastaj me kap nga beli me kthen nga krevati e me shttrin, ne shpine, me kembet e perkulura ne dysHEME akoma. Ajo vjen pas meje, kaleron mbi mua, e fillon te levizi lehte me syqe qe i shkelqejne ne gjysme-erresiren e dhomes, ndera sheh si shkelqejne edhe syte e mi. Duke me kaluar, zberthen zhartierin dhe me disa levizje te buta perkulet e me sjell gjoksin ne goje. Pastaj me sjell krahët rreth qafes, ska nevoje te me kerkoje asgje, se thithka e saj eshte krejt brenda gojes sime dhe ajo fillon te luaje aty me gjuhen time.

Cfare kenaqesie qe perjetojme aty ne hotelin cmim-lire e kenaqesi-plot ne qytetin tim. Nga te dy ne nuk degjohet asgje tjeter vec renkimet e cmendura. Ajo largohet prape, i

heq komplet tangat qe i kishte kaluar anash dhe ngrihet me lart per te ma sjelle gjithcka ne goje - aty ku nuk ka nevojë per instruksione. Une nis direkt tia shijoj me gjuhe e me buze, ta thith nganjehere e te luaj me te. Duket se ajo eshte gati te priset nga cmenduria qe po perjeton. E shtrin doren nga pas, mberrin te me gjeje organin tim qe eshte edhe ai gati ne dorezim e fillon te me masturboje, une qellimisht i ndal ritmet e mia, i bashkohem ritmit dhe levizjeve te saja, ne sinkron perfekt, derisa e mbyllem pjesen te dy njeherazi, barazim, e leshohemi si te plagosur...

Ajo bie mbi trupin, ashtu te bere pis te dy, dhe me perqafon, me puth, e me thote se me do shume, dhe se i behet qejfi qe ju prishen planet e Malit te Zi.

Turni i Nates

06.03.2016

Nuk ka asgje me te bukur se nje zemer e brishte. Dhe Silvia tashme e ka mesuar kete...

- Oh, quarantacinque!

Keshtu me pergjigjet Silvia, kur nga kurioziteti e pyes ne italishten time gjysmake per moshen e saj pasi me kishte bere nje permbledhje te profileve te pacienteve qe ka njohur gjate 25 viteve ne profesion, e qe sme besohej. Ajo eshte infermierja ime kete fundjave, do me beje serumet dhe do me ushqeje nderkohe qe une rri shtrire gjithë ditën duke mesazhuar me numrin tim ne roaming e duke shkruar fraza per blogun tim.

Nuk eshte hera e pare qe une jam pacient i ketij spitali, ne fakt eshte e treta here qe vij per te vazhduar ciklin e operacioneve trakeotomike qe kane filluar dy vite me pare ne shqiperi. e Silvian e kujtoj kaq mire qe heren e pare, embelsine per si me zgjon ne mengjes me zerin e saj melodioz apo delikatesen qe me prek lekuren kur me vendos vigonet e ri qe, oh, as qe i ndiej fare teksa e shoh ate e bejme kontakt me sy.

- Y tu? Quanti anni hai?

Vazhdon me pyet ajo, nderkohe qe une i kam vene doren tek fytyra per ta pare ne profil ngaqe spo i besoj ne cfare me tha. Po une sa ti them tani? Ti them aq sa jam? Do me mendoje teper te ri, mbase, si nje vella i saj i vogel qe po kujdeset per te. Por kete nuk e dua, nuk dua te jem nje vella per infermieren qe ne cdo prekje te saj duket sikur me ngacmon e me ndez nje deshire te cmendur ta mbeshtes pas muri e te puth ta thith sa te mundem... Sepse edhe nuk mundem, ne kete gjendje si jam. Apo ti them me shume? E pse?!

- Cosa pensi?

i pergjigjem une ashtu me italishten time pergjysem. Dua "ta ze mat", se nderkohe qe ajo me shikon ne sy e nga qafa e deri tek gjoksi ku tashme me ka vene fashot e po me lyen me jod, une mendoj per reagimin tim te ralles...

- Sicuramente non vecchio come me, meno di trent'anni

me pergjigjet me bindje dhe me sheh thelle ne sy si per te me kerkuar cmimin per pergjigjen e sakte, nderkohe qe ve pak buzen ne gaz dhe syte i shndrisin ne buzeqeshje.

Po c'qenka kjo vajze keshtu, qe vjen te me sherbeje e me ben te harroj edhe pse kam ardhe? Vertete ta kete me te gjithë pacientet kete specialitet, gati duke harruar edhe arsyen pse jemi ketu? Ngjan si nje shtrige, e bukur dhe flirtuese, qe po me ha me sy ndersa une jam ketu i mberthyer e skam nga ja mbaj. Une per nje moment, duke pase veshtiresi edhe ne te folur, ua ve duart e mia jo dhe aq te fuqishme, siper te sajave qe i ka shtrire te gjoksi im, dhe ja keq fashort e jodin qe ka duke mbajte - i vendos perbuze e i shtrengoj duart sikur kam dicka per te thene... Cuditerisht, sa te vogla e te buta qe i ka duart, ajo ngjan me nje vajze te re e une ngjaj me nje nxenes ne klase te trete qe i shtrengon duart mesueses...

Per pak nuk levizim asnjeri. As nuk flasim asgje. Ne dhome eshte qetesi por ashtu eshte edhe ne korridor, askush nuk degjohet te levizi e ndoshta kane mbaruar turnet e kane ike neper shtepia. Ne flasim duke u pare ne sy, e duke pare buzet si per te pyet "a eshte kjo e zakonshme"? Duart i mbajme te shtrenguara tek preheri im, dhe nderkohe ne heshtje,

afrohemi shume afer dhe mbyllim lehte qerpiket, e ndeshim buzet gati per tu djege nga xehtesia qe buron nga ne, sikur kemi te dy temperature, sikur te dy jemi te semure.

Ne korridor eshte qetesi, turnet jane nderruar tashme e fillon ai i nates, askush nuk be ze, asnje infermiere tjeter nuk i degjohen hapat ne korridor. Pervec njeres, Silvias, asaj me punetores ne pavionin e ORL-s e keshtu ne nuk frikesohemi aspak nese dikush hap deren e na gjen duke shperdoruar detyren. Ajo, me kujdes, me shtyn me mbeshtet tek jasteku im, shtrihet edhe ajo pergjate trupit tim te zhveshur vec me perparesen e spitalit e pasi me pershkon gjoksin me gishta e me puth pak ne gushe e ne qafe, vjen tek buzet e mia e me thote:

- Sei il paziente peggiore che abbia mai incontrato!

Nuk e perkthej dot, por e kuptoj ne menyren time se kam mesuar mjaftueshem duke biseduar me te, tashme me duket se e kuptoj edhe kur realisht nuk perkthej dot, por e kuptoj pra, ne menyren time... Dhe menyra ime eshte ta kap me kujdes nga qafa, ta terheq prej meje e te cmendem me puthje siper buzeve te saj qe i digjen e shkelqejne si kokrrat e fresketa te qershise...

Por pas nje momenti, ajo terhiqet prapa me perndese e si me kerkese faljeje te asaj qe e ndaloj, nga frika se dikush do na gjeje. "Qualcuno puo trovarme!", me thote, dhe largohet aq sa mund ta arrij serish, dhe e kap nga duart, e ngrihemi bashke te dy, e kalojme shpejt ne tualet.

Dhomat e spitalit jane vertete si dhoma hoteli, pervec TV me kanale digitale dhe internet falas, edhe tualetet private jane te kompletuara me dush, shampo, aroma... Madje edhe pasqyra ne njeran ane eshte aq e malle, sa duket si nje tjeter dhome ngjit... Deren e mbyllim me celes nga brenda, e asgje smund te na ndaloje nga cmenduria qe po realizojme si budallenje.

Une jam pothuajse i zhveshur qe nga fillimi i heres, kam vetem uniformen e spitalit qe pervec dy lidheseve nje ne qafe e nje ne bel - me shume ngjaj si i mbeshtjelle me nje corcaf. Gjithashtu, e veshur lehte si infermieret ne filmat pornografike dhe me floket e lidhura bisht nga prapa, me mbeshtet tek muri e me puth embel pa bere asnje zhurme tjeter vec tingujve te puthjeve lageshtore. Me njeran dore sikur na mban te mos humbim ekuilibrin e me tjetren, me ledhaton, e rreshqet poshte pasi ka ndier ereksionin tim ne rritje - mjaftueshem per nje pacient qe qendron ne spital prej kohesh.

Silvia tashme i ka harruar rolet tona ne spital, dera eshte e mbyllur, te dy te gezuar, dhe ereksioni im ne rritje... Ajo bie menjehere ne gjunje si ne rrefenjetore, para meje, dhe me puth nje here pastaj me ledhaton pak e me merr ne goje, te gjithin pernjevish, dhe fillon te me masturboje menjehere, pa me pare ne sy. Une jam teper i etur, kam shume nevojë per sherbimin e saj, dua te shfry gjithë akumulimin e kesaj periudhe lodhje dhe vetmie. E prek nga floket, e ledhatoj e mbaj ne gushe, jo se ka nevojë per drejtim por me pelqen ta sodin duke e preke e ledhatuar. Ajo eshte shume e zonja, si nje mami e perkushtuar, qe di te kujdeset per cdo nevojë timen.

Per nje moment me terheq, me drejton te ulem aty siper kapakut te mbyllur si mbi nje karrige qe me duket teper e rehatshme dhe ajo, serish, kembadorazi si nje qenush, afrohet e perfiton akoma me shume nga ereksioni im qe duket se sdo sbutet aspak sonte. Mbeshtetur mbi gjunjet e mi, me gojaris edhe pak, here me gjuhe perreth e here me buze duke me thithe. Une e kap nga floket, e shtrengoj ndonjehere derisa ajo nis te kollitet e duke mos e lene te me largohet, e qi ne goje me fort e me shpejt derisa ja mbush plot, fytin e barkun.

Prishje Plani; Perfundim

09.03.2016

Planet quhen te realizuara kur arrihet qellimi edhe nese nryshon rruga; A do ja dali Anda me planin e saj?

Bie mbi trupin tim duke zgjatur duart e saj per te liruar duart e mia qe sapo i leshoi, e perqafuan fort.

- Te dua! - me thote, dhe ashtu fjetem per te na gjetur mengjesi bashke.

E mengjesi vjen kaq i nxehte e i dashur per ne, na gjen fjetur bashke, te zhveshur, te ngjitur, sikur asgje dhe askush tjeter nuk egzistont, pervec trupave tane dhe asaj qe ndiejme per njeri-tjetrin. Ajo i ka syte e mbyllur akoma... Une ngrihem pak, dal pak me lart ne jastek, dhe po i shikoj fytyren duke adhuruar butesine e shkelqimin e saj prej nje engjelli. Nuk mundem me e e puth ne ball, e ne sy, e ne buze, e serish ne buze, e prape ne buze e tani filloj edhe ta thith pak e ta lepij, deri sa dua ta zgjoj... Ajo buzeqesh sikur e ndien por eshte akoma ne gjume e une perfitoj, e puth edhe me shume, derisa me ne fund zgjohet...

Kaq e qete! Zgjohet kaq e dashur e e embel.

- Miremengjes! - me thote, e me perqafon sikur kam kemi kaq vite pa u pare.

Ne perqafimet e puthjet e mengjesit, shohim padashje oren e e dime se ajo duhet te levizi, duhet te kthehet ne Tirane. Ngrihem bashke nga krevati, vishemi, vrapojme para pasqyres e nderkohe qe ajo po ben tualetin, une po rregulloj floket e mjekren e veshtrimet i kemi ne pasqyre, kryq, tek njeri-tjetri.

- Dua te vij me ty! - i them sikur skam asnje plan tjeter ne bote.

- Dua te te percjell e pastaj kthehem vete...

Zbresim bashke ne ashensor, pergjate korridorit, nga parku para hotelit e deri tek makina, me mendime e fantazi neper koke qe nuk kane te sosur, e une qe here pas here ndaloj hapin ti shoh bythet kur i ferkon duke shnderruar kembet. Hyme brenda e ajo ndez makinën, nderkohe qe une rregulloj gjyslyket tek pasqyra.

- Kemi harruar dicka? - me pyet.

- Jo!, i pergjigjem une. - pervec muzikes...

Ajo hap radion per muzike rastesore, dhe ne sfond eshte cuditerisht ajo kenge qe ka kaq domethenie per ne; lirika poetike, e gjalle dhe shume emocionale, ajo kenge qe jo vetem na nxorri gjumin por po na shton edhe koneksionin mes nesh.

Tashme kenget nderrohen njera pas tjetres ndersa ne ecim e nderkohe qe ne ecim duke biseduar per eksperiencen e bukur qe kaluam. Eshte dite kaq e plote, me diell, xhamin e ka lene pak te hapur dhe era qe hyn i valvit pak floket. Pak edhe bluzen... Zot, kjo me ka cmende mua! Une serish eksitohem, kaq shume, duke i pare cicat qe sikur duan te dalin nga bluza qe po valvitet, e kofshet qe levizin poshte fundit duke drejtuar makinën, se kuptoj nese vertete i nderron kaq shpesh pedalet apo po me provokon?!

Une e shtrij doren ngadale, i prek kofshet e rreshqas siper... Ajo sikur nuk e ka mendjen, i hap pak kembet duke me lene mundesi te shkoj me lart, dhe po ne ate pozicion, duke i dhene makines, tashme me njerën dore, e te djathten e shtrin nga une e me prek persiper xhinseve. Me ledhaton ashtu, si per te thene "ckemi", duke me hape nga pak zinxhirin...

Eshte e poshter ajo dhe i kupton te gjitha situata gjithome, nuk ka nevoje per fjale.

Po ecen me avash, e ka ngadalesuar shume makinen se nuk e ka me mendjen tek rruga e sdo te na helli diku ne kanal... Une rrotullohem me shume prej saj, dhe pa ia heq njerën dore nga plaga, tjetren e vendos poshte bluzes e dal lart avash. I kap cicat, ia shtrengoj pak e ia ferkoj thithkat me gishtat qe i ujtis ne buzet e saja te njoma sikur po ja shkyej, me mend, se realisht e prek shume lehte.

Ajo ka filluar te eksitohet nga ferkimet qe po i jap, fjalet qe i them e levizjet e forta te gishtave brenda po e sjellin kaq ne qejf, sa po i ndiej zbutjen e lageshtiren neper dore... Ajo me hap me shume zinxhirin, dhe ma nxjerr perjashta. Te fryre! Sic e do ajo! Dhe perfiton nga kamja automatike e makines, nuk i duhet as dora e djathte tashme per marsh, se ajo e ka marshin aty tek une, tek ferkimet e rreshqitjet permby mua. I pelqen kaq shume fortesia asaj... Fillon te me masturboje avash e me pas me force, ne ate pozicion...

Derisa e ndal makinen komplet! Anash rruges! Dhe nuk thote asgje! Vetem merr fryme me nje pamje serioze ne fytyre... Spo e kuptoj!

Zberthen bluzen e i leshon te lira cicat t'i tunden, ngrin pak fundit qe une te kem hapesire e me perkulet siper meje, me merr ne goje dhe po me thith duke me shtrenguar sikur i kam nje borxh. Eshte bere zjarr, po zien, e une e shtrij edhe pak doren per ta arrite, duke i feruar mollaqet e fryra, duke e kape si ne faqe ne fillim, pastaj me njerin gisht duke i ledhatuar vrmen. Cdo shenje eshte e mire!

Une filloj ofshamat emia te lehta e ajo disi me shoqeron... Xhamat i kemi te hapur, era e fresket na ferkon pak trupat, dhe ne sfond tani eshte nje tjeter muzike, ngjan si nje tjeter kenge e jona.

- E dua brenda kete! - me thote me nje ton urdherues.

Oh, pse te me urdheroje? Une po vdes per te, me solli kaq shpejt dhe dua vec te vij brenda saj. Ajo ngrihet nga sedilja e saj dhe pa aspak kujdes por me te shpejte, kthehet me shpine nga une, fundin e ka te ngritur qe me pare dhe mbeshtetet siper meje qe po e pres. Koka eshte aq e fryre sa gati po pelcet, habitem si e zuri brenda... Rreshqet kaq lehte brenda saj, dukshem qe ajo ishte gati dhe e vullnetshme... Ajo vec tundet me shume brenda meje sikur i njeh mire keto pozicione... Edhe ofshamat... Une e le te lire, sia prek me trupin, por me njerën dore i masturboj klitin e me doren tjeter duke i ferkuar bythen me gishtin e mesit pakez brenda saj. Dhe ajo kercen siper meje si mbi nje kal... Ne bertasim me fort te dy, duke u frymezuar nga njeri-tjetrin, me xhamat e hapur por sna e ndien. Kthehet me fytyre prej meje, me buzet afer buzës time per te ndier zjarrin qe buron nga ne por pa thene asnje fjale, vec me nxit te shpejtoj... Dhe aty, ne makinen e saj, nen tingujt e kengeve tona prishemi bashke te dy, si me skenar, me buzet ngjitur, nen te njejten frymemarrje.

Dhe sa ka mbaruar kenga, Anda, kalon ne sedilen e saj, e ndez makinen dhe duke qeshur per ate qe beme e per planet qe prishem, nisemi per Tirane.

Festa e Kompanise

01.04.2016

Te konfuzohesh e te zevendosh nje feste me nje tjeter?!

Rruget, darkat, mbremjet, neten e vona zgjuar, e vetem sot gjetem pak kohe e mundesi te dalim bashke te blejme dicka... Anda ka nje party fundviti ne kompanine ku punon e ku do me marri edhe mua me vete, e une e shoqeroj neper butiqe qe te zgjedhim dicka me klas por shume seksi, edhe pse nuk eshte e veshtire - asaj gjithcka i rri mire me format e fryra dhe bythet e rrumbullaketa qe ka.

Por eshte nje nga ato netet ku butiqet e dyqanet jane hapur deri pak para mbremjes qe te pergatiten per festen, e vetem disa shites jane perreth, duket kaq i vdekur vendi - shkretetire komplet. Nuk duket as ndonje roje, dikush qe sheh kush hyn e del, as pastrues, e kamerat sigurise nuk e dime ku jane. Largohemi me vrap e gjejme nje butik ne fund te nderteses, hapur. Zgjedhim nja tre funde te ngushta te shkurtera, e nja tre bluza - me prerje e ngjyra te ndryshme, i marrim e ikim ne cep provojme. Anda me shtyn duke me vene duart ne gjoks, se si mashkull, nuk mund te hy me te tek dhomat zhveshjeve, aq me teper me nje femer - me duhet ta pres jashte.

Por jemi pak me nxitim, se te gjitha butiqet kane mbylle tashme - vetem ky i joni ka mbete. Anda hap kopsen dhe fillon te ule zinxhirin e xhinseve, e si me klithma po i shtyn fort poshte te zhvishet sa me shpejt te mundet, por sigurisht, kaq budallaqe sa eshte ajo - sot paska veshe xhinset me te ngushta qe kishte ne garderobe.

Po leviz shpejt, dyqind e dyzet kilometer ne ore, po shtyn xhinset e perpiqet te heqi edhe atletet ne te njejten kohe, kur "paf" - degjon krizmen e shuplakes time, doren e malle qe i perplasat fort tek mollaqet e saj gjysem te zbuluara, dhe doren tjeter qe i kalon perpara, mes kembeve, ku nuk eshte zbuluar akoma. Jam i sigurt se u skuq edhe ne vendet e fshehta, sic iu skuqen faqet, nga turpi dhe nga qejfi... Fryma ime eshte tek veshi i saj, dhe zeri i vogel qe i them:

- Ve bast se une ti heq me shpejt xhinset!

- Por zemer, jemi ketuuu...

Filloi te me kundershtoje, si ne proteste, por shume vone; tashme edhe ritmet e frymes i jane shpeshtuar nga frika. Ajo eshte teper e nxehte dhe e dhene pas intimitetit tone. Per gjysem sekondi, une i gjindem ne gjunje perpara, xhinset ia kam ule po aq poshte, dhe une po e nuhas gjithe deshire cdo qelize nderkohe qe i rreshqas poshte edhe mbathjet...

Ekstazia na perfshin te dyve, dhe ajo eshte komplet pavetedije per ofshamat e renkimet qe po i leshon me ze te larte ne nje dhome zhveshjes, derisa fishkellima e njerit nga punetoret qe po shetit ne korridor na zbret te dyve ne toke. Anda kafshon buzen e poshtme per te mberthyer ofshamat qe po i arratisen, e une i hap pak kembet, nga pas, duke i ngacmuar bythen me gjuhe e duke i dhene shuplaka te lehta, vajzes mistrece, e pastaj duke i shtrenguar fort modhaqet me duart e mia te medha... Gjithmone i pelqejne ato levizje! Tani edhe ofshamat e mia jane te medha sa te saj, e degjojme edhe krizmat e kepuceve te rojes cdo here e me larg...

Dhe ne jemi vetem... Shpejt nderrojme pozicionet, si ying-yang, sepse ajo eshte ne agoni nga pamundesia te me ndieje ne gojen e saj. Eshte e uritur per mua, e ndersa me grith

me thonj tek barku, me merr ne goje duke e shijuar ereksionin tim te forte; si pistolete, si te jemi ne nje skene krimi duke ju fshehe rojes.

Se di per sa gjate me thith, por ajo tashme me degjon ofshamat e mia qe rriten, e zemra fillon ti pulsoje fort per mua e do te jem brenda saj. E kuptoj per ca ka nevoje, e njoh mire tashme si i pelqen ta trajtoj si te ndyre – e kap me force e e ngri lart duke e mbeshte ne mur, e puth me kaq te nxehta e filloj ta qi fort, aty – si te mos kete te neserme, duke e shtyre pas murit. Me djerset qe na rrejdhin permby lekure e Andan qe gati qan nga kenagesia, ne ankth se mos na gjejne, une gjithsesi nuk do zgjas dot shume por i dal nga trupi, qe ajo ta kuptoje c’e pret; eshte ralla e saj te bjeri ne gjunje e ti mbushet goja me pasojen e asaj cka beri.

—

Dalim serish perjashta e nderkohe qe nuk kemi blere gje akoma per kete nate, degjojme se qendra po mbyllet komplet per sonte. Nisemi nga dera, paksa te djersitur, te kapur perdore, me rrezatim ne fytyre nga seksi i shpejte mrekulli qe patem, dhe degjojme serish punetoren qe na therret.

– E sheh cme bere?!, me bertet ajo.

I vetmi butik qe gjetem e mend’te na u moren, dolem duar bosh. Po tani? Shohim rreth nesh por me kot tashme, tashme te gjithë butiket rreth nesh jane te mbyllur. Kthehet nga une per tme thene qe une ja prisha mbremjen por kur sheh syte qe ende me shndrisin nga ajo cfare beme ajo nderron mendje dhe vec buzeqesh e me thote:

– Kalojme nga shtepia me mire, do gjej dicka te bukur nga ato qe kam.

Dhe ashtu bejme, nxitojme per tek shtepia e saj. Une e pres perjashta nen dritat pallateve te qytetit dhe te henes qe shkelqen ne kete fundvit si vete festa e fundvitit, ndersa ajo vrapon per tek dhoma e saj e gjumit e zhytet ne garderobe duke u ankuar se asgje nga rrobat qe ka nuk i pelqente mjaftueshem, por ska rrugezgjidhje, vesh nje fund te zi te shkurter me shume pala dhe nje bust, takat shume te larta e te holla ne kembe dhe vrapon perjashta per te marr mendimin tim nese vertete kjo veshje eshte aq e lezetshme sa po i duket edhe asaj.

Me gjen aty mbeshtetur tek dera me celular ne dore duke para fotot qe jam kam bere tinez, e une direkt ia hell shikimin qe nuk ia largoj dot me. Nuk i jap as kohe as te me pyesi per cfare erdhi se direkt me gjen ngjitur pas saj, duke i ardhe rrotull duke e pare nga koka-kembet me duart qe ia valvit lart e poshte permby rrobat e reja ne perpjeke te gjej pak hapesire per ti preke lekuren.

Oh Zot, une kenaqem teper nga ajo cfare kam ne sy e ajo serish e gjen veten te dehur ne shikimet e mia epshtjellse e prekjet qe i rrenqethin mishin. Duke e pare si i zvogelon syte me siguri por ndien dhimbje nga eksistimi e po laget e nxehet kaq shume nga deshira per mua e sidomos kur une i ndaloj pas, e e shtrengoj prej gjoksit tim qe te me ndieje edhe deshiren time per te – si ka marre forma.

Nuk duron dot, e harron festen, veshjen, oren... Do vetem mua, e pasionin tim brenda saj. Me kap nga duart, ashtu me shpine pa me pare futyren, dhe me terheq drej oborrit ku eshte tmerr i zi dhe ska kembe a shenje njeriu. Me ul ne nje divan te vjeter aty ne oborr dhe qendron pak ne kembe para meje duke u kenaqe tek sheh si veshtirmi dhe buzeqeshja ime djallezore theksohen.

Afrohet nga preheri im e me fut mes kembeve te saj nderkohe qe zgjas duart per ti preke kofshet, ngadale ia ngjis lart per ti gjete feminalitetin e saj qe po digjet per mua e ajo paloset para meje, me ze buzet me puthje plot epsh e me duar me hap nxitimthi zinxhirin e pantallona dhe ma nxjerr perjashta. O Zot, si mund me linte mbyllur ne keto pantallona te ngushta kur une po plas per te qee brenda saj?

Ngjitet ne divan aty anash meje per te me lene pak hapesire te luaj me bythen e saj qe e zbulon ndersa ajo perkulet e nis te me perkedhele te me llastoje ne gojen e saj, me puthje, kafshime te lehta e lepirje sa lart posht. E shijon kaq shume momentin, dhe mua, dhe kur e mbyll koken e stekes time ne goje e e thith fort sikur i ka nje borxh.

- Oh Eri, ti me cmend!, thote ndonjehere kur e liron gojen.

Por vetem kaq mund te thote e nis renkimet e ofshamat e cmendura te kenaqesise, pa frike se dikush e degjon. Nderkohe qe fillon e leviz si e cmendur lart e poshte, une me gishtin e madh i ferkoj klitin ndersa gjoksin ja kam marre komplet ne goje dhe ja thith, duke e pare si djersitet e skuqet nga kenaqesia qe nuk i eshte shuar akoma qe nga butiku. Qartesisht qe eshte afer, me kap nga floket, me shkund, me shtrengon, une vec leviz me shpejt ne drejtimin e gishtave te mi derisa prishet aty perqafuar ne mua, nen dritherime e klithma qe ka frike se ju degjuan deri neper lagje.

E sfilitur e me frymemarrjen ende te dale jashte kontrollit perplas koken mbi shpatullen time:

- O Zot, Eri!! Ti me cmend komplet...

- e di zemer, ne jemi me te miret; i them duke e pare ne syte gjysem te mbyllur e duke i ledhatuar floket.

- Me mire te cohem, mezi e bera kete kombinim rrobash e ti i poshter ma shkaterrove komplet!

Me puth, ne buze e ne faqe, dhe si nga fillimi vrapon brenda per tu sistemuar.

Fundjave me Pune

10.04.2016

Duhet nje dite pushimi mes te shtunes dhe te dieles.

Edhe kete te shtune ajo ka dale ne pune. Ka dale ne pune te perfundoje disa analiza mujore qe per shkak te ngarkeses nuk i perfundoi dot ditën e djeshme. S'është askush tjetër nga stafi, vec Anda dhe shefi i saj i ri, Matia, një djale bjond ne te 35-tat qe është specializuar ne gjermani per fance, e edhe pse jeton vetem gjysem ore larg zyrave, preferon ta mbaje te parkuar BMW-ne e tij e rrugen e ben me kembe, me muzike ne kufie, me sportivitet.

Nderkohe jane vec ata te dy ne te gjithë godinen e malle ku nuk ka as zhurma dhe duke u marre me disa dokumente, pa e kuptuar se si, Anda perfundon ne zyren e shefit duke fole e duke qeshe pafund. Pasi ka kaluar gati një ore duke pare një film muzikal bashke ne kompjuterin e tij te zyres, fillojne te shkembjne shikime. Jashte degjohet prape e njejtë zhurme e forte neper qytet por disi, fale kufjeve qe mbajne te dy per te perjetuar me mire skenat e filmit, atmosfera është me private e me intime mes tyre. E shohin njeri-tjetrin duke levize ngadale, duke u afruar me shume pas cdo veshtrimi, si pa vemendje te dy por ne sinkron perfekt, me afer akoma, dhe avash fillojne te ndiejne ngrohtesine qe po rritet ne trupat e tyre.

Si padashje ndeshen, puthen lehte ne faqe dhe duke qeshe per një skene filmi e duke u pare pastaj ne sy, ajo skuqet dhe Matia qesh, dhe e puth ne goje e ajo është fleke nga turpi, por guxon ja kthen puthjen tani pa frike e pa ndjenje faji. Ai zgjat ngadale doren dhe i kap floket, duke ja kaluar pas veshit si per ti thene “sa e bukur je” dhe i heq kufjet nga veshet. Zhurma sikur e kishte shurlluar deri tani, ajo nuk degjon asnjë tingull tjetër pervec atyre melodioze e zerave kurajoze ne koken e saj, sado tinguj qe ka kompjuteri e sado zhurme ka perjashta ne natyre.

Puthen serish!

Ai e mbeshtjell me krahe e e mban ngjitur ngusht, duket sikur parfum te mire ka helle kudo ne trup dhe ajo dehet nga aroma duke ju dorezuar komplet ne perqafim. Por ai per një cast ndalon e vendos heshtje duke i nderprere puthjet. A erdhi dikush?! Anda shikon si me frike nga dera por është e mbyllur qe me pare e nga dritarja, rruga është plot dhe asush nuk e kthen koken nga dritarja e zyres se shefit simpatik – te gjithë jane te pavemendshem ndaj intensitetit seksual qe po rritet mes tyre.

Matia i merr kufjet i shtrin mbi tavoline; i heq edhe rrethin nga floket dhe i liron pak jaket qe te marri fryme me lehte. Asnjë zhurme tjetër nuk ka ne zyre pervec duarve te tyre qe levizin lehte dhe per një moment Favia e thyen ritmin e e pyet me ze te larte:

– Ne mund themi cte duam e ketu ska as kamera, apo jo ?

– Ah gjithmone je kaq vigjilente, i pergjigjet ai. – Jo jo, nuk kam kamera ketu.

... dhe ajo i vendos doren tek pantallonat, e shtrengon pak, e leviz, e duke kafshuar buzen e vet, e kupton se edhe ai po e deshiron shume.

– Hajde bos, ma bej ketu!, guxon dhe i thote.

Ai, jo per ta kundershuar por, disi i suprizuar, relaksohet ne karrige me kembet e hapura

ndersa ajo shtrin duart i ul poshte zinxhirin e ja nxjerr karin perjashta; dukej kaq i fryre qe mbi pantallona. Asaj i pelqen shume sa i ngrohete i forte qe eshte, dhe e ladhaton e ferkon me duart e saja te buta me delikatese me maja te gishtave. Ndersa jashte, levizin njerezit, njerezit qe vete shohin punen e tyre e nuk e kane mendjen nga zyra - as veshguesit apo spiunet me te mire nuk shohin as nuk kuptojne asgje.

Tashme nuk perpiqen aspak ti ndalojne deshirat e tyre edhe pse do ishte e pamundur. Ai i vendos duart ne ije dhe e rrotullon pak bashke me karrige; ajo ngrihet avash dhe sic ai i ngre fundin ja con siper belit, ajo perkulet perpara e shtrihet permbi tavoline, duke mbylle syte ngadale dhe per nje sekonde... Ndien gjithe pasionin e tij qe i prek pjeset e saja me te ndjeshme, duke e ferkuar lehte e duke e ngacmuar siper mbathjeve. Duke e mbajte me njerën dore ne bel dhe me doren tjetër qe i largon avash rripin e holle te mbathjeve - e gjen te beje uje tashme, cdo rruge te hapur. Matia, me mikun e tij tashme te nxjerre perjashta dhe ne pritje, e mbeshtetet lehte tek shoqja e saj dhe e shtyn brenda avash, duke e detyruar te nxjerre nje ofshame te eger nga goja e saj me buzet e fryra te kuqe gjak...

Disko

10.06.2016

Kush e ka pergjegjesine kur te dy jane jashte kontrolli?

... dhurata ime e fundit per te ka qene nje dildo ngjyre roze e rastet tona ku ne tregojme fantazite tona erotike e ajo masturbohet – jane te shpeshta. Ajo di ta shijoj seksin dhe cdo gje qe ka lidhje me te, kaq mire. Me pelqen ta shoh, ta prek, ta degjoj, te hy brenda saj e ne mendimet e saj apo thjesht te ndaloj hapin kur po ecim bashke e ti shoh bythet e rrumbullaketa – e asaj i pelqen. Sidomos kur e gjuaj.

Kemi vetem disa muaj ne lidhjen tone tashme, por gjithcka eshte zjarr, keta muaj peshojne e shkelqejne si vite. Ajo eshte kaq e brishte, e bukur, sensuale e lekura e saj mban arome e shije te mire. Ne jemi partnere shume te mire, jemi shoke, dhe na pelqen te fantazojme, te eksperimentojme, te shijojme gjithcka bashke. Seksi eshte nje rit per ne, ndodh cdo dite, ne cdo moment, ne cdo vend; ndodh sa here takohemi e fantazite tona jane te shthurura.

Eshte nje mbremje, pasi leme punen te dy e takohemi ne ritualin tone, qe vendosim te shkojme ne nje disko larg “shtepise tone”, e qe vetem e kemi pare ne nje reklame. I kerkoj Andas te mos vishet shume, por te mbaje mendje te hapur dhe tu tregojme cifteve atje sa me te mire se ata jemi – e te na kene zili te gjithë.

Ne fillim eshte pak e ftohte por pas nje tjeter tekeje qe po pijme qe nga klubi si per nxemje, ajo pranon dhe i harron sytjenat komplet, merr vetem nje bluze te holle qe i rreshqet siper trupit, e madje as nuk e shtrengon ne bel, por e le te lirshme qe thithkat te marrin formen e tyre natyrale e te formohen ne bluze qe rri e zberthyer. Vesh dhe nje fund te shkurter te zi qe i tregon formen e bythes prej nje modeleje; sic te dyve na pelqen.

Dhe sipas planit e deshires, mberrijme ne disko rreth ores njembedhjete drejt mesnates e si fundjave qe eshte, eshte plot e perplot. Vetem ideja qe ajo nuk ka sytjena e pak me vone do kercejme bashke aty, po me eksiton kaq shpejt. Paguajme hyrjen e kemi edhe pijen e pare falas. Arena nuk eshte shume e madhe por ka kaq shume njerez ketu, e jemi disi “ngusht”. Ne fund te arenes, eshte bari ku mund te marresh pijet ti pish tek banaku, ose ti mbash ne arene nderkohe qe kercen a ben “dicka” tjeter...

Ketu nuk ka shume drite... Ka vetem tym, arome eksituese dhe pijet qe i mora e po i mbaj ne duar duke ece drejt Andas. Me iken mendja nga gjithcka tjeter, une nuk mjaftohem kurre duke e pare ate e duke shijuar cdo levizje te saj. Dhe me pijet ne duart pasi puthemi lehte, fillojme te tundemi lehte te kercejme bashke, e po e shijojme kaq shume atmosferen e po kenaqemi ne muziken e gjalle me pijet ne dore qe do behen, mendoj, te pestat a gjashtat teke... Dua ti them sa e bukur duket, me e bukura ne arene, por muzika eshte shume e larte e nuk me degjon, keshtu qe afrohem me fort deri me buzet prane veshit. E nderkohe qe muzika eshte e shpejte e ritmike e trupat tane te ngjitur, ferkimet nisin te behen me te forta e me te ndjeshme, e une po arrij avash nje ereksion te forte aty, ne skene.

Pas disa kercimeve, shkojme tek bari e ulemi aty te vazhdojme me pijet tona sa per tu shlodhur e per te fole pak. Tregojme sa po kenaqemi, sa duhemi e sa e deshirojme njeri-

tjetrin. Une madje i bej disa komplimente per sa e bukur duket e edhe ajo shprehet per sa i pashem jam bere dhe sa me qeshin syte nen dritat e zbehta.

Sic jemi bashke ne njeren ane te tavolines, une i vendos doren rreth belit duke e shtrenguar e ajo pushon tek kofshet e mia – si per te zbuluar ca po ndodh aty poshte tek une. Une leviz, e terheq me shume si padashje per ta ferkuar nga kofshet e tek bytha, duke e marre Andan siper meje. Ajo kthehet nga une, e me kerkon me ze te vogel ne vesh por bindes, per te vazhduar kercimin. Nuk e di ca ka ne plan pas kesaj por i bindem, si gjithmone.

I leme pijet aty kete here e dalim prape ne skene... Prekjet e ferkimet jane akoma me te shumta nga perpara, jemi akoma me te ngjitur e tashme po e mbaj Andan me shpine mbeshtetur ne trupin tim te madh. I vendos duart poshte bluzes se saj per ti arrite cicat, e ja shtrengoj lehte me teper ne forme ngacmimi... Ja shtrengoj dhe pak nderkohe e e puth duke e thithe lehte ne qafe... Ajo po eksitohet kaq shume se une jam ne maksimum tashme, e levizjet e saja behen me te shpeshta por te sinkronizuara kaq mire me mua...

Nderkohe qe e mbaj te shtrenguar lehte nga prapa, Anda me shpie doren poshte, poshte pantallonave e siper mbathjeve, fiks per te cmende akoma me shume. Eshte kaq erresire aty, askush nuk e ka mendjen pervec duarve te saj qe po i ndiejne e pelqejne fortesine time, jo totalisht duke e egzaminuar.

Ndonjehere e thyen belin e perkulet para meje si per te mbajte ritmin e muzikes e kercimit, nderkohe qe e ngre fundin lart e me tregon bythen, mbathjen e holla as qe i duken se i fshehet mes mollaqeve te fryra. Mendoj se do te bertasi fort e te me thote sa po me deshiron shume e me do brenda ndersa une nis ti mbeshtetem pas bythes thuajse te zbuluar. Ajo e heq doren nga brenda pantallonave te mia per te me lejuar ta ndiej me shume, jo sa dua por gati aq, bythen e saj te bute mbeshtetur tek raketa ime qe do te shpertheje brenda pantallonave, me kaq dashuri ne ritmet e muzikes, ne arene, nen efektin e tingujve, tymit e aromes, e askush nuk e ka mendjen.

Cmenduria jone! Nuk kalon asnje cast i joni pa treguar sa te cmendur jemi per njeri-tjetrin e sa deshirohemi ne cdo suate edhe pertej normales. Pas atij quazi-seksi ne kercim, rikthehemi prape ne banak per te kthyer nje tjeter shot. Ishim kaq mire e kaq euforik e ende jemi te eksituar nga ajo cfare ndodhi nje cast me pare ne skene.

Ajo me sheh si per te me thene “kjo po qe ishte cmenduri”, po pse te ma thote? Mjafton te me shohe e mjafton veshtrimi im e buzeqeshje ime paksa djallezore per ti rikujtuar se ne keshtu jemi; te dashuruar me cmendurine tone.

Asnjerin spo na mban me vendi. Kjo ndeshje nuk mund te mbyllet ne barazim, duhet te kete nje pjese te dyte. Anda nuk i pranon barazimet. Kjo eshte hera e pare qe vijme ne kete muzike e nuk e dijme se cfare ambientesh ofron. Mbase te shkojme ne tualet te shohim si jane te pozicionuara. Por Anda ka idene e para dhe me njofton qe do largohet

per pak e kthehet shpejt. Futet ne hapesiren e tualeteve dhe sheh nje korridor me dy dyer - nje per djem nje per vajza, dhe asnjera sja mbush mendjen, nuk jane sipas planit te saj.

Duke dale nga aty me buzet e varura ngaqe nuk gjeti ate cka deshironte, syte i zene nje korridor ne anen tjeter dhe cte shohe? Ambjentet jane te ndara ne dhomezat te vogla qe prenotohen per ta shijuar muziken ne privatesi. I shkelqejne syte, dhe pa e menduar dy here nisen ben pagesen per rezervimin e njerres prej tyre, porosit nga nje tjeter teke te pijeve tona dhe vjen aty ku une po e pres akoma ne banak:

- Cohu Eri!, me thote me nje ze te forte ne vesh, nderkohe qe syte i qeshin nga ca ka mendje per surprizen qe do me beje. Tentoj ta pyes ca ka ne mendje, sepse e njoh mire si eshte ajo, por ajo vec me ze buzet me nje puthje kafshetore dhe me thote: vec me ndiq.

Futemi aty ne dhomezen tone, ambient disi i erret, me nje drite qe pothuajse nuk duket se eshte e ndezur, muzika duket se degjohet me bukur ketu e ne mes te saj nje tavoline e vogel e rrumballaket ne te cilen jane vendosur pijet qe porositi dhe dy poltrona perball njeri tjetrit, por si te mos mjaftoje kaq, dhomezat ka faqen e saj ballore prej xhami, nga ku shikohet e gjithë arena, njerezit qe kercejne, kushdo qe hyn e del ne disko. Me pak fjale ne shohim kedo dhe te gjithë mund edhe te na shohin ne nese fokusohen mire ca behet pas xhamit.

O Zot, kjo e ben gjithcka edhe me eksituese. Anda ulet ne poltron e perball saj ulem edhe une, ne poltronin tim qe me pozicionon me kurriz nga faqja e xhamit, pikerisht si asaj i pelqen. Fillojme te kthejme gotat dhe ne syte tani tani lexohet vetem deshira e eksitimi qe po na ndizet serish. Ajo e leshon goten e saj mbi tavoline, cohet ne kembet e nis te kercej sipas ritmit te muzikes qe ka ne sfond; nje muzike paksa melodioze por dhe ritmike qe vjen nga tastiera e DJ. Duke ndenje perballe meje e pak ne largesi, fillon rrutollohet ngadale duke lekundur trupin e vithet dhe duke rreshkitur duart poshte fundit heq tangat e zeza tashme te lagura nga eksitimi dhe mi hedh pothuajse ne fytyre.

Eshte e dehur kjo vajze?

E veshetroj eger, sikur dua ta denoj per sjelljen qe beri, dhe ajo ul syte poshte, aty ku kupton se gati po me grisen pantallonat nga forma e fortesia qe kam arrite dhe kjo e cmendi edhe me shume, por do ti beje gjerat kaq ngadale; ajo gjithmone mendon se ka kohen e botes kur eshte me mua. I pelqen vuajtja nga kenaqesia! Ulem serish perballe meje ndersa une nuk bej asgje, i hap kembet fort per te me treguar lengezimin e saj nga deshira per tu qire nderkohe qe me njeren dore nisa te luaje me thithkat e veta. Me tjetren fillon te masturbohet me gishtat qe i rreshqasin brenda e i dalin ngadale per te gjete klitorin e per ti dhene dashuri.

Spo ja ndaj dot syte dhe po e ha ashtu me sy, me pelqen kaq shume skena por ajo me nderpret, nuk eshte aq agoiste sa te mendoje vetem per vete kur jemi vetem ne te dy. Me afrohet ngadale duke u lajketuar tek sheh si e ndjek e i pershkoj te gjithë trupin me shikime. Me ulet pak ne preher sa per te me ndesh buzet e per te me puthe nja dy here dhe niset shpejt rreshqet poshte. Bie ne gjunje para meje, me zberthen pantallonat dhe

me nxjerr perjashta, ti provoje vetes se vertete po cmendem per te. Me merr komplet ne goje e nis te me mbyse me puthje, pastaj me lepirje ne te gjithë gjatesine e karit tim e tek-tuk ndonje kafshim buzor i lehte. Oh Zot, sa me kenaq e sa e shijon, nuk ngopet dot me burrerine time.

Ngrihet serish ne kembe me shpine prej meje e me ulet ne preher, duke e ndier shkopin tim te forte qe i rreshqet lehte brenda. Trupat tane te nxehte e ofshamat tona te kenagesise ishetijne ne te gjithë thomezen tone te vogel private. Levizjet fillojne shpershtohen, ajo ngrihet e ulet disa here ne prehetin tim e une ia mbaj kaq mire ritmin duke e mbajte nga krahët, duke i ledhatuar floket, duke i thene se e deshironj shume e duke e nxite te mos ndalohe derisa kenagesia e te shperthyerit brenda saj eshte e pashmangshme.

Ajo e ndien lengun tim te bardhe e te ngrohete qe e mbush plot; dhe qetesohet per pak, leshon koken tek shpatulla ime ndersa une mbeshtetem pas e pushojme te dy, duke ndier frymemarrjet tona te sinkronizuara.

I shijojme kaq shume ato minuta bashke ngjitur, e relaksohemi, qe te ngrihemi te rregullohemi pak e te dalim perjashta. Anda ngrihet para meje e del e pasqyre te rregullohet pak ne floke e veshje e une e shoh me qejf sa e bukur e e deshirueshme duket tek vesh tinez tangat perposhte fundit sikur ia “vodhi dikujt”. E ndjek me sy duke dale ne korridor, me fundin e shkurter qe duket se nuk arrin t’i mbuloje komplet as vithet e rrumbullaketa, duke me lejuar mua, sic jam akoma gjysem shtrire tek pultroni, te arrij ta shoh sa shume po me kerkon serish nga poshte tangave duke u ferkuar mes dy kofsheve te fryra.

Ngrihem ne kembe, e filloj ec me hapin e saj, pas saj derisa e ze afer pasqyres... E ndjek duke e vezhguar me shume kureshtje e mendime, pergjate korridorit, ne muziken qe vjen e ulet tashme. Syte ia mbaj te ngulur tek kofshet e bythet e here pas here prek veten te shoh si po rritem gati per sulm edhe nje here me cdo hap qe hell duke ndjeke aromen e saj.

Tashme jemi ne fund te korridorit te dy, tek dera tualetit. Ajo zgjat doren te kapi dorezen e deres e une zgjas doren ti kap krahun ta ndaloj, e rrotulloj e mbeshtes tek muri e me doren tjeter i mbyll gojen. Ja zberthej shpejt tre kopesa nga kemisha, qe te leshohem si i terbuar drejt cicave, tia ha tia thith fort si per hakmarrje, a ajo me shetit duart neper trup per te me thene se po bej gjene me te mire.

Me gjuhen e buzet siper thithkave, i shkoj poshte fundit persiper tangave qe oh Zot, eshte kaq e lagesht serish... Ia largoj me kujdes ato, e ia ferktoj me dore lehte e filloj te hy avash brenda saj. Ajo me kafshon pak doren e me lepin gishtat qe i kam vendose persiper buzeve per ti mbylle gojen, e me urdheron;

– Me qi, Eri! Me qi fort!

Oh zemer, sigurisht qe do te te bindem si gjithmone! Vetem kete dua, te te qi fort, gjithë ditën e naten, ne cdo vrimë tenden! Ia hap pak kembet, e mbeshtes tek muri e ashtu pa ja leshuar gojen, me njerezit qe levizin neper korridor pas nesh, filloj ta masturboj si djale i bindur.

Eshte kaq e eksituar aoma... Ofshamat i rriten me shume e po me lepin me thith gishtat duke me kafshuar lehte nderkohe qe une i kam gjete piken G me gishta e po ja ngacmoj kaq fort, si duke i thene "hajde ketu"! Ajo me cmend mua! Eshte me e mira, me e embla e me e nxehta. E masturbohej duke i rrite levizjet, duke e kape na qafa e duke ja gjuajte gjinjte me shpulla e ajo ka qejf kur behet kurva ime. Po i dridhen buzet, po me ferkon neper trup e me grith me thonj...

- Po vij Eri..., me thote me ze te vogel qe i merret...

Por jo kaq shpejt, vajze e vogel... Sepse une kam nje tjeter plan ne mendje. E kap me force, e spostoj pak, e e hyp me bythe siper lavamanit... Jam ne pozicionin perfekt, perballe saj, me fundin lart se nuk i qendron dot poshte aq te ngusgte qe e ka. Zbres e filloj ta lepij si per ta pershendete pak, por duket se nuk ka aspak vend per gjuhen time, me kerkon ta mbush edhe nje here ti tregoj se eshte femer...

Njerezit kalojne neper korridor, e ndokush edhe vjen ne tualet, por njerin lavaman e kemi okupuar ne. Kemi punen tone, qejfin tone; na shohin por sna kuptojne. Une i kam hyre mes kembeve e levizjet e mia jane me te shpejta, e jam kaq i fryre brenda saj. Nuk i kontrollojme dot te gjitha te bertiturat nderkohe qe njerezit kalojne prapa nesh duke na shikuar tinez ndonjehere, e nuk zgjat shume qe edhe ajo te prishet aty ne perqafimin tim me mua brenda saj...

E ferkoj e e puth lehte ne buze e ne ball, si per ta falenderuar per skenen qe realizuam bashke; ashtu ben edhe ajo... E une vetem dal jashte per pak, duke marre fryme thelle, pa fole asnje fjale...

Dildo Sprize

31.07.2016

Asgje nuk e ben nje grua me te bukur, se kur mendon qe eshte e bukur.

Ca mund te jete me e mire se te kesh nje te dashur te nxehte bjonde, komplet tenden, ne shtepine tende? Ti shperthesh ne goje, apo ta lidhesh nga prapa si te jete roberesha jote? Fantazite e idete skane fund...

Kemi pak muaj qe jemi njohur. E gjetem njeri-tjetrin direkt, qe ditën e pare, dhe tashme kemi oraret tona e takimet tona vetem ne te dy ne shtepine tone, ne boten tone.

Ndonjehere, ndihem se seksi nuk eshte me i mjaftueshem... Ndoshta ta kapja me force fshehurazi ne dush, apo ta lidhja te zhveshur pas nje karrigeje, ose te deheshim nje nate e ta qija ne bythe fort; por keto jane disi t'tonat, tashme.

Fantazite e mia per Andan skane fund, me buzet e saja gjithmone rreth meje si unaze, me syte e medhenj te bukur qe me shikojne ndersa shkoj thelle brenda saj ti preki fytin... Dua vec ta kap, ta zhvesh, ta shtri permbyes ne krevat e te bej cte dua ne menyren time.

Por vjen nje moment qe keto endrra dite skane fund as nuk mjaftojne, se fiksimet e mia me bejne ti rrembej edhe mbathjet e te masturbohem me to duke i degjuar aromen. E di se sdo i pelqente te me gjente, keshtu qe jam sekret ne keto raste...

Me vjen nje ide; nje dildo! Do ta qi fort me nje dildo! Dhe e mora; nje pellembe e gjate, e lemuar e ndjeshme por e forte, dhe me vibracion. Ngjyre roze! Vetem mendimet me te duke u masturbuar para meje me dildon qe i zgjodha une, dhe e ndiej dicka te me gjallerohet poshte pantallonave.

Duhet te sajoj dicka... Duhet te jete surprize. Ta befasoj!

Hap laptopin dhe navigoj tek nje sajt me filma porno. Gjej nje video te nje zeshkaneje qe po e qi fort nje burre i veshur si polic nderkohe qe i fut ne bythe dildon. I bej pause videos dhe e mbaj laptopin hapur duke prite te me gjeje ashtu ne gabim dhe ti vije asaj ideja. Dhe e heq dildon nga paketimi e e vendos aty, afer laptopit...

Dhe ajo nuk vonon shume, hyn brenda, gjen laptopin bashke me dildon qe qendron ne kembe e pret ty, ashtu sic e lashe, por mua sme gjen sepse jam pas perdes.

- Oh!, habitet... - Cpo sheh Eri ne laptop? O Zot, po kjo?! Haha, budallai!

Afrohet e klikon PLAY. Dhoma mbushet menjehere me tingujt e filmit e skenes, me ofshamat, klithmat, trupat qe perplasen bashke fort e shtrati qe gati po thyhet nga tundjet.

Anda relaksohet pak, perkulet, e sposton laptopin permby tavoline, terheq dildon e madhe qe po e pret, dhe drejtohet per tek dhoma e gjumit ku ka canten. Nuk del per nje minut a dy, e une e di cfare po ben. Ose te pakten e shpresoj! Sigurisht, ajo qe mendoja, me deshirat e saja qe iu zgjuan, sepse ajo eshte nje kurve e cmendur qe nuk ngopet kurre.

Kthehet nga dhoma me nje buzeqeshje djallezore ne fytyre dhe nje spray lubrifikues ne dore, e e ul siper tavolines.

- Kete do Eri?!

Dhe duke perfunduar fjalen, zberthen bluzen e e hell matane, heq edhe tutat direkt e i hedh atje... Mbetet vetem me sutjenat e zeza e mbathjet, e mua me pelqen gjithcka po shoh e ca po pres te ndodhi...

Eshte ne kembe, para laptopit, me videon qe eshte ne play akoma... I zberthen edhe sutjenat e i hell atje tek tutat e bluza, ne dysHEME... Ferkon e shtrengon lehte thithkat, i ben me te forta... Dhe ulet, rehatohet ne divan para laptopit... Hell pak lubrifikues tek koka e dildos dhe fillon ta ferkoje, si te jete duke e masturbuar... Pastaj me gishtat plot lube, i rreshqet nga barku deri tek mbathjet, i largon pak, e fillon te preki klitin.

Po dridhet nga prekjet e saja, e nga ferkimet duke formuar rrathe, derisa fut dy gishta brenda. I fut, i nxjerr, i fut, i nxjerr serish... Eshte kaq e lagur, ndihet kaq mire. E merr dildon, e admiron, dhe e drejton avash per aty ku eshte bere qull. E ferkon qe ta lagi pak edhe ate, para se ta fusi brenda. Fillon e shtyn lehte, duke e pare si zhduket e humbet brenda saj, pastaj e terheq avash jashte duke lene vetem koken brenda. Dhe vazhdon e perserit kete levizje, e cdo here ndihet me mire...

Nuk e kthen me koken tek pornoja, tashme sheh vetem dildon si kaperdihet e tret mes kembeve te saja... I mbyll syte, kthen koken lart duke gjemuar nga kenaqesia...

Une hipnotizohem aty pas perdes, duke e pare Andan ne boten e saj... Me pelqen kaq shume kjo skene. Kam vibracione neper trup, temperature, jam fryre sikur po shperthej nen pantallona.

- Oooh Zot!...

Ulerimat e saj ushtojne fort ne te gjitha shtepine. Nuk i kontrollon dot. Eshte ne boten e saj dhe egzistojne vetem ajo e dildoja.

Mendoj se kjo eshte nje ide e mire te zbuloj veten. Nuk po duroj dot me; e nuk dua te prishem aty pas perdes duke e pare, por dua te prishem me te, tia derdh brenda, para, prapa, ne gjoks, kudo siper trupit te saj, ta bej te bardhe komplet... Marr fryme thelle, dal ne dhome dhe e pyes si me habi, per te krijuar skenen:

- Oh, Anda?!

Ajo eshte pa mendje e trembet pak kur me degjon, mbulon cicat me njerren dore e me pyet:

- Eri, cpo ben ketu? As nuk te degjova te vije... Cben ketu?!

- Mmmm, une jetoj ketu?! Eshte shtepia ime??

Mbushet me fryme, eshte me e qete, por zemra akoma po i rreh kaq fort sa une e degjoj...

- Praaaa, me zure ne fragrance e? - dhe buzeqesh lehte, duke shtrire doren per ta vendose siper pantallonave te mia e te ndieje ereksionin tim.

- A do te luajme pak, Eri?

- Oh zemer, a deshiron edhe ti?

- Po shpirt! - me thote me ton te forte sikur do me kapi me force.

Spastohet pak prapa, gjen divanin, ulet serish me kembet e hapura si ne pritje, e une i

afrohem pa u menduar aspak. I ngrin te dy kembet lart, rreshqet mbathjet nga kofshet e i heq ne dysHEME, pak me larg nga ku kishte helle pjesen tjeter te rrobave... Une e puth tek kembet, pulpat, kofshet, e ulem ne gjunje para saj, duke e admiruar, nderkohe qe ajo ashtu, me kembet e shtrita lart, zgjat doren e rremben dildon qe para pak minutave po e eksploronte deri ne thellesi...

- Merre! Me qi fort me kete gjene e bukur... Ma fut fort, me qi me prish ketu!

Une e kap me vrull lodren qe e mban ne dore te ujtisur qe me pare, ia ferkoj lehte permbi buze dhe ia shtyj brenda, deri ne fund. Ajo gjemon ne kulm kenaqesie.

- Te pelqen shpirt? - e pyes me qetesi dhe bindje, dua te jete gjithcka per deshiren e saj...

- Shume! Jepi zemer. Mos ndal!

Une i bindem, na pelqen te dyve lodra e saj qe hyn e del aty ku eshte skuqur e bere qull. Ndryshoj pozicionin e shpejtesine, ti gjej ti ngacmoj pikenG.

Ajo perkulet kaq shume e kofshet i dridhen teksa dildoja lodron brenda saj, e ajo i vendos duar rreth feminalitetit te saj, si per ta mbajte te mos i iki nga kenaqesia.

Po e shijoj kaq shume gjithcka po shoh; po ia ndiej vertete ngushtesine e qullosur tek mberthen e shtrengon dildon. Ndihem ta qi aty me force. Eshte kaq e ndjeshme ne kete pozicion, ndua tia heq dildon e ti rrasem brenda me force. Por pse te prish momentin? Dua ta shijoj duke e shijuar ajo kete ndjesi qiellore qe e ka perfshire.

Duke mbajte ritmin e levizjeve te dildos thelle brenda saj, shtrij doren tjeter tek cicat e ia ferkoj. I jane bere kaq te forta, dhe une ia ferkoj e ia shtrengoj pak me gishta te lagur, me ralle, njerin e tjetren. Ajo gjemon edhe me shume. I pelqen kaq shume, gjithcka...

Ia ul doren avash me kembeve, tek klitori, duke i bere vijeze e rrathe ne lageshtiren qe ka krijuar...

- Po Eri! Me pelqen...

me konfirmon gjithcka me ze te vogel e syte e mbyllur...

Ndersa po i ferkoj klitin, e me doren tjeter po e penetroj gjithte deshire me dildon qe kisha sjelle per te ndersa ajo shtrengon cicat e uleret si e cmendur nga sensacioni qe une po i jap, na nderpret:

- Prit pak! Avash... Stop!

Nuk e di ca po ben, por ngrihet ulet ne dysHEME, ne gjuje, perkulet perpara dhe buzeqesh. E kuptoj gjithcka... E poshtra!

Bytha i duket kaq e bukur ne kete pozicion. Ia largoj pak mollaqet ngadale, duke bere vend serish. E deshiroj kaq shume, dua ta qi fort ne bythe te shkarkoj gjithte emocionin qe kam ngarkuar ne kete akt, por prape permbahem, vetem qe tia prek pak, tia lepij pak, e ti fus dildon serish brenda, me nje levizje te thjeshte, thelle... Ajo gjemon fort e menjehere fillon movacionet e saja, qe i di vetem ajo, e tani thjesht po e shoqeroj ne levizje ndersa ajo po shtyresh fort ne dildon qe ja mbaj ne duar...

Une kenaqem ne maksimum tek e shoh si e qin veten me kaq qejf ne duart e mia. Leviz para e prapa, kaq shpejt, me dildon qe i zhduket brenda e shfaqet serish. Levizjet e saja jane te shpejta e me te shpejta, e gati po me del nga kontrolli, me zor po e mbaj dildon ne duar. Po e ha komplet e po e shkund si e terbuar.

- Oh Eri, sduroj me. Me qi fort! Me qi Eri! Ma rras brenda! - po me lutet e me urdheron njekohesisht...

Oh Zot, eshte kaq eksituese tek e shoh si po dergjet per mua. Nuk mendoj shume, zberthej pantallonat dhe dal jashte kaq te forte qe prej nje ore e plot leng. Eshte po aq i madh sa dildoja, e kaq i fryre.

Ajo e mbeshtet e e ferkon bythen tek une, e uritur te me ndieje brenda saj ne cmenduri. Eshte e padurueshme, e as une nuk dua ta le te presi. Shkoj me vrap drej te cares se saj, nuk ka kohe per romanca, jemi terbuar - ia rreshqas brenda, fort...

- Eriiii, sa me pelqen...

E ka kaperdire te gjithin... I vendos duart ne bel e furishem e penetroj. Cicat i hallakaten si te terbua e gjunjet i perkulen. Nuk po ndal aspak, nuk mund te ndaloj, i gjith e pasioni im eshte qirja qe po i bej asaj. E shtyj me fort, me thelle brenda. Me eger... E ajo tundet edhe me shume...

- O Zot, Eri! Po viiiiiij! Me qi fort Eri, mos ndaaaaal...

Ajo po cmendet e po kenaqet kaq shume. Kaq shume leng, kaq shume po djersisim te dy. E ndiej spermen qe po vjen pergjate trupit tim per tu derdhur brenda saj. Nuk e nxjerr, nuk ndaloj. E dua kete kenaqesi, e pershejtoj cdo levizje derisa e prishem brenda saj...

E nxjerr avash dhe e admiroj duke e pare tashme si u mbush plot me pasionin tim per te. Ajo rrotullohet nga une, e me pastron me gjuhe - per nje fund te paster. Dhe ashtu, kaq e lodhur sa eshte, kthehet e shtrihet ne divan me buzeqeshje...

- Kjo ishte me e mira, - i them me nje ndjesi prej fitimtari.

- Duhet ta bejme serish, me pergjigjet Anda. Duhet te provojme dicka te re.

- Me pelqen...

E puth, dhe dal nga dhoma per ta lene aty te pushoje...

Takimi Rastesor

05.09.2016

Cdo dite fsheh nje surprize!

Eshte e shtune! Por jo nga te shtunat tona. Tashme kemi jave qe nuk takohemi me, dhe gjithcka, deri tek telefonatat, eshte shume rastesore dhe aspak dashakeqase.

Une jam per pune atje, ne lagjen ku nuk kam shume kujtime, por ama me lidh me shume gjera. Eshta lagja e saj, eshte rruga ku ajo kalon perdite tek shkon ne pune e bari ku pi kafe pasditeve. Une jam per pune atje, dhe kolegu im qe po vonohet... Kane kaluar gati dy ore nderkohe, e une rri ne kembe ne nje lagje ku tashme nuk njoh askend, duke e prite, e duke telefonuar nje numer qe nuk po pergjigjet askush.

As qe e kam vene re oren... Tregon 5, dielli ka perenduar heret dhe vetem feneret e taksive qe shkojne ne pune te tyre shndrisin aty ne rruge. Bateria e celularit nderkohe me ka rene, kshtu qe vendos te largohem e ti telefonoj kolegut kur te kthehem ne shkoder...

- Eri!

Me therret nje ze kaq i embel, qe dridhet pak... E njoh, eshte zeri i asaj qe banon ne ate lagje, qe ben ate rruge. Eshte zeri saj.

- Anda?!

Sa kujtime u ngjallen; sa deshira, sa qiej qe arrija me te e qe me dolen serish para syve.

- Ca ben ketu?

E pyes per te filluar biseden. Sepse sigurisht qe e di...

- Eri, une kam shtepine ketu. Me ler te te perqafoj... Sa me paska marre malli...

Perqafohemi... Shtrengohemi fort... I kemi gjokset kaq afer, dhe zemrat kaq afer, qe na rrahin njekohesisht si te jene nje. Shikohemi ne sy... Eshte kaq erresire, por syte tane shndrisin. Shndrisin, se jemi si dikur. Dhe lexojme buzet... Po dridhen ato... Po kerkojne te jene serish bashke...

I prek floket e argjendte, i hell doren tjeter rreth belit e e afroj, e ajo me kap tek qafa, me te dy duart e me terheq... Sa e forte qe eshte bere...

Askush nuk eshte aty... Askush spo na sheh... Nuk mundem me! Nuk mundet me.

Puthemi, dhe bota ndalon rrotullimin. Shija qe na ka munguar per kaq kohe, e gjetem serish... Dhe ashtu, me buzet ngjitur e me gjuhet qe vallezojne bashke, ecim me hap te ngadalte e mbeshtetemi tek muri... Po cmendem per te... E deshiroj kaq shume. I rreshqas duar nga qafa, nuk kam durim te ja zberthej kopsat por e hap me force dhe jam tek thithkat e saj qershi...

E ajo si per te me kthyer nderin, e si pa rene ne sy, zbret doren poshte, me liron rripin pak dhe gjen burrerine time, qe eshte kaq ne dispozicion per te, e e nxjerr jashte zinxhirit. Me ferkon lehte, duke me shtrenguar nga pak... Pastaj pak me fort...

- E dua! - me thote me ze te forte e me bindje, me lepin buzen, dhe ulet poshte... Buzet e saj qe vendosen si nje kurore siper meje, dhe goja e saj e vogel qe me merr komplet brenda.

Oh Zot! Ajo eshte me e mira. Ne rruge ka akoma me shume erresire, ska drita, ska kembe njeriu... Anda ngrihet serish, e vazhdon te me masturboje me doren e saj te bute, e dora tjeter poshte bluzes time duke me ferkuar gjoksin. Une i rreshqas njerin dore poshte,

pergjate shpines, duke kaluar poshte tutave te saj qe jane me llastik, deri tek bytha, e e vendos gishtin e madh brenda saj... Dhe me gishtat e dores tjeter, perpara, duke i ferkuar lehte klitin... Por ajo eshte bere qull nderkohe...

- I dua brenda..., - me thote me ze te ulet, dhe buzeqesh...

Sa na ka munguar kjo skene. Sa i kane munguar duart e mia brenda teksa digjet per mua nderkohe qe leshon ofshamat e saj te vecanta nga kulmi kenaqesise... Dhe vazhdojme per disa minuta, ne nje nder skenat me erotike te cdo filmi... Tashme i kemi levizjet me te shpejta, ofshamat me te forta e nxehtesine ne trup me te larte...

- Oooh zemer, po vij...

Eshte ofshama e saj qe e adhuroj...

- Bashke shpirt...

Dhe ky eshte plani im... Eshte deshira ime...

Nuk jemi me aty, tani ndihemi ne parajse bashke... Si te cmendur, bertasim, kafshohemi, therrasim emrat tone e prishemi aty, bashke, ne mes te qytetit ku per fat sna sheh asnjeri... Vazhdojme edhe per pak me puthje, derisa...

- Do te te telefonoj! - me thote.

Pastrohet, rregullohet shpejt e sikur asgje skishte ndodhe, dhe largohet per ne shtepi sepse ka shkuar vone nga orari i perditshem, duke me lene mua aty, pis, qull ne djerse, pa taksi e pa bateri ne celular...

Linja 139

26.10.2016

Udhëtimet janë terapia ime.

Po linim Shqiperine ne drejtim te Triestes, naten, si ninxha, me autobus; eshte nje rruge e imja qe e bej shpesh...

Kur hypem, na thane se ishim shume pak njerez deri ateherë keshtu qe mund leviznim ngado te zgjidhnim vendet derisa te sistemoheshim te gjithë. Meqe Anda ishte ne fakt pak pas meje, shkova ne fund e qendrova ne ndenjesen me te larget per te qene me qetesi dhe privatesi...

Po shikoja korridorin qe te vinte ajo, me paduresë derisa e pashe, bjonden time ne te 30-tat e saj qe po vinte drejt fundit. Ishte kaq e bukur e kaq e nxehte ate dite, sa e dija se do perfundoja duke u masturbuar ne tualet menjehere nese do ulej prane meje e do ndeshte kofshet per trupin tim. Po ja ndieja parfumind qe nga larg - po ndieja rryma nxehtesie ne trup vetem duke e pare ate si nje yll pornoje, sandale te zeza me take te larte dhe nje fund te shkurter qe i mberrinte deri ne mes te kofsheve e po shikoja se nuk mban as sutjena se thithkat i krijonin forma te qarta ne kemishe. Ngjante vertete me nje barbie, trup te rregullt, fytyre te paster te bukur dhe floke te verdha argjend, me nje buzekuq te shndritshem e parfumin qe thoshte "me qi tani"! Une e shoh Andan cdo dite, por cdo here qe e shoh - eshte si nje here e pare.

Sa me fat e i bekuar jam - me nje femer kaq te bukur qe me ka zgjedhe mua. Ajo u afrua e une u terhoqa pak t'a lija te kalonte duke shkëmbyer disa shikime e duke flirtuar me gjeste te buzeve e duke i thene sa e bukur ishte bere sot, ndersa po i veshtroja me imtesi bythen e saj te madhe te ngjeshur teksa ajo me kaloi para e zuri vendin e saj aty ngjitur...

U qetesova pak, por jo per gjate, se fillova ti afrohem me afer e asaj filloi ti pelqeje me shume, sigurisht, aq sa kur na pyeti faturinoja nese jemi mire apo duam te nderrojme vendet, ajo ishte e para qe tha "jo". E autobusi niset avash...

—

Jemi diku nga Kroacia, eshte erreseri se eshte nate e me dritat e fikura, e une kam gjithë rrugen me mendime neper koke teksa flasim qetesisht per planet e deshirat tona... Ia vendos doren tek kofshet e filloj te ngjitem lart avash ne qetesine e heshtjen e nates, e asnje pasagjer nuk eshte zgjuar, derisa ajo vete, ne nje moment, ma largon doren duke buzeqeshe e duke me thene se ka pak turp.

Me mendjen ne proven e pare timen "te deshtuar", faturinoja vjen serish e na pyet nese duam te pijme dicka nga ato pijet e buta qe ofron agjensia, ose dicka tjeter nga menuja e vogel e disa pijeve "me te forta". Pak edhe ne preferencen tim, i ofrova asaj nje konjak si e vetmja pije alkolike qe kishte ne menu, bashke me nje kola - e ajo pranoi me kenaqesi. Nuk u desh aspak kohe te na vinin pijet tona, se deri ne kater ralle me perpara nuk kishte asnje njeri te porosiste dicka - e gjithë te tjeret jane ne gjume. Filluam te pijme, te qeshim, e ta humbim te dy nga pak, derisa ajo ra ne gjume, nga ora 3 pas mesnate, mbeshtetur tek une...

Pas 10 minutave, sic ajo ishte e fjetur lehte ne krahun tim, fillova tia shetis doren

pergjate kemishes e nga fundi. Dashuria ime, se di si do reagonte po ti dilte gjumi e te me shihte cpo i beja... Po ja zbertheja ngadale kopesat e kemishes, duke i pare me admirim cicat e nga barku deri tek fundi qe spo doja tia hap edhe pak, e kjo po me eksitonte kaq shume sa smund te ndalja. E shtriva doren poshte fundit, e fillova ti luaj me buzet e saja ndersa po lengezohej, e nderkohe nisa ti rreshqas gishtin tregues brenda kur asaj i doli gjumi!

U zgjua, ne fillim pak e nevrikosur derisa pa doren e saj qe ja kisha vendose mes kembeve te mia. Kisha marre nje forme te plote, e ajo po me shtrengonte e ledhatonte lehte pa vetedije, nga gjumi e qejfi... Per te mos e lene te beje zhurme, e rrotullova koken drejt saj, e putha pak e ja mbylla gojen me gojen time. Gjysem ne gjume po mi kthente pak puthjet, pastaj i hapi syte komplet, e kuptoi skenen e buzeqeshi, e filloi te me kerkoje neper vendet e mua intime. E gjeti, dhe po levizte gishin tregues ashtu siper pantallonave, sikur po i merrte permasat, ndersa une po e masturboja lehte me gishtin tim te mesit derisa ajo me buzeqesh tek veshi e me kerkon te perdor dy gishta.

Vazhduam ashtu per disa minuta derisa faturinoja erdhi serish, sikur spo kuptonte asgje, e na pyeti nese kemi ftohet a ndonje problem qe spo qetesohemi dot a nese duam nje batanije qe e kishe te palosur aty. Sikur asgje spo ndodhte, e morem, e ai u largua duke ne lene te qete... Por ne vetem e lame batanijen aty, se vetem kishim nxehte...

Ia ngrita pak fundit e shkurter, duke i dhene vetes mundesine te luaj e ti puth cicat pa i heqe dy gishtat prej saj ndersa ajo me hap zinxhirim e xhinseve e ma nxjerr komplet perjashta. Tani po hakmerret, po me ferkon e luan lehte me mua e une i largohem pak nga cicat; po me ndizte, spo mund duroja me, po behesha qull. Desha t'a ha kaq shume sa zbrita ne gjunje, aty shtrenguar, ja shtriva kemben nga ndenjesa ime e zbrita poshte saj, duke e qire me gjuhe me gjithë deshiren time.

Ishte kaq erresire aty - dritat ishin te fikura qe pasagjeret te mund te pushonin pak. E dija se do me gjente faturinoja serish ne ate pozicion, dhe u ngjita e zura ndenjese time. Por Anda me foli tek veshi, nuk duronte me, donte ta qija aty e une sdo e humbja kete mundesi per asnje arsye, edhe po te me kapnin e te me kthenin per Shqiperi.

I kerkova te me ulej ne preher, e ajo u ngrit avash duke u mbajte pas sediles para nesh, duke u mbeshtete siper meje e duke e marre te gjithin brenda. E poshtra, me detyroi te rreshqas me poshte sa nese dikush na shihte, une te mos dukeshi aspak teksa ajo kenaqej duke kercyer siper meje, e nderkohe na mbylli gojet te dyve, qe te prisheshim aty bashke, askush te mos na degjonte a shihte - se ishte edhe erresire...

O Zot! Ishte nje mrekulli, vertete nje ndjesi qiellore...

Po putheshim lehte, duke falenderuar njeri-tjetrin per ate qe perjetuam ne "nje shtet te huaj"... Dhe sic e ndjeu faturinon tek po vinte nga fundi serish, Anda u ngrit e kaloi ne sedilen e saj... Ai u afrua pak nga une, si pa e pare Anda, dhe me pyeti nese kam nevojë per dicka - e kur i thashe se "jo, jam mire" me nje ze te prere, ai buzeqeshi me djallezi

duke me thene “sigurisht qe je mire ketu ne fynd...”

Buzeqesha edhe une...

Dhurata

14.11.2016

Cdo dhurate, sado e vogel, kur jeper me dashuri, ka vlere te madhe.

Eshte ky djali, Tomi, me te fejuaren e tij Lea, qe u njohem rruges ne autobus e qendruam ne fund, bashke. Une po kthehesha [nga Italia] pas nje jave te lodhshme atje, e kisha nevojë për shlodhje e te qeshura te forta, qe me Tomin e Klaren i cuam deri ne fund gjate kthimit gati njezet-oresh e ku ne as mund te shtriheshim vecse te qeshnim pafund e te pinim pijet qe kishim neper canta, atje ne sedilet e fundit.

Tomi eshte nje djale me trup te gjate, te formuar mire e me muskuj, me floke te prera shume shkurt, zakonisht vesh nje bluze kimone, dhe mban gjithmone mes gishtave nje cigare te ndezur si per ti dhene nje pamje gangsteri se shume ralle e thith. Lea eshte nje vajze e thjeshte e me shume humor, floke te gjata te drejta e sy te medhenj me qerpike te gjate, e si Tomi edhe ajo; nje kanatiere me krahet e barkun perjashta dhe nje fund te gjate deri tek sandalet me rripa.

Kaluam gjithe naten bashke ne udhetim e mberritem ne Shqiperi, ne mengjes, pa asnje fije gjumi ne sy. U ulem te pijme nje kafe para se te ndahemi.

- Po ti me ca do shkosh? - me pyet Tomi. - Ne kemi lene makinen ketu, se kishim qejf te provonim autobusin per gallate. Te te cojme ne shkode?

- Pse vetem ti ke te dashur e makine? - i pergjigjem une me te qeshur. - Edhe une i kam te dyja, hah, do vije te me marri Anda, me makinen e saj mundesisht.

Duke pire kafen, po u prezantoja te dashuren time, duke ju "mburre" Tomit. Anda, ashtu si Lea - vajza qe kisha ne tavoline, ka sy te medhenje te zinj te thelle, por eshte shume trendy e sportive. E ndryshe prej Leas, Anda ka floke me te shkurtera e me te shndritshme, dhe buzën, oh Zot - se ka askush si ajo.

- Anda, jam tek bari ne fund...

- Eri, erdha zemer...

Ishte pergjigja e Andas, zeri i embel e sensual i saj ne anen tjeter te telefonit. Me kishte marre malli kaq shume per te. Java pa Andan ka qene nje vit i gjate mundimi; me mungonin puthjet perqafimet tingujt e ofshamat, prekjet e shtrengimet e gjithcka e jona... Sa i tregova barin ku po pinim kafet, ajo erdhi para se une te mbyllja telefonaten. Kishte marre makinen e saj te bardhe, dhe zbriti rreth 20 hapa larg tavoline tone, taman qe ne te tre ta shikonim me kujdes sic shikohen modelet ne nje sfilate...

U afrua ajo, u puthem pak me kercitje te lehte sic dime ne, dhe une e prezantova direkt para miqve te mi te rinje. Lea dhe Tomi, te dy, e pane sa te drejte kisha pase ne cdo fjale kisha treguar per Andan gjate rruges.

- Ke pire kafe akoma? - e pyeti Tomi me nje ze te sinqerte dhe me syte qe i shkelqenin nga deshira per t'a ule ne tavoline.

- Eri...? - dhe Anda priste te pergjigjem une...

- Oh se di, pergjigjem une. Mendoj se jemi pak te vonuar...

Nuk ishte e vertete! Ne kishim gjithe ditën përpara, nuk ishim aspak te vonuar. Por nuk doja "ta ndaja" Andan ne tavoline, e doja per vete, ti tregoja mallin qe kisha akumuluar gjate nje jave larg saj e ti tregoja ereksionin qe kisha filluar te ndiej tek e pashe te na i

afrohej tavolines me kofshet e bardha qe ferkoheshin poshte fundit te shkurter.

- ... por do takohemi serish te katert bashke per ndonje pije... - vazhdova pergjigjen qe kisha filluar e nderprere me pare.

- Vazhdoni pra Eri. - me nderpreu Lea. - Do takohemi me siguri, dhe, une do jem ne tualet, Tomi...

U pershendetem. Numrat i kishim shkëmbyer tashme, dhe u larguam avash me Andan drejt makines saj, me doren time qe i lidhej rreth belit e here pas here shkonte poshte ti ferkonte mollaqet, nderkohe qe Lea e la Tomin vetem e shkoi per tualet...

Hyme tek makina e Andas, e mbushur me arome te embel te fresket dhe me nje dhurate te paketuar siper kroskotit, qe sme la ta hapja fillimisht. Sa me kishte marre malli... Nuk u pyetem si jemi apo ca beme gjate gjithë kesaj kohe larg, vetem u pame ne sy per plot dy minuta, nderkohe qe trupi po na nxehej e po eksitoheshim me shikime, e u leshuam drejt gojeve te njeri-tjetrit si te egjer e po putheshim e po hanim gjuhet e buzet...

Ia gjeta shpejt cicat poshte bluzes se bardhe, e duka ia shtrenguar lehte, ia hoqa bluzen komplet duke ja zberthyer disa kopsa e duke ja kepute disa te tjera... Edhe ajo, me duart e saj poshte bluzes time, me gjeti shpejt e me nxorri perjashta. Si te mos me gjente, kaq sa isha fryre per te. Mi nderpreu puthjet, duke ma larguar koken avash qe te zbresi poshte meje e te filloje te me thithi gjithë etje. Sa me kishin munguar buzet e gjuha e saj rreth meje, kur me mbeshtjellin, kaq te nxehta sikur duan te m'a shkrijne.

Une ia shtrij doren avash pergjate shpines, i ferkoj pak bythen dhe oh... E poshtra, ka ardhe pikerisht per mua, surprize, nuk ka as mbathje. E ndiej kaq te nxehte, kaq te lagur tashme. Smundem me por filloj ti stimuloj pak klitin e menjehere e gjej pikenG me gishtat e mesit, duke ja ngacmuar.

Dua ti marr hakun! Dua ta prish aty! Levizjet e saja shpejtohen e edhe te miat, por nderkohe me shkojne syte tek tavolina ku isha me pare... Lea nuk eshte kthyer akoma nga tualeti e as Tomi nuk eshte me atje, eshte pas xhamit, tek makina jone... Sme intereson! Shtrihem pak prapa qe Anda te hypi siper... Ajo shtrihet permbyes siper meje, me shpinen nga xhami nga ku po vezhgonte Tomi... Duke me puthur e kafshuar buzën, me kap dhe me rreshqet brenda vetes... Po kercen fort, siper meje, brenda ne makine... Po me cmend.

- Oh... Te pelqen surpriza zemer? - me pyet me ze te ulet, duke buzeqeshe ngjit' me buzet e mia.

- Gjithmone shpirt... Por kam dhe une nje surprize per ty... - i pergjigjem me te njejten buzeqeshje, duke zgjate doren per te hape deren e makines, pa zhurme...

Eshte mesdite, eshte diell e nxehte... E Anda nuk e ka mendjen aspak perjashta. Nuk e di qe Tomi eshte kaq afer pas saj, ajo vetem po shijon kenaqesine brenda trupit te saj e zjarrin, nderkohe qe Tomi ka arrite nje ereksion kaq te forte qe i duket siper tutave, i duket nga larg... Ai afrohet avash, del perjashta i madh e i forte, edhe ai gati per Andan. Ia vendos duart tek shpina, e shtrin avash e ngjit persiper gjoksit tim duke e qetesuar, e

ndersa Anda e kupton gjithcka duke mos e kundershuar, ai i mbeshtetet tek bytha e saj e bukur e pret per buzeqeshjen e saj qe tia fusi brenda.

Anda nuk vonon aspak t'i pergjigjet Tomit me buzeqeshje, ajo do gjithcka tani. Na do te dyve brenda. E nderkohe qe Lea kthehet nga tualeti dhe po kerkon Tomin tek bari, ai hyn komplet brenda ne makine qe te mos duket nga perjashta, e rreshqet ngadale brenda Andas por nuk pret shume per tia shpejtuat levizjet. Te dy e ndiejme kaq fort shtrengimin e kenaqesine brenda saj, duket sikur kemi bere nje pakt...

Anda po cmendet siper meje e poshte Tomit, me kafshon buzet nderkohe qe Tomi e puth nga prapa ne shpine e ne qafe e ne shpatulla. Jemi dy meshkuj te medhenj qe po cmendemi per te, e qe po e qijme fort me te njejtin ritem. Jemi pak ngusht aty, makina po tundet kaq fort e ne po gjemojme te tre bashke ne kor si te cmendur... Vetem Lea nuk i degjon ofshamat tona, ajo akoma nuk e di se i fejuari i saj po prishet brenda te dashures time bashke me mua...

Cfare kenaqesie! Cfare skene! Erdhem te tre bashke, e une e Tomi brenda Andas, yllit te pornos, te dashures time! Ajo skuqet ne fytyre, e kupton cfare kurve ishte e si i cmendi dy meshkuj sebashku. E Tomi kthehet prej Leas; "Zemer, kishte harruar syzet Eri... Erdha..." Sic largohet Tomi, me pak xhelozie e shume kenaqesie ne fytyren time, e pak turp e shume kenaqesie ne fytyren e syte e Andas, ndezim makinen e largohemi edhe ne...

Rrugës, ajo me tregon edhe dhuratën që kishte pasë në kroskot që prej fillimit; një varesë e bardhë shkelqyese me rruaza...

Kinema

10.12.2016

Kinemaja eshte nje reflektim i shoqerise, jo si pasqyre, por si zgjidhje problemesh.

Eshte pasdite, Anda po me pret ne kinema nderkohe qe ka zene nje vend per mua. Po hyja pa bere zhurme, se kinemaja eshte komplet ne erresire e mund te me diktojne. Shikoj perreth e aty jane mbase 100 a 200 veta. Befas, ajo me terheq ne nje rresht ku nuk ka njerez, pak si ne distance.

Pasi i ndoqem pa shume vemendje trailerat e komercialet, dritat fillojme te zbehen. Anda e shtrin doren siper kofsheve te mia, dhe avash e rreshqet doren e ashtu siper pantallonave, fillon te me vizatoje rrathe e germa, duke e ndier ate te marri force e forcohet ngadale...

Pas disa minutave te sjelljes prej nje vajze te edukuar, Anda ma vendos komplet doren siper e me shtrengon me sa force ka, e me ben te bertas pak...

Eshte nje burre aty para nesh qe shikon prapa e na ben me shenje te pushojme. Por sa kthen koken para ai, Anda me zberthen zinxhirin e fut doren brenda. Une shtrihem prapa ndersa Anda me gishtat e saj delikate duke me ferkuar e ndier si po forcohem per te, me terheq e me nxjerr perjashta. Jam kaq i forte e i erektuar nga prekjet e saja.

Ajo perkulet nga une e e merr te gjithin ne goje. Une e kap nga floket, e po e leviz lart e poshte, duke i mbajte ritmin, e ajo gjemon ne cmenduri cdo here qe i arrij fytin. E ndien se jam afer por i duket shume shpejt, e cmendura, terhiqet e ulet serish ne karrigen e saj.

Anda ka veshe nje fund te ngushte dhe nje bluze te kuqe flake, por qe ne erresire gati nuk dallohen... Avash i ul duart poshte fundit e i heq mbathjet, e mi zgjat mua; ajo e di sa ma shtojne eksitimin ato. Ngrihet avash e rehatohet siper meje, nga prapa, ma merr te gjithin brenda, nderkohe qe shtrihet ne gjoksin tim e me puth me force per te ndaluar ofshamat qe po terheqin vemendje.

Une i kap ne duar ijet e saj, e ajo po leviz para e mbrapa ndersa kenaqet siper meje. Per disa minuta, qetesohet, une e ngri avash e kthej perballe, e ngadale e ul ne karrigen afer meje, ndersa une bie ne gjunje para saj.

Ja ngrej fundin me shume e i hap kembet, e filloj ta qi shpejt e fort, aty, ne kinema, fale deshires e fortesise qe vec ajo ja jep efektin.

Burri qe ishte para nesh, pas shpines time tashme, degjin serish e kthehet e e sheh te dashuren time duke arrite orgazmen. Anda mendon te kafshoje buzet te mos leshoje ze, por ta dije si njerezit po e shohin teksa une e qij, ajo vec cmendet me shume e prishet siper meje.

- Po na shohin njerezit zemer, me thote me ze te vogel Anda, e me buzegeshje te llastuar.
- Dua te prishesh ti tani...

E kap Andan lehte e e ul ne gjunje, para meje. Asaj i pelqen te me shohi te mbeshtjedhe me lengjet e saja te mira, afrohet shume e e merr ate ne goje gjithë dëshire.

Po me thith kaq fort duke luajte me gjuhe teksa une i ledhatoj floket, e prishem aty ne

gojen e saj te bukur. Dal ngadale prej saj, por hej, Anda ime e di cduhet te beje; me lepin e me pastron para se te mberthej serish zinxhirin.

Ulemi bashke, cift, per te pare vazhdimin e filmit, dhe Anda ve re se burri qe po na shihte nga fillimi, eshte spostuar me ne cep ne erresire e po masturbohej nderkohe qe po na shihte ne...

Nje shoqe e re

25.12.2016

Nje shoqe e mire eshte ajo qe ja beson sekretet e tua.

Ka kaluar ora 22 e ato jane ne katin e siperm tek bari i Meridian-it. Ajo ka ardhe serish ne Shkoder, per te dyten here tek une, e kete here bashke me ne, ne anen tjeter te tavolines, Tomi, djali qe udhetoi me mua nga Italia e ne krah te tij Lea, e dashura e tij, qe si heren e fundit kur e pashe, mban nje kanatiere me krah et e barkun perjashta e nje fund te gjate deri tek sandalet me rripa.

Te qeshurat skane fund me cdo trokitje te gotave te Chivas-it qe here pas here po derdhen permby tavlina, e cdo histori qe po tregojme. Vetem Lea nuk po qesh shume. Edhe ajo ka pise shume kete nate, por duket pak e shperqendruar ne gallatat tona. Ajo qe pershtypjet e para per ne nuk i pati aspak te kenaqshme – sonte, po sillet ndryshe, dhe me shume kureshtje po sheh te dashuren time, nga buzet sa here qe flet e nga sandalet deri tek kofshet poshte fundit.

Eshte gati mesnate, une kam harruar se duhet te nxjerr online nje nga projektet qe ka punuar se fundmi e pas pak minutash sdo kem me akses. I kerkoj Tomit te shoqeroje meqe ka makinën e koha nuk pret shume, e nderkohe i them Andes me ze te vogel si me shaka:

– Nuk vonojme shpirt, pi dicka me Lean dhe mos e ngacmo shume...

E puth tek buza me puthjen tone unike e bashke me Tomin dalim e zbresim poshte me nxitim... E mberrijme tek zyra ne pese minuta. Kam frike se nuk do kete shume kohe; i kerkoj Tomit te ulet bashke me mua ne tryezen ngjitur e te punoje sipas komandave te mia ne menyre qe te mbarojne te pakten jo shume larg orarit – se fundja ai copy-paste do beje, e te kthehem tek vajzat qe po na presin me shume mall e sdo u shtyhet dot pa ne; ato jane dy karaktere te ndryshme, ne ralle perpigen ti flasin njera-tjetres por disi shikohen si me inat, kush e injoron me shume tjetren.

Nderkohe qe Tomi po me ndihmon me projektin ne zyren time, Anda kam mbushë nje tjeter teke e Lea te dyten. Po flasin, po shoqerohen avash-avash me njera-tjetren, ne menyren e tyre. Anda po mban rolin kryesor teksa i tregon historite e saja prej nje vajze me shpirt te hapur eksplorues, e Lea e degjon kaq e fiksuar ne te pa ja ndare syte, nga goja e trupi, gjithmone me buzën e saj te poshter neper dhembe...

– Te pelqen ky byrzylyku?

Eshte nje pyetje bombe e Leas, pyetje nga asgjeja, komplet jashte kontekstit e ska asnje lidhje me kengen per te cilen po flet e dashura ime... Lea hap borsetin e saj te zi e tregon nje byrzylyk te bardhe me nje kristal te kalter e me ca shkronja qe nuk lexohen.

– E kam dhurate... Por nuk eshte i natyres time. Te shoh si te rri ty.

Spo kuptohet aspak. E as ajo nuk shpjegohet me shume, ngrihet nga pultroni i saj, kalon ne anen tjeter e ulet afer Andas nderkohe qe kjo e fundit e sheh me shume kureshtje.

– Ma zgjat doren, i thote. – Nuk te kafshoj.

Oh, pikerisht kete do, kete te cmenduren ta kafshoje! Spo kupton asgje askush. Kjo i zgjas doren si e trembur, pa dite akoma per ca behet fjale taman e ca shkruhet ne ate

byrzylyk – thjesht spo di si te veproje. Lea i shtrin byrzylykun rreth dores shume avash e me kujdes, duke e shikuar ne sy me nje buzeqeshje embelsisht te djallezuar.

– Po cfare...

... tenton ta pyes. Por Lea e leshon menjehere byrzylykun qe e kishte mberthyer tashme, e i vendos gishtin tregues permbi buze, qe te mos flasi aspak... Anda po skuqet nga turpi se mos dikush tjeter po i sheh ne kete skene te cuditshme, e po i hap syte si e trembur duke pare Lean e cila sikur ve buzen ne gaz me nje shikim te voket e deshirues...

– Te kam ne mendje qe ate dite, – i thote me ze te ulet qe del nga thelle brenda saj. – Ka dicka ne ty! Nuk e di cfare e sa thelle, por do e gjej...

Dhe i afrohet me shume, pa ia heqe gishtin nga buzet, e duke tentuar ti ferkoje kofshet nga perposhte fundit, per te zbuluar ate qe po kuptonte nderkohe; se vajza e humbur kishte filluar te dridhet, se po digjet nga frika e kureshtja... Ngjitet akoma me fort, pergjate trupit te saj, e duke u pare thelle e fort ne sy, Lea e puth persiper gishtit te saj qe e mban tek buzet e Andas... Cfare tensioni! E cfare habie e frike qe kjo e fundit ka e as qe e imagjinonte nje skene te tille, ne mes te nates, ne nje bar ku per here te pare vjen. E ndersa kam ngrire e tera, Lea e mban ritmin e saj te puthjeve kaq afer buzeve te shoqes por pa ja ndeshe akoma, duke e preke e ferkuar lehte nga gjoksi me njeran dore, e me doren tjeter qe po e rreshqet me lart poshte fundit per ti gjete piken e saj me te ndjeshme. Obobo, ka filluar te laget nga prekjet e levizjet provokative te Leas... Sa ajo e zbulon kete, buzeqesh edhe nje here si per te fundit, para se ti heqi gishtin nga buzet e tia zere ato me buzet e saja zjarr. Duke ja ngacmuar me shume delikatese klitin e me qetesi se mos dikush e kupton, Lea i hell doren tjeter rreth shpines per ta terheqe pak, e me trupat ngjitur tashme perballe njera-tjetres e me cicat qe po i shtypim bashke, puthjet fillojne e shtohen, me gojet qe po hapen me fort me gjuhet brenda njera-tjetres. Nuk po u intereson aspak a jane ne nje vend publik dhe nese dikush po i sheh; deshira e nevoja qe kanr per njera-tjetren vetem po shtohet. Tashme Lea po tenton te ja hapi me shume kembet, po kerkon te futet me thelle brenda saj, por Anda e nderpret:

– Jo! Dalim me mire... Erin e njohin ketu...

Ngrihen nga tavolina, e dashura ime aq e shperqendruar sa harron faturen madje edhe canten e saj, por shpejton para Leas e po e pret ne ashensor.

– Ja canten qe e harrove, i thote kjo e fundit sic me gjen te strukur ne ashensor brenda, duke e prite. – Kurse pijet i kemi nga une sonte...

Sa mbaron fjalen, qe dera ashensorit mbyllet, Lea e mbeshtet viktimen fort pas xhamit te ashensorit qe sherben si mur, i shtrin duart anash, e zbret me goje poshte saj, me frymemarrjen e saj, duke e provokuar ne maksimum aty ku e shketa po zien per tu qire fort. Lea eshte kaq e mire, ajo e di ca kerkon nje femer e cilat jane pikat e kenaqesise se saj, e Anda po e shijoj kaq shume cdo prekje e fryme te saj mbi te... Ashensori ndalon ne fund te ndertesës, por ato nuk i ndalojme aspak puthjet e kafshimet kudo neper trup, edhe pse persiper bluzave... Dalin nga ashensori, vetem pak metra me tej, e ulen ne barin jeshil...

Ka kaluar mesnata, as nuk ka shume drita perreth, e vajzat jane ule ne gjunje afer njera-tjetres, perballe, e shikohen ne sy sikur pyesim; a jemi gati? Cila do filloje? I ulin fundet e mbathjet shpejt, por jo bluzat, dhe pa ja heqe shikimet njera-tjetres ulen afer ne barin e bute, me kembet e kryqezuara ne pozicion gershere... Kapim duart, terhiqen pak e fillojne bashke si dy shoqe te mira ferkimet e kliteve tyre tebuta... Dhe vazhdojne keshtu, duke e shijuar me shume cdo prekje e cdo levizje bukrine e njomesine e njera-tjetres, derisa Lea nxjerr nga canta dildon e saj te zeze te madhe sa nje letrik dore, por qe nuk ndricon; eshte sterr i zi.

- Ikim ne shtepi?

Eshte shume vone... Ne qytet nuk ka asnje zhurme, vetem dritat neper pallate dhe ndonje prozhektor; por qetesi absolute... Te dyja bashke per ne shtepine time, permes pedonales me drita plot, duke fole me ze te vogel per gjerat e tyre e duke e shijuar bashke ecjen duke komentuar deshire e tyre te perbashket; deshiren per kenaqesi dhe seks te cmendur pa limite!

Nderkohe... Une mbaroj pune dhe dal nga zyra bashke me Tomin, e telefonojme vajzat por ato nuk pergjigjen... Me siguri do kene shkuar shtepi, ne e marrim rrugen avash...

Nje shoqe e re: Kur djemte dalin

12.01.2017

Nje shoqe e mire eshte ajo qe ja beson sekretet e tua.

Nderkohe qe une e Tomi sapo dolem nga zyra, telefonoj Andan por nuk pergjigjet... As Lea, e edhe Meridian-i ka mbylle tashme... Meqe ajo kishte celesat e dhomes ku po pushonin me Tomin, me siguri vajzat jane rehatuar secila ne "shtepine e vet", e Tomi me percjell deri tek shkalla ime...

- Naten Tom! Pijme kafen neser ne mengjes...

Dhe mbyll deren e makines e ai largohet!

Eshte nate e fresket, e ftohte... Po ngjit shkallet per ne kat te dyte tek hyrja ime, me duart ne xhepa qe mos me ngrihen, ne erresiren dhe heshtjen e korridorit ku degjohen vetem gjurmet e mia... Gjurmet e mia, dhe, degjohet edhe zeri i tyre teksa i afrohem deres... Jane brenda, jane te dyja bashke. Hap deren pa trokite, si ne shtepine time, dhe i gjej bashke ne fund te dhomes, te mbeshtetura ngjitur ne mes te divanit, me kembet e shtrira te kryqezuara bashke persiper tavolines si ne aktin e fundit tek Meridian-i, dhe Chivas-in, shishen e vetme qe me kishte mbete ne minibar - gati ne fund, neper gotat e tyre. Cfare skene artistike! Dy femra kaq te bukura e sensuale, unike ne stilet e ne botet e tyre, jane bashke, ne nje peisazh te vetem, po preken, ledhatohen e nuhatin trupat duke u puthe kaq avash ne buze, qafe e gjoks, ne nje sinkron perfekt...

Filloj ti ndiej ato, te dyja, brenda meje, ne nje rryme elektrike qe po me pershkron trupin, e po me erekton e me nxeh aq shume sa dua ti kap te dyja - ti qi me force pa ju marre leje. - Anda?! Nuk desha ti nderpres, por e bera, e thirra. Pervец epshit, po ndieja edhe xhelozin ne te njejten kohe, se dija nese jam ne nje film erotik apo ne shtepine time e po shoh te dashuren time me dike tjeter... Ato u tremben pak, u shformuan e u ngriten ne kembet...

- Eri, erdhe ti? Mbarove pune? Dhe Lea mendoj se do iki tashme, Tomi eshte vetem, - reagon shpejt Anda per te me humbe vemendjen nga ca po shihja.

- Mhhh, po e dashur... Dhe faleminderit per pijet, - pergjigjet Lea e me vrap i ben SMS Tomit te vije ta marri.

E puth Andan tek faqja, shume afer buzës, dhe niset drejt derës me syte dhelparake te ngulur aty ku une jam fryre kaq fort prej asaj ca pashe.

- Oh, mendoj se do jete afer Tomi, - shton nga aty. - Faleminderit per pijet! Naten!

- Te te percjell?! - e pyes une, por pa mbaruar fjalen ajo e ka mbylle deren nga jashte e takat e sandaleve sikur i degjohen neper shkalle ne ikje...

Nuk po di cte mendoj per kete femer, nuk i gjej as nje personazh filmi per ta krahasuar. E nuk kam as shume kohe per te menduar, se sa tentoj te shoh nga syri magjik a iku vertete, ndiej duart e Andas time ne shpine qe ndersa njera me ferkon shpatullen e qafen, tjetra rreshqet e ben rrugen per trup deri ne fund poshte xhinseve. Me rrotullon, mi hap shpejt ato dhe per gjysem sekondi e ka marre te gjithin ne goje.

Lea e kishte eksituar shume, e kishte cmende. Po me masturbon kaq unshem me buzet qe me rrethojne e me thithin fort, sikur me ka te tijin, sikur do te me kaperdije komplet...

Eshte ule ne gjunje para meje, ne korridor, e une i kap floket per ta "orientuar" por jo se

kam nevojë; kurva ime është kaq e mirë, kur do ajo mund me prishi vetem me një prekje të buzëve të nxehta. Sa qejf tia shoh buzët e nxehta të shtrenguara rreth krenarise time, e t'ia ndiej atë përherë e më të fortë në gojë, thellë sa i prek fytyrën. Sa e dua këtë femër.

Cfare kenaqësie o Zot! Nuk jam me atë, truri im nuk koncepton asgjë tjetër përveç kenaqësisë që po më jep Anda ime me gjuhën e saj të butë... Nuk e degjoj as derën tek hapet serish, as Lean tek po hy në korridor prapë dhe kur e kam kuptuar se më ka heqë bluzën, është shumë vone – tashmë kam edhe duart të lidhura nga prapa.

Jane bërë vertetë shoqe. Më shtrijne në tokë pa marrë mendimin tim, më heqin edhe xhinset komplet e fillojnë të puthen të hahen sipër meje, pa më ndeshe trupin, por që herë pas herë më prekin ndjeshmërisht me këmbë për të më ndier në ereksionin time më të fortë... Dhe Lea fiton; ajo është mikja, ajo do ulët e para sipër meje të më marrë brenda vullkanit të saj të përveluar ndërsa Anda më nxe fytyrën duke kalëruar lehtësisht sipër gojës time. Sa shumë që e dua – po e lepij po e ha kaq shumë e kaq thellë... Është kaq e embël... Dhe lëngu i saj shijon kaq shumë...

Dy femrat e mia sonte po kërcëjnë belly dance përballë njëra-tjetres përmbi mua, po qeshin, bertasin, puthen e kafshohen sipër meje si mace derisa prishemi të tre atë, ato sipër meje si princesha e unë poshtë tyre si një ushtar i zënë rob.

Nderkohe, Tomi kishte ardhë e ishte përjashta... Kur e degjuam derën të binte, në po pushonim të tre bashkë, unë në mes, më dy femrat e mia sonte shtrirë në krahët e mi e duart që më pushojnë mbi cicat e tyre... Anda, më bythen e bukur që më siguri Tomi se ka harruar asnjë moment që nga takimi në makinë, ngrihet t'i hapi derën atij, duke e lënë Lean, të fejuarën e tij, shtrirë, më njërin këmbë përreth meje...

Tek zyra e saj

23.01.2017

Falenderimet kane vetem nje problem; kur nuk e di kush duhet falenderuar.

Mbaruan pese zile ne celularin e saj por nuk po pergjigjet, dhe as SMS sme ka kthyer asnje... Doja ta gjeja surprize kete te shtune e erdha nga Shkodra me nje tufe lule te fresketa ne duar te mbeshtjella transparent dhe nje pako cokolata qe i pata marre ne Mal te Zi nje dite me pare... Por as ne shtepi nuk eshte...

Komshija saj plake qe me ka pare edhe here te tjera ne oborrin e tyre e qe me mban mend mire ca kerkoj ne ate lagje, me thote se e ka pare te dale ne 8 pa 15 e ka ike per ne zyre... Ne zyre sot?! E shtune?! Mbase ka pase shume pune e si ka mbaruar dot gjate javes... Do shkoj ta gjej atje, te jete nje surprize. Dhe po me te njejten taksi qe nuk eshte larguar akoma nga lagja, nisem per tek zyra saj...

Eshte afer, rruga zgjat vetem pese minuta e une zbres aty, tek parkingu kompanise ku punon ajo, me lulet e cokolatat ne dore, e nisem drejt zyres se saj qe eshte ne katin e dyte e duhet te ec disa metra te mira pergjate korridorit te ngushte... Te gjitha zyrat jane te mbyllura deri ne qender ne holl, nuk degjohet asnje zhurme, fjale apo tingull take neper dysHEME...

Pervec Lauras, inxhinieres se kompanise, nje zonje ne te dyzetetat e saj, me trup mesatar te mbushur e me bythe te rrumbullaketa te fryra aq sa nuk e kuptoj si arrin ti veshi fundet... Me kujtohet gjithcka, shume shikime e shume fjale e biseda flirtuese mes nesh, qekur takuam duart heren e pare ne zyren e Andas. Laura eshte gjithmone nje turn-on per mua, me syzet transparente, floket e verdha te lidhura bisht prapa dhe cizmet e gjata - si nje pornstar i Brazzers... dhe ja ku eshte serish, pikerisht tani, ne mes te korridorit, e hutuar e shperqendruar me ca dosie qe mban ne dore, vetem...

- Laura?!

- Oh, pershendetje! - me thote. Eshte e shtune sot, jemi pushim. Mund te te ndihmoj?

Ajo e di se po kerkoj Andan, pse tjeter do isha tek zyrat e tyre, vetem...

- Mhmm, di gje nese Anda eshte ne zyre? Aty po shkoja tia bej si surprize...

- Nuk e telefonove dot?! Nuk eshte ne zyre, se keto dosiet per te i kam... Me prit te shoh tek shefi, vetem nese eshte aty...

- Shefi?! A nuk eshte larguar ai?

- Ka ardhe shefi i ri, Matia. Per me teper, jemi te fejuar... - dhe buzeqesh kaq krenare per te fejuarin e saj qe edhe e ka shef.

E largohet per tek zyra e shefit tyre qe eshte ne fund te korridorit - majtas. Une e ndjek avash, me lulet dhe cokolatat ne dore, me syte tek bythet e saj qe gati po i shkyejne fundin e zi e me mendimet ne koke qe vetem me shtohen sa here e shikoj... Dhe ne pak hapa jemi tek zyra e shefit, e Laura e shtyn deren me hov si per te me treguar femren e eger e moskokecarese...

Oh Zot! Ai qe sigurisht duhet te ishte shefi i ri, e ka mberthyer Andan, te dashuren time te vogel me duart e tij te medha dhe po e qin kaq fort e embelsisht mbi tavolinen e tij ku duhet te mbante dosjet e regjistrat por ato jane te hellura pertoke tashme... Kam njeqind

mendime, njeqind fjale per te thene e njeqin modele xhelozie tek e shoh Andan ta shijoje kaq shume shefin e ri brenda trupit te saj...

Dua te bertas por nuk ndodh! Nuk bertas dot... Laura, e fejuara e shefit, kolegia Andas, eshte kthyer prej meje e me ka zene gojen me doren e saj te bute dhe duke me preke lehte siper xhinseve, me thote me ze te vogel:

- A nuk duhet ta shijojme edhe ne? Kam nje vit qe e pres kete...

Nuk me le te pergjigjem, ma mbyll gojen me te sajen dhe me deperton thelle me gjuhe si per te me marre frymen; a nuk ishte rasti perfekt per nje foursome artistike? E mberthej Lauran per beli, ne nervat e asaj qe gjeta, e shkepus lart pa i shkepute buzet, dhe afrohem tek tryeza e shefit te saj, aty ku Anda po gjemon duke shijuar nje skene te nxehte penetrimi te eger...

Laura shtrihet persiper tavolines; afer Andas, dhe duke i dhene shikime sfiduese njera-tjetres, ngre lart fundin, largon mbathjet anash dhe nuk ka nevoje te thote asnje fjale; cdo levizje po flet vete... Une smendoj me dhe sme intereson asgje, jam erektuar kaq shume, dal gadishmerisht dhe rresqas eger brenda Lauras, duke "kopjuar" Matian - duke ja shtrire asaj kembet tek supet e mia...

Perkulem lehte persiper saj dhe ia hell duart rreth qafes, duke e terheqe me shume sikur sdua te le te me iki... Laura e shijon me shume kete levizje, ofshamat i rriten dhe une kam besim se do e fitojme kete "sfide", ne pozicionin e saj te preferuar...

Por Anda preferon dicka tjeter... Ajo rrotullohet ne te djathte duke u kthyer perballe Lauras e duke i dhene mundesi Matias ta penetroje me thelle e ta cmend ne maksimum, nderkohe qe i mbajne duart te shtrenguara...

Po gjemojne fort te dyja... Kaq afer njera-tjetres... Gjemojne e shfryjne tek njera-tjetra... Derisa Laura i hell doren Andas, e kap tek floket e saj biond e e terheq ti kafshoje buzet... Nuk duron me, po cmendet... Te dyja po cmenden! Te katert po cmendemi... Cfare skene e cmendur. Dhe eksituese! Ah sikur te kishim kamera...

Laura me grith me thonje ne krahe tek me shtrengon e leshon klithma kenaqesie... Eshte kaq e nxehte, trupi po i zien e i dridhet e ofshamat me tregojne se ajo as nuk di ku eshte... Nderkohe qe Anda eshte kthyer prej Matias, i ka vene doren ne bel duke e terheqe me shume se nuk po mjaftohet me ne ate qe kerkon... Po shfryjme, po bertasim, po shtrengohemi e po i puthim fort partneret tona qe ja "rrembyem" njeri-tjetrit per kete skene magjike orgjie, dhe miqesore.

Gjithcka, si nje skenar i Mark Dorcel.

Ceshtja: WhatsApp

30.01.2017

Dashuria pa seks eshte forma me eficiente e ferrit qe njeh njeriu.

Ne te vertete, nuk dua ta takoj! Nuk i kam treguar se jam rruges per Tirane, se ne fakt kam disa pune private; e ajo do merzitet nese i them se nuk e takoj dot. Po udhetoj me autobus se vertete qe edhe nuk ia di shijen autobusit; kam vene kufiet duke degjuar muzike relaksuese dhe syte po i mbaj te hapur fort poshte syzeve te zeza duke pare gjokset e kofshet e bukura te dy vajzave udhetare qe qendrojne si une, me syze, perballe meje...

"Miremengjes dashuria ime, si je sot?"

Eshte SMS i Andas qe vjen cdo mengjes sa hap syte. Keshtu me llaston gjithmone... Ne fakt e degjoj dridhjen e celularit por vazhdoj te shijoj tingujt e mi te preferuar ne kufie me syte qe me levizin neper trupat gati te zbuluar te vajzave udhetare qe po qendrojne cift perballe meje... Nuk dua ta shoh celularin, si kam treguar askujt ku do jem e, do kthehem shpejt...

Por nuk vonon SMS i dyte, serish Anda;

"Ouuuu, nuk do ta shohesh shqen tende sot? Asaj i mungon kaq shume...". Oh Zot, nuk dua ta humb... E di mire per ca e ka fjalen e poshtra; shoqja ime eshte bytha e saj rrumbullake e tonifikuar qe une e adhuroj. Vetem ta permend dhe ne mendje me flashojne te gjitha cmendurite e eksperimentet tona... Sa shume qe ia dua!

Nuk dua ti tregoj se jam rruges per Tirane por nuk dua as te humb asgje prej saj.

"Zemer", i pergjigjem me SMS. "Sigurisht qe dua ta shoh, sa u zgjova dhe, a ka zgjim me te bukur?" Nderkohe qe me pushtojne njemije ide te shthurura neper mendje, ajo me pergjigjet me mesazh, "kalo ne WhatsApp"...

Kaloj, dhe oh... Fotoja e pare, selfie tek pasqyra e tualetit te zyres se saj me buzet e fryra dhe syte qe shndrisin plot deshira, dhe nje poshteshenim tek fotoja "Miremengjes dashuri! Kjo eshte vetem fillimi... Sot jam vetem ne zyre <3". "Oh shpirt, ti me cmend mua. Dua akoma! Dua me shume, nuk ngopem dot me ty". Nuk vonon shume, dhe me vjen nje tjetere foto, ku Anda me tregon komplet trupin, nga prapa ne pasqyre, floket e shndritshem biond, shpina e mbuluar me kemsishen blu dhe pantallonat e zeza te uniformes se punes qe ja tregojne komplet format. "Akoma ke gjume? ;)", me pyet ne fund te mesazhit... Nderkohe qe po i shkruaj, ve re se kemi mberrite ne Tirane - vajzat udhetare paskan zbritur diku e une as qe e paskam pase mendjen fare tek asgje tjeter pervec Andas; trupit te saj qe ia adhuroj kur ia puth ne cdo qelize... "Pse nuk provon te me besh nje video 10 sekonda?" - e pyes me mesazh, per te fituar pak kohe. E dua kohen, sepse kam zbritur nga autobusi dhe po hyp ne taksi. I jap menjehere adresen taksistit, jo te zyres ku me presin, por te zyres se Andas... Jemi rruges, kur me vjen mesazhi me videon e Andas... Ajo, e mbeshtetur tek muri, qe ferkon pak cicat e pastaj rrotullohet per te me treguar bythen - ne kamera... Sa mire me ben te ndihem, e ndiej pasionin per te me qarkulloje neper trup neper vena, e me duart qe sikur me dridhen nga deshira per te, I pergjigjem me mesazhin tjetere, e e pyes: "do i heqesh pak sutjenat, per zemren tende?" Shoh shenjen qe mesazhi u lexua, dhe nderkohe nuk pres qe ajo te me ktheje pergjigje

sepse kam hyre brenda dhe po vrapoj per tek tualeti ku ajo duhet te jete... Shkoj, dhe i bie deres; - E zeeene... me pergjigjet. - Per dashurine tende?! - e pyes me ze te vogel qe mos me degjoje dikush tjeter padashje... - Mmm? - me pyet me gojen e mbyllur nga habia e ngaqe spo kupton ca po ndodh... - Mos bej zhurme, - i them. Por hape deren shpejt e mos me gjejne ketu se te heqin nga puna... Ajo e hap deren e une futem brenda me vrap... Oh Zot, eshte me celularin ne dore tek pergatit videon tjeter por tashme une jam aty; nuk ka nevojte te beje nje tjeter video - une jam aty dhe duart e mia fillojne menjehere ti shetisin persiper trupit e ndalojne tek bytha e zbuluar komplet... E ferktoj lehte dhe e terheq fort e e ngjis per trupin time... Oh!!! I cmendur... - Bertet pakez... - Si po mendon te...? Por ja ze gojen e nuk e le te flasi aspak... - Shhhh! Kete doje qe ne mengjes, apo jo? - Hmmmm, poooo... - me thote me ze te bute gati meshirendjelles dhe syte qe i shndrisin si nje vajze e vogel... E rrotulloj shpejt por pa zhurme, dhe i vendos njerin dore rreth belit duke e shtrenguar e ngjite pas trupit tim, e me doren tjeter ul poshte zinxhirin e pantallonave te mia qe me zor po e duroj qe ne autobus... Ia ferkohem lehte tek bytha disa here dhe rreshqas brenda saj avash... Me doren tjeter e mbuloj aty ku po pervelohet e ia ndiej lageshtiren, duke flashuar ne mendje te gjitha skenat tona erotike te cmendura... - Ti me cmend mua Anda, je me e mira, - i them me buzën ne dridhje... - Edhe ti shpirt, me pergjigjet njesoj... Te dua fort Eri... Nuk jam shume emocional ne keto momente... Jam ne kulmin e eksitimit dhe po e penetroj kaq fort ne bythe... Asaj i pelqen, si cdo here tjeter; ajo eshte nje profesioniste ne seksin anal, nje pornstar i vertete e une po cmendem brenda saj e dua vetem te shkoj sa me shpejt sa me fort ndiej edhe te mos kem kujdes... Ia vendos te dy duart ne bel nderkohe qe ajo masturbohet po aq shpejt sa une po e penetroj ne bythe, ne te njeitin ritem, duke e pergezuar e duke e marre me te mire qe te mos bertasi... Jemi te eksituar ne maksimum; dashuria jone, emocionet, vendi ku po ndodh gjithcka dhe cmenduria nga ideja se zerat qe degjohen jashte, na ben ta shijojme akoma me shume, per disa minuta, derisa ajo prishet fort e duke gjemuar pasi une ja mbush plot bythen e saj te madhe. Anda do te bertasi fort por ia ze gojen me dore; nuk duhet te bertasim! Jo aty ku mund te na degjoje kushdo, jo pikerisht tani qe dera e tualetit po troket e duhet te arratisemi sa me pare...

Ceshtja: Interviste Pune

13.04.2017

Dashuria pa seks eshte forma me eficiente e ferrit qe njeh njeriu.

Ka qene nje mengjes i ftohte e i mjergullt, e ne hyjme avash ne ashensorin e ngushte ku drita e forte e korridorit deperton shume lehte... Jemi tek zyrat e Andas, kam shkuar te bej nje aplikim per pune e tani po zbresim bashke me ashensor se u takuam lart, "rastesisht"... Ose jo taman rastesisht; Anda me do sa zemren e saj e ishin lutjet e saja qe me bene te aplikoj per pune aty, tek firma ku ajo punon, qe te jemi perdite bashke.

Nderkohe qe ashensori u nis te rreshqasi poshte, e ne po shihemi embel ne sy si engjej, plot mendime perverse si djaj, i shtri duart avash e e kap Andan nga beli. Ajo nuk reagon aspak, me sheh me po te njejtat provokime duke mos e prishe pozen, e buzeqesh lehte sikur me thote "E di ca ke ne mendje..." Ia ferkoj lehte kofshet e ajo e shtrin njeran kembe e e lidh rreth meje, me fundin e shkurter te uniformes qe ngrehet lart e persiper belit. Une terhiqem prapa lehte; e deshiroj shume por, a eshte ashensori tek zyra saj nje vend i pershtatshem per te bere dashuri? Duket se ajo e ka pergjigjen, pasi me njeran dore mbulon butonat e ashensorit qe te mos hapet, e me doren tjeter me terheq nga rripi xhinseve qe pasi kupton format e mia per te, me murmurit tek veshi:

"Hajde Eri, me mbush plot".

Keshtu me pelqen ajo, egoiste dhe e sigurt, me bindje duke me provokuar - dhe e pisat! Kaq mjafton qe te harroj ku jam dhe ti pergjigjem me te njejtan siguri sfiduese:

"Te shohim a e perballon dot, vajze e keqe". I them me ze te vogel e buzeqeshje nder buze, duke e ngrite lart per ta mbeshtet tek muri ashensorit, nderkohe qe kembet e saja me rrethojne ne bel...

"Ti e di se une jam gjithmone ne loje, Eri..."

Dhe po, vertete qe ajo eshte ne loje. Ajo i di menytrat e mia, ca me pelqen mua apo si te nxjerri me shume nga une, cdo here... Energjite tona dhe njohja e mire qe kemi per njeri-tjetrin e mbajne lidhjen tone gjithmone te fresket e vitale.

Pas disa puthjeve te nxehta e prekjeve kureshtare, e zbres Andan poshte dhe pa ia ndale puthjet, e shtri nga muri, kete here permbys, duke ja mbajte duart te shtrira anash, njeran persiper butonit te ashensorit.. Spo ngopem dot duke i ledhatuar trupin e duke i shetit buzet perreth qafes e shpatullave te saj... Per pak, i vendos duart tek bytha e saj e bukur e rrumbullake, duke e ndier si po nxehet e lehte edhe dridhet nga frika se deri ku po shkojme aty ne ashensor... Ajo perkulet pak, avash, e ndesh bythen tek trupi im duke me pare serish sa gati jam per te.

- Deshiron te behesh e keqe?

- Po, po ty dua te te degjoj gjithcka... - me thote Anda pa e heqe buzeqeshjen nga buza, lumturine nga syte, e doren nga butoni ashensorit...

Vazhdoj me puthjet e lehta, nga shpina saj persiper kemishes blu, duke ia ngrehe fundin lart dhe i gjej serish bythen, te mbuluar nga rripi i holle i tangave te zeza, te cilat vetem

ia largoj pak anash... E puth, e lepij pak... Oh Zot, sa e dua kete femer dhe cdo pjese te saj! Edhe asaj i pelqen kaq shume, shtrin duart prapa e me kap nga koka duke me terheqe me fort... Une jam erektuar prej nxehtesise e levizjeve te saja erotike... Anda e do kete, e di, e do pasionin e fortesine time tek ajo, brenda saj, e kete sma tregon vetem me ofshama por edhe me duar qe sapo ngrihem pak – fillon me kerkon zinxhirin e pantallonave qe sa e gjen, nis ta zbertheje...

Ashensori ka zbrite ne fund e ne po e mbajme akoma deren te mbyllur... Sa e mire qe eshte ajo, sa e cmendur, e sa e zgjuar – nje kucke e vertete e une e dashuroj per kete. Fale zinxhirin tashme te zberthyer prej saj, nis ti ndeshem e ferkohem lehte tek bytha... Buzet i dridhen nga deshira e cmendur per mua, e kete ma pohon vete qe pa e heqe njerren dore nga butoni ashensorit, me kerkon me butesi “Sduroj me Eri... Me qi ketu, me qi fort te lutem...!” Dhe nderkohe qe me lutet largon pak mbathjet per te me treguar sa me deshiron...

Oh, ajo eshte kaq gati... Kaq gati sa po shperthen e une skam zgjidhje tjeter vecse ta mberthej nga beli, tia ze gojen me dore e ta penetroj fort, eger, nderkohe qe ajo me kafshon e me lepin gishtat teksa me terheq me fort prej vetes e doren tjeter nuk e heq aspak nga butoni ashensorit.

Ne gjithmone jemi kaq te cmendur, ne cdo ore e ne cdo vend, si sot ne nje nga skenat tona me nxehta... Levizjet e mia brenda Andas po shpejtohen, nuk i njohim limitet dhe po duam te cmendemi te bertasim fort. E ndiej pasionin e dashurine time qe mblidhet nga i gjithë trupi e do te shpertheje fort brenda saj. Ajo po dridhet, nga trupi e nga zeri, me shtrengon fort e ngjitet me shume ne gjoksin tim; mi vendos duart nga prapa rreth belit – duke e leshuar butonin e ashensorit, e ne gjemime e peshperitje, prishemi bashke, si asnjehere tjeter; kaq fort, kaq shume, kaq embel....

E puth e e mbeshtet koken tek shpina e saj, e i them me ze te ulet:

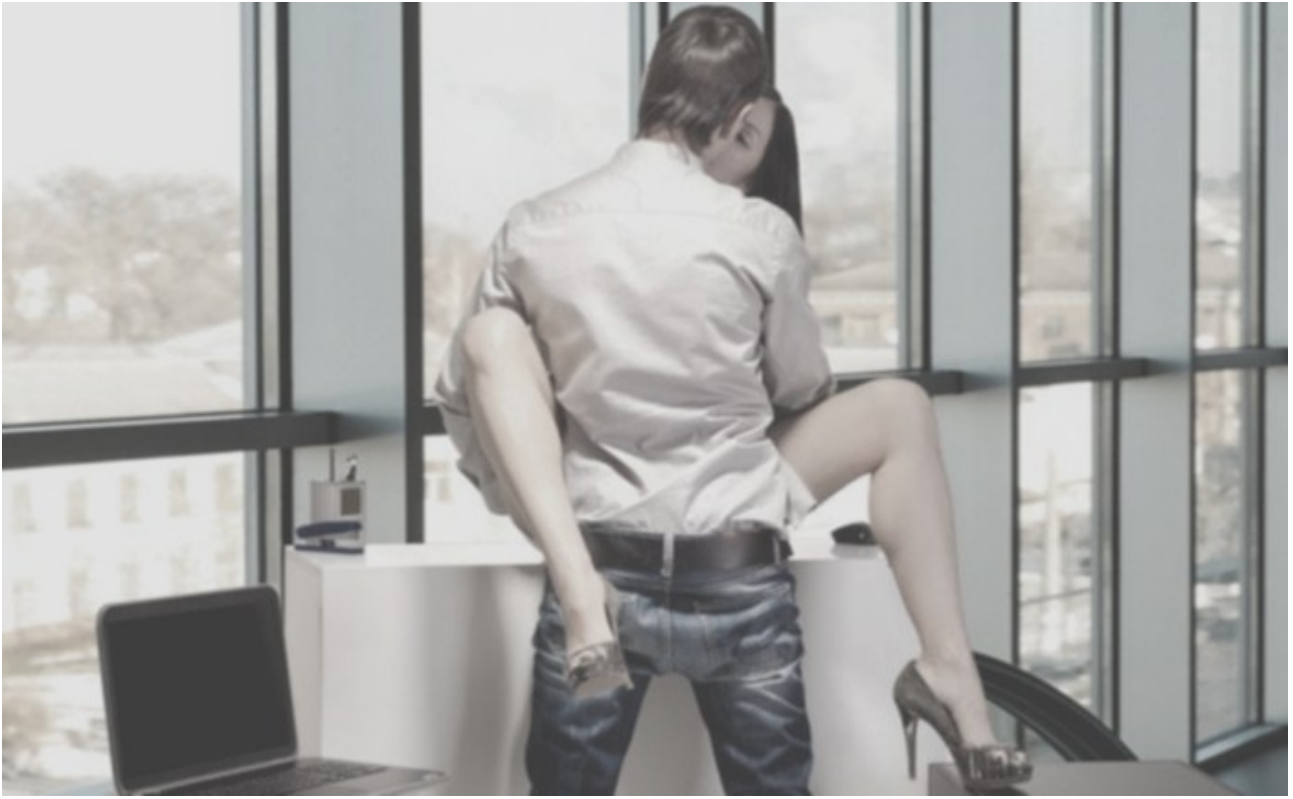
– ti je e cmendur Anda, e une te dashuroj kaq shume.

– edhe ti je i cmendur Eri, e une te dashuroj po aq shume...

Puthemi edhe pak, e ndersa rregullohem nga rrobat, ashensori hapet e punetoret nervoze tashme, nisen te hyjne brenda duke na pare me kureshtje pse spo hapej dera...

Nje vizite e papritur ne zyre

11.05.2017

Rikthimet, nuk ndodhin gjithmone prej dobesise, por edhe prej dashurise.

Eshte fundi i gushtit, i gjithë stafi eshte ne pushime sezonale pervec meje; une I kam sezonet e mia shume te cekuilbruara ne data dhe kete periudhe jam i vetm ne zyre. Eshte dite e bukur sot, dielli i paster dhe i nxehte si per fillim te ketij muaji. Nuk ndihem mire per pune dhe e filloj ditën me nje kafe poshte zyres, tek bari Kinemase, me nje mikun tim malazes qe nuk e kam pare qe prej para aksidentit. Pasi me ka treguar per gati dy ore per ca ka ndodhe gjate kesaj periudhe tre-vjecare qe skam qene, ngrihem avash e une nisem per ne zyre, qe e kam aty afer kafes rreth, 15 metra.

Sa shkeputemi, me shkojne syte tek dikush – ne anen tjetër te rruges; nje brune me nje fustan te gomuar te zi te gjate dhe aq te ngushte sa ne menyre perfekte i nxjerr te gjitha format e trupit te saj prej nje modeleje. E njoh direkt! Eshte Joana; shoqja ime, e embla e vogla e bukura, dikur – e dashura. Sot nuk eshte me ajo e vogla e pafajshme e disa koheve me pare; sot eshte ajo qe me pelqen mua, sot eshte femra shembull qe posedon arrogancen, egersine, kerkesen; femra qe beson pak, qe nuk thyhet aspak dhe, qe nuk e perdor zemren kurre. Sot eshte; ajo qe do i vihem pas menjehere.

Bashke me dy shoqet e saja, po ecin kaq shpejt para meje, sa me zor i arrij ne pedonale, mu para Colosseo-s. Si pa dashur, me pane. Me pane dhe, aq sa u habit Joana, aq edhe u gezua. Me njohen direkt, me njohin e gjithë shoqeria e saj sic e imja njeh Joanen. Me priten ne trotuar duke me shikuar si per vleresim e me pabesueshmeri pas gjithckaje kishte ndodhe me mua; u afruam, u pershendetem, dhe menjehere per te mos e humbe rastin i ftova per kafe aty ne barin ngjitur, Colosseo, ne katin e 5-te.

Hyjme brenda avash, shoqet pak para nesh e une e Joana pak pas tyre. Sa mall qe kemi, sa bukur tek ecim bashke, cift, sic supozonim gjithmone se mund te jemi nje dite – e vertete qe jemi sot. Ajo eshte kaq e bukur me kedo, dy meter e gjate e floket e shtrira pergjate shpines gjer’ ne bel, fustani i gomuar qe i mbeshtjell trupin e takat e larta qe e trajtojne si te jete ne nje pasarele. Ajo eshte kaq e bukur me kedo, e sot eshte kaq e bukur me mua...

Ngjitemi ne katin e siperm, e zeme vend ne tavolinen e fundit ne cep, aty ku shihet gjithcka ndodh jo vetem ne bar, por edhe poshte ne pedonale, deri nga Turizmi, Radio Shkodra, e gjysma qytetit. I kemi munguar kaq shume njeri-tjetrit, spo i ndajme syte per asnje sekonde dhe spo kuptojme ca flasin shoqet aspak... Jemi ngjitur ne tavoline, padashje po prekemi here pas here e pa qellim po shihemi ne sy sa here heshtim – ne tavoline. Se ne shpirt nuk po heshtim aspak, po duhemi e deshirohemi duke sjelle neper kujtime gjithcka kemi kaluar bashke per kaq kohe.

Per nje moment, Joana e thyen bisedën monotone te tavolines, kthehet prej meje komplet, e me pyet si pa te keqe;

– Eri, e ke larg zyren? – dhe merr ne dore celularin.

– Ketu pothuajse ngjitur; i pergjigjem me habi dhe me syte qe i mbaj tek celulari saj. Pse pyet?

– Oh asgje, por ndoshta po te iken dita neper kafe nderkohe qe ke pune per te bere, e

sdua te ta marr kohen...

Jojo, nuk mund te jete nje shenje qe une te largohem. Joana duket pak e shperqendruar dhe une jam konfuz, nuk di saktesisht pergjigjen qe ti jap, por ajo me ben me shenje - me sy, qe duhet te largohem... Dhe ashu bej - i pershendes vajzat nen justifikimin e puneve qe kam per te bere, dhe zbresa avash me ashensor, nderkohe qe me vjen nje SMS; Joana. "Nuk e doja keshtu kete takim tonin. Neser ne zyren tende, vetem e jotja." Sigurisht qe po! Joana pervecse nuk humbet kurre, ajo di edhe te jete imja sic me pelqen mua...

Dhe ashtu ben, te nesermen heret me telefonon:

- Ku e ke zyren Eri? A ka naj gja te shkrome?

Joana; e bukura, e gjata, e holla, e embla, ish-shoqja ish-mikja ish e dashura, qe me kishte premtuar te djeshmen se do vije nga une sot te me vizitoje e une po e numeroja me padurim cdo sekonde. Sa shume qe kemi per te thene sot, per gjithcka ka ndodhe gjate kohes qe jeta na kishte mbajte larg.

- Jo zemer, nuk ka asgje te shkruar, por prit poshte se zbres une te te marr.

Zbres nga kati i tete me shpejtesine e eres se terbuar e kur afrohem tek shkallet... ajo eshte aty, pak e shperqendruar tek me pret. Stepem aty ne shkalle, duke pare e admiruar bukurine e trupit te saj me linjat perfekte poshte fustanit te ngushte qe i rri kaq ngjitur, e gjithcka behet akoma me e bukur ne temperaturen e nxehte e flladin e lehte qe fryn...

- Joana?!, - i therras si i pabindur nese vertete eshte ajo, se sot po me befason vertete...

- Eri?! Oh... Me trembe..., - me thote duke u rrotulluar nga une, e duke me sjelle jo vetem buzeqeshjen ne buze por edhe ne shpirt; duke me sjelle boten. - Sa shume vonove...

Sikur ta dinte, se une ne fakt e shpenzova kohen aty, ne shkalle, duke e pare e admiruar per bukurine e stilin e saj. Por nuk i jap shpjegime, vetem afrohem prej saj e ajo prej meje per tu perqafuar plot perzemersi e me mallin e kaq kohe te ndare. Sa arome te mire qe mban, e si i shkelqen lekura e bute e lemuar poshte diellit akoma te nxehte te diteve te para te shtatorit.

- Ke shume pune sot?, - me pyet ne pafajesi e ne ngacmim, e pak e shqetesuar nga dispozicioni im dhe qetesia jone.

- Kam ne fakt, i pergjigjem me singheritet, - por i kam nxjerre koleget jashte te gjithë. Kemi nje party sot ne zyre ne te dy, apo jo?

... dhe buzeqeshim, te dy, duke zvogeluar syte e japim puthjen tone te pare, te lehte, te vockel, te embel mjalte e sheqer, aty ne korridor.

Shpejt ngjitemi lart, ne te tet'tin kat, tek zyra ime; dhe qe te jemi me te qete e me intime, kalojme ne zyren e shefit e cila per fatin tone te mire eshte e hapur, e e mbyllim deren nga brenda. Eshte nje zyre e vogel; monitore, kompjuter, nje tavolije me ca printera e fotokopje e rafte te medhenj me regjistra e dokumente, por ne pak sekonda do behet vetem dhoma jona, si nje hotel me pese yje pasi shtrojme poshte batanijen qe qellimisht e solli Joana te paketuar, e asgje tjeter rreth nesh sna intereson me. Oh Zot, jo kot eshte

femra ime ajo; pervec trupit te gjate e syve te bukur, flokeve te gjata ne shkelqim e tatuazhit te vogel domethenes qe mban ne krah, ka edhe mendjen me te zgjuar e djallezore qe nje femer mund te kete, e gjithmone e kam admiruar per si eshte ajo.

Shikohemi per pak minuta ne sy, ne kembe, me celularet e fikur e Metaxa-n e mbushur ne gota, siper tavolines shefit... Sa kohe ka kaluar e sa na ka marre malli per njeri-tjetrin, e sa bukur kur pas gjithckaje ndodhi per kaq kohe – ne jemi serish bashke, ne intimitetin tone, vetem ne te dy e asgje nuk egziston me ne boten tone qe e rikrijam serish sot. Joana me vendos duart ne bel e une i pergjigjem ne te njeitin reagim, vecse e terheq prej vetes me shume e e ngjis pas trupit tim, e lidh me duart e mia rreth shpines e me puthjet qe burojne nga zemra e do vazhdojne, te papushimta, ne buzet e fryra te lengshme e ne gushe e ne qafe e kudo tjeter mundem se po plas; po cmendem per te e nuk ngopem kurre me aroren a shijen e saj. Filloj ti terheq poshte fundin e ngushte te gomuar pasi i kam zberthyer kemishen e ajo vetem buzeqesh, e di mire ca kam ne mendje.

Sa me ka marre malli per embelsine e lekures saj qe i shkelqen ne nxehtesi e arome te mire; e prek e ferkoj ngado, pa ia shkepute buzet nga trupi tashme i zbuluar komplet nga cdo rrobe pervec mbathjeve te bardha qe i mban akoma – per te me cmende... por jo per shume gjate. Spostohemi avash, e zbresim ne dysHEME ku kemi shtruar batanijes qe Joana solli per sot... Ajo shtrihet komplet e une siper saj, me puthje qe i fillojne nga gusha, qafa, e zbresin poshte deri tek gjoksi i bute i embel me thithkat qe i shkelqejne e po i ndezen ne pasion; nderkohe qe i heq ngadale mbathjet, e vazhdoj ritmin e puthjeve aty ku e ndala mbi cicat e fryra duke i pershkruar trupin pergjate barkut te lemuar per tu ndale mes kembeve te saja ku po merr flake. Sa me ka marre malli, sa me munguar bukuria dhe embelsia e saj per kaq kohe, por sot eshte me mua dhe asgje tjeter nuk egziston. E puth, e ndiej, dhe filloj ta lepij lehte me duart e lidhura pas kofsheve te saj e ajo po e pelqen gjithcka, tek me prek nga floket e me ledhaton duke me treguar me duart e saja qe te me terheqin se i kam munguar, si ajo mua, per kaq vite...

Ajo eshte gati tashme, per mua, e per gjithcka kam per te sot. Ngrihet avash dhe me vendos duart ne gjoks, pastaj ne supe, me kap nga krahët e me puthjet e embla me mbeshtet tek muri. Une po plas per te, i gjithë malli qe kam mbajte per kaq vite dhe pasioni qe mu rindez sot kur fillova ti prek trupin – eshte konveruar ne deshiren dhe ereksionin e forte qe me ka mberthyer. Joana e kupton gjithcka, me zberthen ngadale zinxhirin e xhinseve dhe me buzeqeshjet e saja sjallezore ne buze, zbret poshte, ngadale, te me marri te me shijoj sic ajo di me se miri, dhe per ta cuar gjithcka ne “barazim”, gati per njeri-tjetrin ne gjendjen tone me te mire, per te shperthyer te dy brenda saj. Gjithcka eshte magjike; qe nga ribashkimi jone, celulari i saj qe spushon se reni ngaqë duhet te largohet apo gjurmet e kolegeve te mi qe degjohen neper dyshemene e zyres tjeter... Por asgje sna intereson, vetem njeri-tjetri, vetem intimiteti jone dhe liria qe po perjetojme bashke, kenaqesia qe po ndajme bashke, ne perqafime e shtrengime, stuhi puthjesh e ofshama te cmendura derisa prishemi aty, te dy, brenda saj...

Para se te shkoj...

16.05.2017

Ti e njeh veten ne fund te sproved, jo ne fillim.

Kaloi gjithcka...

Kaloi edhe sezoni qe permбан periudhen me te bukur te jetes time; operacionin e pare me sukses pikerisht kur i pata humbe te gjitha shpresat. Kaloi edhe Krishtlindja - festa e falenderimeve, fetsa me domethenien me te malle per mua, per jeten time per krej qellimet dhe domethenien e saj. Kaloi edhe ditelindja e saj - e zemres time, e shoqes, e mikes, e asaj qe me ben kaq mire e kaq burre.

Ishte ndryshe nje vit me pare. Ishim bashke, tek vend-takimi jone; ne shtepine tone. Vetem une e ajo e asgje tjeter nuk egzistonte ne ato mbremje; problemet pengesat as frikerat nuk egzistonin. Cdo nate na realizohej deshira jone; po ishim bashke! Se ashtu ishim, sna mund'te asgje, askush! Nuk i druheshim asgjeje... Kishim vec dashuri, e lote - lote frike se nje dite mund ta humb'nim dashurine.

Por sot gjerat kane ndryshuar paksa... Se kemi me njeri-tjetrin, as kemi frike nga humbja e dashurise se ajo nuk eshte me - eshte, por vetem ne germat tona. Nuk eshte me ne mendje ndonese ne shpirt, nuk eshte ne dedikim, apo ne shprese. Nuk eshte me ne jete, as ne zotime, as ne hapa drejt njeri-tjetrit. Nuk eshte me ne asgje ca mendonim se na perket ne.

Sot gjerat kane ndryshur jo pak... Nuk i kemi me dedikimet, postimet a fjalet e zemres. Nuk i kemi me premtimet, as qellimet, dhe as deshirat ne vepra. Nuk e kemi me as krenarine qe jemi bashke dhe as mendimet per te gene akoma... Nuk i kemi me mesazhet e dashurise, kenget e dedikuara, apo dhuratat qe benim... Nuk i kemi me...

Sepse sot, gjerat kane ndryshuar komplet! Sot, nga dashuria, nga jeta, nga shpirti, nga shoku me i mire e energjia e forca e nga arsyeja e nga argetimi i koheve te bukura e mbeshtetja e te veshtirave e nga githckaja - sot jam vetem nje kujtim per te! E ajo eshte nje kujtim per mua, nuk hyn dot me ne shinat e jetes sime.

Gjithmone jam nervozuar ndaj vetes; shko pas saj e prite te vije edhe ajo pas teje. Degjoja fjalet, lutjet e ankesat. Ajo te ka vella, te ka shok e dashuri. Ajo eshte e jotja e tek ti e ka edhe shpresen. Por nga ana tjeter edhe kam menduar; po sikur ajo te mos jete ajo qe une deshiroj, ajo qe ajo prezanton ne syte e mi apo ajo qe ne te dy trajtojme? Po sikur gjithcka qe une po flijoj ne zjarrin e dashurise per te, te digjet e te mos kthehet me kurre kur nje dite te mos kete me oksigjen per zjarrin? Kur sot une jam i lumtur, a nuk eshte ajo pjese e asaj lumturie? Kur sot ajo eshte e trishtuar, a nuk jam une krah' e ngushellim? Kur sot leviz, shetit, qesh, kenaqet e shperndan foto qe bota te shohi femren me me fat ne bote - a nuk jam une pjese e saj? A nuk eshte ajo pergjegjesi e imja? A nuk jemi une dhe dashuria? A nuk eshte ajo?

... Nuk eshte ajo!

... Nuk jam une me te!

. askund!

Rreth asaj...

05.07.2017

Ka dicka rreth asaj qe ngjall shpresen dhe deshiren. A do ja dali Nela te jete personazh kryesor i librit?

Eshte dicka e vogel ne te.

E vogel si ajo.

Por dhe e embel, e bukur, e forte; e dashur e cmendur e plot pasion.

Si ajo!

Eshte dashuria per te...

E keshtu qe e njoha. Pa e prite, me zuri te papergatitur. Erdhi nga asgjeja, ose nga qielli, se di nga erdhi, por me gjeti te zhveshur dhe kaq te vullnetshem per te rene ne buzet e saja e per tu bere i saj. Erdhi me pushtoi jo vetem vizionin, jo vetem buzen, por mendjen e shpirtin; i beri te sajat mendimet e mia, te gjitha punojne vec per te e shpirti me fryhet gati te me dale nga kraherori kur sheh ate, kur ndien ate – princeshen e tij.

Ishte magjik takimi i pare... Ishte erresire e forte, e s'kisha nevojë per dritat e zbehta te lokaleve qe te me ndihmonin te shoh rrezatimin e sinqeritetin e fytyres se saj prej nje engjelli. Cfare surprize. Cfare befasimi! Fotot genjejne per te, ajo eshte nje modele, nje misherim i perfeksionit qe koncepton imagjinata ime.

Ishte magjik edhe takimi i dyte... Nuk ishte akoma erresire e forte, e ajo vec dukej me e bukur e me e embel se nje nate me pare. Kafeja e pare se bashku, biseda e pare duke treguar shijet e pikepamjet tona filloi te me rrembeje qe nga zemra e deri ne buzet qe i dhane puthjen e pare, ate qe beri edhe puthjen me te singerte dhene ndonjehere...

Por ishte me shume magjik takimi i trete... Diten qe mu desh t'ua beja pushim punetoreve se ajo erdhe e me pushtoi gjithcka; zyren, buzen, shpirtin e cka kam, ndersa duart e mia leviznin siper trupit te saj, pa frike se dikush po na pergjon teksa zbuloja persosmerine e asaj gjeje te vogel cka sot e quaj timen.

Sepse eshte dicka e e vogel ne te.

E vogel si ajo.

Se ajo eshte dicka e vogel.

Aq e vogel sa zemra ime e e vogel sa syte e mi e e vogel sa krejt vlera e jetes sime per mua.

Aq e vogel sa sdua ti heq as shtoj asgje tjeter, asnje tipar ne bukurine e saj a cilesi ne karakterin e saj, ne si flet a sillet, ne si ecen a reagon, ne si mendon, ne si me pergjigjet, si flet, si ben foto, ne si me prek duart, ne si me perqafon e me puth buzen.

Se ajo eshte dicka e vogel.

E vogel, sa dicka qe quhet dashuri.

Tre dite - nje jete!

10.07.2017

Sa zgjasin fillimet e reja? Aq sa fundet e vjetra? Me shume? Me pak?

Ka qene ca vite me pare, kur mbaja Telenor Montenegro dhe cdo fundjave kisha plot 1000 SMS ne pakete, te cilat i filloja te premten pas mesnate per ti mbaruar deri mengjesin e te shtunes. Telenor mbaj akoma, por ralle bej SMS qekur kam filluar te punoj. Tani e gjithë koha ime eshte para ekranit te kompjuterit ku deri sot kam kompozuar miliona vargje me kode. E duke qene me nje profesion te tille, ku gjithcka zhvidhohet mbi tastiere, kjo me mundeson edhe te jem online ne te gjitha rrejetet sociale njekohesisht – edhe pse ralle kam kohe a vullnet te aktivizohem.

Ne ditën e pare, ne nje mbremje akoma pa dale nga zyra, fillova te bisedoj me nje shoqe te re e ti tregoj per nje disfate qe pata ne pune e po ma merrte shpirtin ate dite. Ajo eshte e vogel, eshte e re, eshte akoma studente dhe madje jashte fushes time por aq inteligjente sa bisedonte me mua si nje kolege imja, si nje partnere imja a si nje shoqe dhome qe me njeh mire mua e veshtiresine e stresin qe kam ne pune. Kaluam bashke me mesazhe pasditen, pa i hell me syte nga kompjuteri punes se po behej biseda jone profesioni i ri. E quaj profesion, se fshihen ide te reja pas saj, qe pasi pashe fotot e saja te fundit dhe buzeqeshjen qe mbante ne fytyre e qe me ngjallte deshira, ajo avash po behej nje kuriozitet, nje qellim, nje mision.

“Me jep numrin”, me thote, “te te marr pak ne telefon mbase ta heq merzine.”

Oh, sigurisht qe dua ta provoj te heq merzine me te. I nis me vrap dy numrat e kontrates qe i mbaj prej vitesh se dua ta le te zgjedhi, dhe me vjen zilja menjehere ne Telekom.

– E si mund te ishte ndryshe?, me thote fjalen e pare, duke nenkuptuar pritshmeri qe une te kisha dy numra.

– Statuset, artikujt, vajzat, i donin dy numra.

– Klientet mbi gjithcka..., reagoj me humor, si per t`u shfajesuar.

Ska dyshim qe eshte ajo e fotove; nje ze kaq i bukur mund te jete vetem i asaj fytyre engjelli qe spo e heqja nga desktopi prej ditiesh. Fillojme te flasim, te prezantohemi duke treguar per gjerat qe pelqejme e duke shfletuar perditshmerite tona. Kuptohemi mire, flasim e qeshim lirshem e pa komplikime. Ajo eshte e dashur dhe shume e kuptueshme; flet embel, me ze te embel, me fjale te embla e ide te embla duke me “ngushelluar” per punen e duke me dhene zemer se shume shpejt do jem serish aty lart ku meritoj. Me pelqen te flas me te, ndihem mire dhe i sigurte, ndiej mbeshteje si nga dikush qe me njeh mire dhe me ka shoqeruar ne hapat e mi ne karriere duke degjuar keshillat e saja si duhet te jen hapat e vazhdimesise. Por nuk zgjat shume biseda jone profesionale, sepse tentoj te flirtoj me te vazhdimisht, ti ve ne dukje se jam i terhequr emocionalisht nga zeri dhe biseda e saj por ajo nuk e jep veten aspak – sme le ti bej pershtypje duke ma vene ne dukje se per te jam thjesht nje djale i zakonshem qe rastis te flasi bukur sic eshte edhe ajo nje vajze e zakonshme per nje rrefyes castesh erotike.

– Pse degjohet kaq shume zhurme?, e pyes ne habi. – Nuk je ne shtepi?”

– Jam ne kafe me shoqerine, me pergjigjet.

– Dil pak jashte te lutem, i kerkoj. – Po vij te te takoj me vrap.

- Je afer?!

- Pothuajse ngjit` me ty...

Ajo nuk me refuzon, e as une nuk mendohem aspak; sic jam, dal me shpejtesine e eres e sa hap-e-mbyll syte, jam ne qender, i bie aty tek turizmi. Eshte ftohte, shiu ka pushuar por eshte erresire e forte e madje as rruga nuk shihet vec ndonje makine kalimtare qe hell dritat gjate ktheses - nuk ka as hene. E njoftoj se jam perjashta teksa e pres me celular ne dore e me emocione ne zemer... Nuk vonon te dali; oh Zot, rrezatimi saj ne kete mbremje te ftohte te erret gati me verbon, me ngroh trupin, me jep qetesi e kthjelltesi ne shpirt. Afrohem ngadale prej saj, duke i admiruar floket e gjata e plot volum, trupin e drejte e format perfekte te gjoksit e belit. Ajo eshte nje modele e vertete, nuk eshte vetem nje vajze e vogel e pafajshme por shume sharmante dhe artistike. Xhinset e ngushta, xhupi me push e cizmet e dimrit me pak take si te Emma Hewitt, me bindin se eshte nje performuese ne klipe muzike elektronike. I hap krahet, e perqafoj, e puth ne faqe e e nuhat per ti ndier aromen e mire eksituese te flokeve e trupit. Ndihem kaq afer saj, kaq rehat e i qete, ndihem se kam gjithë jeten qe e ndaj me te, ndihem se me njeh mire, ndihem se skam me te reja per ti treguar se ajo tashme eshte nje mike imja e vjeter - dhe eshte e gjithë merita e saj. Flasim, pyetemi, tregojme, zgjat gjithcka vetem gjysem ore qe madje ngjan me nje gjysem minuti, e ajo duhet te kthehet brenda ku po e presin. Me perqafon, me ben te kuptoj sa mire e rehat qe u ndiem bashke, dhe ndahemi...

E shoh tek largohet e kthehet ne bar, e admiroj, e studioj me kujdes ne si i hell hapat a leviz trupin dhe me pelqen gjithcka; embelsia e saj, bukuria, llastimet... Nxjerr celularin e i bej edhe nje tjeter SMS, e falenderoj per kohen qe me kushtoi dhe zotohem se do bej te pamunduren qe ajo vetem te buzeqeshi gjithmone me mua - po aq bukur e embel sa sonte. Nis te kthehem avash, ne zyre a ne kafe a thjesht diku ku te mund te qetesoj emocionet, por ajo me telefonon per te bere falenderimet e saja. Flasim, qeshim, shkrihem edhe nje here si nga fillimi, themi se na mori malli, dhe kthehem e vrapojme per t`u perqafuar edhe nje here, ne te njejtin vend - aty ne mes te rruges, me fort e me ngrohete se heren e pare...

Ne ditën e dyte, diku ne mes te shkurtit, afer dy jave qe njihemi; telefonatat tona jane ne cdo ore te dites e bisedat tona me SMS zgjasin deri naten vone. E mendoj shume karakterin e saj plot humor e gjalleri, e deshiroj shume pranine e saj, po mbytem ne fantazi e imagjinata rreth saj e asaj cka ajo eshte - edhe pse ka vetem pak dite qe njihemi. Stili dhe floket voluminoze me kane mbete ne sy e mendje qekur u takuam, ate nate ne mbremje vone, e vec po pres me padurim per nje rast te dyte.

- Pse nuk vjen nga zyra ime, e pyes. - Rrijme pak bashke e njihemi me mire nga afer.

- Po nuk dua te te le pa pune, me thote. - Nuk ka nje opsion tjeter?

- Takohemi poshte pra, i pergjigjem, ti vetem hajde e te gjej aty.

Dal me vrap ne dritare e pres te duket ne rruge tek kalon, dua ta shoh tek hell hapat e ajo te mos e dije per mua; dua ta pergjoj, ta spiunoj, dua ta shoh e te di gjithcka ka te beje

me te, pa dijenine e saj. Ajo eshte si nje bote e re per mua, fjalet qe thote e idete e saja, energjia dhe pasioni per te jetuar – oh, nuk ngopem dot. Dua cdo bisede e me shume prej saj, te hy ne mendjen e imagjinen e saj e te eksploroj universin nepermjet saj.

Ajo vjen ngadale, dhe ndersa me ben telefonate te me tregoj se po me pret poshte, une e kam pare tashme dhe po zbres me vrap, gjysem ne fluturim, per ta gjete aty ne fund te shkalleve tek me pret ne kembe, e bukur, e thjeshte, e qete – si nje piktura klasike vaji e Egon Schlele. Afrohemi, perqafohemi, dhe e ftoj te qendrojme brenda aty ne kafe, ne tavolinen ne cep te hollit qe e kam menduar qe me perpara. Eshte me private ajo tavoline, rrethohet vec nga muri e dy piktura artistesh e zhurmat e ambjentit gati nuk mberrijne aspak.

Rehatohemi aty, afer, shume afer sa i ndiejme frymemarrjet e njeri-tjetrit ne gushe, e flasim, tregojme, rrefejme, gjithcka qe nga dita jone e pare e jetes. Mua me pelqen cdo fjale e saj, e asaj cdo fjale e imja pervec ca gjerave te vogla qe per hir te dashurise ndaj saj – do kthehen ne favorin tone dita dites. Sepse ajo eshte modelja, eshte kukulla, eshte princesha dhe une dua te jem i saj.

Pasi kemi qendruar per gati tre ore atje, se koha kalon shpejt e nuk e veme re ne shoqerine e njeri-tjetrit, vendosim te ngrihemi. Dalim avash perjashta, ajo pak perpara meje e une pas saj duke i admiruar floket e trupin, dhe para se te ndahemi, e ftoj;

– Deshiron te shohesh zyren time?

– Tani?! Do jete per nje here tjeter, – me thote. Sonte eshte edhe vone...

Perqafohemi serish per here te fundit per kete nate, e shtrengoj fort, e mberthej me duar nga qafa e shpina e dua ta ngjis ta shtie brenda vetes te mos e leshoj me kurre; te jete e imja, te jem i saj, aroma e mire e lekures se saj me deperton deri ne shpirt dhe ashtu ne ekstazen e atij momenti intim ndjenjash, i jap puthjen e pare te dashurise; puthjen e pare tonen, ate me te emblen, me te singerten, ate te shpirtit...

Ne ditën e trete, pak para se te nisem per Itali, i rrefehem sa do me mungojë e sa e veshtire do jete gjithcka pa te...

– Pse nuk po vjen nga une?, e pyes duke i shpjeguar se pas ca ditesh do nisem serish per udhetim. – Hajde me jep edhe nje perqafim te lutem.

– Ku je ti tani?

– Jam ne zyre, i them. – Por ne fakt nuk dal dot perjashta se kam shume pune por ti hajde ketu se edhe jam vetem sot.

Nuk eshte e vertete! E genjeva! Nuk kam aspak pune dhe as nuk jam aspak vetem! Por dua te vije ajo aty, dua te jete ne territorin tim, qe te jete e qete, e mbrojtur, e sigurte dhe e lirshme per te bere gjithcka ajo deshiron. Dhe as nuk kam nevojë per plane te tjera se gjithcka eshte e thjeshte ne mendjen time artiste tashme; do u kerkoj punetoreve te dalin e te mos kthehen ne zyre pa marre leje, cado projekti kane neper duar.

Ndodh! Ndodh gjithcka menjehere. Ata ikin, dalin ne pushimin e gjate te drekes qe sot

per ta do jete me I gjate se kurre. Une rri ne zyre – pa kohe dhe mundesi te pergatis dicka per te ftuaren e sotme por vetem me celular ne dore e ne pritje me ankth kur ajo te jete poshte. Disa SMS gjate rruges, disa thirrje te shkurtera – dhe eshte aty. Eshte poshte ne trotuar. Eshte poshte ne korridor. Eshte ne ashensor e hapet dera.

Cfare pamje! Cfare rrezatimi! Eshte me e bukur se nje nate me pare; me e qeshur se nje nate me pare e me e embel se nje nate me pare. E di mire se ka emocione, ka ndroje e ka turp nga nje djale I ri ne jeten e saj qe duket kaq I prere e I vendosur, por gjithashtu e di mire se ndihet e qete e e sigurte ne shikimin tim qe I merr bukurine e e percjell per ne shpirt.

- Welcome! Mire se erdhe!, – I them e I hap krahet.

- Oh Zot, ktu I sjell t`gjitha vajzat apo jo?, me ngacmon qe ne fillim.

- Ketu vijne shume vajza, I them duke I buzeqeshe, – por ti je definitivisht me e bukura.

. Sepse ashtu eshte vertete; me buzeqeshjen me te embel e shikimin me te pafajshem ne bote qe percjell vec paqe e deshire per te shkuar me shume prej asaj fytyre te nje engjelli. Se kuptoj me veten; gjithmone e mendoj veten nje mashkull te forte qe jepem a dedikohem veshtire, por se`c ka me kete vajze – me bukurine e singjeritetin e saj, me e me embelsine e zerit qe I del nga shpirti kur flet. Dhe flasim per ca. Flasim per pjesen e dites qe kaluam, flasim per miqesine e re qe ka filluar mes nesh, se sa e bukur e speciale eshte ajo e edhe pse ajo anashkalon ndonjehere e ndihet e papergatitur – une nuk e le, nuk I hap krah per asnje sekonde se dua ta pushtoj, dua ta kem timen qe ne kete moment e mos ta lejoj kurre me te shkoje tek dikush tjeter.

- Cila eshte tavolina jote e punes?, me pyet si per t`u liruar pak nga pushtimi qe po perpiqem ti bej duke I preke floket e fytyren, e duke e perpire me sy aq afer sa e ngroh me temperaturen time.

- Ajo ne cep aty, qe ka ate varesen e vogel. Go take it, and have a seat please. [shko merre, dhe rehatohu]

Nuk e di nese do i pelqeje por ajo eshte stili im; dicka e vogel dhe shume minimale me nje koneksion te thjeshte por domethenes mes nesh... Nuk eshte asgje speciale e di, por ishte rezultati me i mire i pese-minutave qekur me tha se po vjen... Por edhe nuk ka rendesi tani... As kohe per llogaritje a shfajesime... Sepse ajo lirohet nga krahët e mi e niset drejt tryezes time me hap te ngadalte; e nuk nuk mund mendoj dicka tjeter e as ti ndal dot syte pa i vizuar linjat e saja perfekte. Zot, i dua cdo centimeter, qe nga floket me onde e trupi i gjate i drejte me te pasmet e rumbullaketa e qetesine e ecjes... Shpejtoj para saj, ze karrigen qe eshte e imja e e udheheq te ulet ne preherin tim. Dua vec te kujdesem per te; e marr aty mbi mua, e le te drejtohet tek monitori ku supozohet ti tregoj punen qe bej por ajo ca bej se fundmi, ne te vertete, eshte vetem pasioni e deshira ne fantazi per te... Me duart rreth trupit, ngjitem tek gusha e saj, e nuhat i gjej buzen e fillojme te puthemi pa na u kujtuar se koleget e mi mund te kthehen ne zyre shpejt, apo se ne kemi kaq pak dite qe njihemi. Sepse ne njihemi prej kohesh tashme, njihemi prej shpirtit, njihemi prej deshires

per te qene bashke per me shume, e kete e konfirmojme gjate gjithë asaj pasdite, me
puthjet me te sinqerta dhene ndonjehere...

Sonoma County

12.07.2017

Ka një grumbull mendimesh, shume pyetje, shume pergjigje qe se di ne jane valide; une kush jam dhe ca dua?

Sepse u takuam ne kushte e kohe te papershtatshme, dhe sepse lidhja jone smund te kishte asgje me shume se nje nate dashurie dhe as nuk mund te vazhdonte pertej asaj nate... E kjo ndodhi 7 vite me pare, kur isha akoma vetem nje student, pa mundesi te tjera pervecse te cmendesha pas vajzave te bukura, te gjata, qe ecin prekin e puthin bukur.

Ajo quhet Natalia, e thirrej Lara. Lara njihej ne profesionin e saj, si me e kerkuara, si me e bukura, si me e embla. Per shtate vite, qe naten e pare te takimit tone e cila qe dhe e fundit, nuk degjova me prej saj; nuk e dita kurre nga shkoi, kush e mori, apo ku fjeti... Deri kete fundjave, kur dikush, me emrin e saj e fotot e saja, me komentoi ne nje foton time te sapopublikuar ne Facebook; "Shihemi neser".

Oh Zot, mendova. Lara?! Iu pergjigja direkt, ne mesazh privat duke e pyet ngaqe asgje spo kishte shume kuptim. E pyeta anglisht se keshtu flisnim gjithmone...

- Lara? Ti je vertete?

- Mendoj se po Erik, por me thuaj ku je dhe do vij direkt atje.

- Do vish? Oh, hahaha, ne Velipoje ku une po ik me familjen?

- Po Erik, mos u habit se do shihemi atje...

Spo me besohej asgje... Une po pergatitesha vertete, po behesha gati te ik me familjen ne plazh per fundjave e keto mesazhe me turbulluan komplet. Ne u nisem pasdite, te gjithë bashke, por syte e mendja ime qendruan ne celular, duke prite per ate te behej e gjalle serish. Dikush po luan, mendoja. Por si mund te luaje dikush?! Kush e njohu ate, kush e dinte per naten tone bashke? Askush!

Mberrijme ne Velipoje pasdite... Pasi u sistemuam tek hoteli qe morem, beme pak plazh, por une jo; une preferoj hijen poshte cadres e freskun e lehte, peisazhin, e vajzat e bukura qe vijne atje nga shkodra e perreth shkodres, deri ne Kosove - i preferoj me shume se ujin e reren... E nderkohe, po qendroja me celularin ne dore, tek Natalias, duke freskuar profilin e saj e duke prite te shoh nje status update a nje check-in, por asgje...

Vone ne mbremje aty nga mesnata, duke u kthyer per tek dhoma jone, shoh nje foto te re te saj para pasqyres dhe shenimin poshte ku shkruante, ne dialektin shkodran madje; "Pershnetje Shkoder", - nga Hotel Bora Bora... I shkruaj nje mesazh privat ne Facebook, e pyes "Me pret ti apo te pres une?", dhe ajo me pergjigjet menjehere, "Ti, perballe hotelit tim". Duket se kishte qene me celular ne dore, me siguri me ndonje tjeter foto gjysem tr zhveshur, sic pozon ajo. Nuk e kisha larg hotelin e saj, e shkoj qendroj ne barin perballe, aty ku ajo me kerkoi pikerisht qe ta shijoja pamjen teksa ajo vinte. Nuk marr pije, vetem nje shishe uji - nuk doja te pi asgje pa te. Por uje te ftohte doja, me kishin mbushe emocionet teksa prisja qe ajo te dali e te zbresi ashtu si ne foto, me floket korb te zeza qe i prekin belin e me gjysmen e trupit te zbuluar.

E shoh te zbresi e te eci avash, me kembet e gjata e buzeqeshjen e saj vetebesuese qe si ka ike aspak, qe prej kaq viteve. Ne fillim u shqetesova se mbase sdo me njohi - por sigurisht qe do e beje, jemi vetem une e kamarieri, e ai mban uniforme. Pastaj ajo me ka

pelqyer edhe fotot ne Facebook, si une asaj, nga edhe po e njoh direkt. Ajo, pa mi ndare syte, sillet pas meje per te marre dy gota vere Sonoma County dhe afrohet avash tek une qe po rri me fytyre nga dera e me sy ne qiellin e erret duke menduar rreth kesaj mbremje; e ajo nga pas shpines time, me vendos doren ne sup, e me pyet ne gjuhen e saj, serbe:

- Da li ste Erik?! qe do te thote, ne habi, "Vertete je ti Erik?"
- What do you think, i pergjigjem ne anglisht. Cfare mendon ti?
- Ne znam! - me thote serbisht se nuk e di. Dhe shton:
- But I'll find it out [por do ta zbuloj]... tani ne english.

Me shtrin doren me goten e veres si per mos te me lene te leviz, duke me ferkuar shpinen, e ulet afer meje, perballe, pasi me puth ne faqe, e me thote:

- Erik, ti mban mjeker tashme, une ste mbaj mend keshtu... Dhe buzeqesh pak e lepin pak buzet...

- Kurse ti mban arome te mire e une e mbaj mend... Dhe lepij edhe une buzet duke buzeqesh pak.

- Por ti nuk mban lente, une te shoh syte edhe shpirtin ty!

...me thote me buzeqeshje duke me pare thelle ne sy, dhe, e lumtur. Une spo e kuptoja dot:

- Oh, ti dhe embelsia jote ne goje e ne fjale... reagoj me te qeshur e me ngacmim, per ta bere te flasi me shume.

- Ne goje e ne fjale qe sja kam thene askujt tjeter kurre Erik... dhe zvogelon pak syte, me vendos duart mbi kofshe, dhe me afrohet aq afer sa i ndiej frymemarrjen mbi buzet e mia e mbi gushe...

- Me fjale si "me duhet te iki"? - e pyes serish me ngacmim, duke kujtuar te nesermen e nates tone kur ajo i dha fund gjithckaje pa asnje shpjegim...

- Po Erik... Dhe me fjale si "volim te", me pergjigjet ajo duke me mbylle syte qe po i zgurdulloja nga habia, sepse e di mire cdo te thote ajo fjale. Dhe duke me puthe lehte, shume lehte ne buze, pa tinguj, largohet pak... Largohet pak nga fytyra ime, mi vendos duart ne qafe dhe po pret ta ndjek edhe une... Une "zgjohem" nga puthja e saj, i hap syte pak, dhe e gjej ate te buzeqeshur e me rrezatim ne fytyre...

- A te kujtohem ne, Erik? - me pyet me kureshtje e embelsi, duke ma bere te pamundur ta genjej tek me ferkon lehte gjoksin pak te zbuluar per shkak te tTube e tek me perpin me sy... E une e kam pergjigjen ne maje te gjuhes:

- Si tani qe te prek serish... dhe ja vendos duar ne bel per ta sjelle me afer...

Ajo me vendos doren tek gusha duke me preke lehte mjekren, dhe per nje moment i kthen syte poshte duke mos pare asgje, e me thote me ze te ulet:

- Shume gjera kane ndodhe me mua, Erik, pervec atyre qe di ti. Cdo dite imja ka sjelle dicka te re, por e vetmja gje qe ska ndryshuar kurre, eshte ajo qe kam ndier per ty.

Une jam pa fjale, vetem po e shikoj me kureshtje e habi, e ajo vazhdon, duke e ngrite koken lart:

- Vetem ty te kam treguar Natalian. Vetem ty te kam treguar kush eshte Lara ne te

vertete, dhe besoj se ti e kupton pse kjo zgjati vetem nje nate...

Dua ti them shume gjera, ndoshta ti them se e kuptoj gjithcka, ndoshta ta perqafoj me mall per ca ndodhi me ne, ndoshta ta pyes e te kuptoj ku po shkon ajo a ndoshta ti rrefehem... Mendohem per nje minute duke i pare syte e shkruar, dhe sapo dua te flas dicka, ajo me nderpret serish; ndryshon modelin e saj, sjell serish buzeqeshjen qe e pati mbishkruar me kujtime, e me pyet;

- Te ngjitemi tek dhoma ime e te flasim per gjerat tona? E kam te paguar per sonte...

Oh, Zot... Si mund ti them jo por, si mund ti them po? Mendja ime eshte plot me pyetje e me menyra, e zemra ime po ashtu - me ndjenje e dashuri per dike tjeter...

- Mendoj te shkoj tek dhoma ime, - i them me nje ton miqesor e me shprese te mos me urreje. - Ata te mite mund behen merak...

Ajo distancohet, ftohet, merr nje buzeqeshje te pavertete ne buze ndersa me pyet si me ironi:

- Te tute, ata te Facebook-ut? Flora?!

- Zemer... Kam nevojë per pak kohe...

Qendrojme per pese minuta ashtu, pa nderruar pozicionet, me gotat ne duar qe sapo i kemi filluar....

- Erik! - me thote me ze te larte e me theks te anglishtes, pa i ngrite syte e pa me shikuar.

- Ti e ke pak me larg dhomen, nisu perpara...

Ngrihem me kujdes, ne heshtje, e puth ne faqe dhe sapo i bej me shenje kamariert, ai sheh prej vajzes qe kam ne tavoline e ajo me drejtohet:

- Erik, ti nuk do paguash kurre, asge per mua!

Ketu, gjithcka u be kaq e vertete mes nesh, lidhja jone e kaq viteve mori kuptim...

Afrohem avash, i vendos duart ne supet e zbuluara dhe e puth ne koke... Ajo vetem me prek doren, e une dal avash e nisem per tek dhoma ime, pa e kthyer me koken prej saj... Kam frike se do kthehem e sdo e gjej duke me pare.

© 2026 Eri Malsori

pasion.al · eridrekaj.com

NIPT: M67624701N